

รายงานการศึกษาวิเคราะห์

การเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานในมิติชั่วโมงการทำงาน

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคใต้
กองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน

รายงานการศึกษาวิเคราะห์
การเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานในมิติชั่วโมงการทำงาน

โดย
ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคใต้

กองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน
กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน
กันยายน 2564

คำนำ

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตลาดแรงงานทั้งด้านนวัตกรรม และเทคโนโลยี ล้วนส่งผลกระทบต่อสถานประกอบการและแรงงานให้เกิดการปรับตัว และเมื่อมีการระบาดของ COVID-19 ยิ่งส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อเศรษฐกิจโลก เศรษฐกิจไทย และส่งผลต่อการจ้างงานมากยิ่งขึ้น มีการปิดกิจการชั่วคราว การลดชั่วโมงการทำงาน และการปรับตัวของสถานประกอบการเพื่อประคองธุรกิจ ให้อยู่รอดและสามารถจ้างแรงงานต่อไปได้ การเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวที่เกิดขึ้นกระทบต่อแรงงานเก่าและแรงงานใหม่ที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคใต้จึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานในมิติชั่วโมงการทำงาน ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากการสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากร โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นข้อมูลหลัก รวมทั้งการศึกษาจากเอกสารและกระบวนการกลุ่ม (Focus Group) โดยได้รับความร่วมมือจากผู้แทนภาคธุรกิจต่างๆ และธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้ ได้ร่วมอภิปรายให้ข้อมูลและความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษานี้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการบริหารจัดการด้านแรงงานต่อไป

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคใต้
กันยายน 2564

บทสรุปผู้บริหาร

การศึกษาวិเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานในมิติชั่วโมงการทำงาน มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม ประเภทอาชีพ และสถานภาพการทำงาน ในช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2563 (2) เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของชั่วโมงการทำงานที่เกิดขึ้นในภาพรวมของประเทศและเกิดขึ้นในภาคใต้ (3) นำผลการศึกษาที่ได้ไปสู่ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้ประกอบการวางแผนในการส่งเสริมการมีงานทำ เพื่อแก้ปัญหาการว่างงานและการขาดแคลนแรงงาน โดยการศึกษาใช้การวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิ วิเคราะห์เอกสาร และใช้กระบวนการกลุ่ม (Focus Group) จากผู้แทนภาคธุรกิจการค้าส่งค้าปลีก ธุรกิจการผลิต ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้ เพื่อรวบรวมข้อมูลสถานการณ์เศรษฐกิจ การจ้างงานในช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2563 และแนวโน้มในอนาคต

ผลการศึกษา แบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์การมีงานทำตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ภาพรวมทั้งประเทศ

ผู้มีงานทำในช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2563 จำนวน 37.40 - 38.00 ล้านคน ทำงานในอุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง มากที่สุด จำนวน 11.81 - 12.25 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 31.34 - 32.24 ของผู้มีงานทำทั้งหมด รองลงมาคือ อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ จำนวน 6.25 - 6.29 ล้านคน (ร้อยละ 16.53 - 16.75) ทำงานในประเภทอาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรมากที่สุด จำนวน 10.76 - 11.33 ล้านคน (ร้อยละ 28.60 - 29.82) ทำงานในสถานภาพลูกจ้างเอกชน มากที่สุด จำนวน 14.66 - 15.18 ล้านคน (ร้อยละ 39.18 - 40.35) ผู้มีงานทำมีกลุ่มอายุ 40 - 49 ปี มากที่สุด จำนวน 9.09 - 9.49 ล้านคน (ร้อยละ 24.13 - 25.18) โดยทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุด จำนวน 19.29 - 20.10 ล้านคน (ร้อยละ 51.18 - 52.94)

ชั่วโมงการทำงานลดลงในปี พ.ศ. 2563 คือ การทำงาน 40 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ลดลง และการทำงาน 0 ชั่วโมงเพิ่มมากขึ้นในทุกอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และอุตสาหกรรมขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้นมากที่สุด ซึ่งจากสัดส่วนการทำงาน 0 ชั่วโมงในอุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมงที่ปรับลดลง และเพิ่มขึ้นในอุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และอุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ สะท้อนถึงการเคลื่อนย้ายแรงงาน 0 ชั่วโมงไปสู่ภาคเกษตรกรรมเพื่อกลับมาทำนา ประหยัดค่าใช้จ่าย มีรายได้พอจุนเจือครอบครัว การเคลื่อนย้ายกลับสู่ตลาดแรงงานเดิม เมื่อสถานการณ์ COVID-19 คลี่คลาย ในด้านสถานภาพการทำงาน ทุกสถานภาพล้วนถูกลดชั่วโมงการทำงาน โดยเฉพาะลูกจ้างเอกชนมีการทำงาน 0 ชั่วโมงเพิ่มมากขึ้น ขณะที่การทำงานส่วนตัวมีสัดส่วนลดลงในปีพ.ศ. 2563 สะท้อนถึงการปรับตัวของลูกจ้างเอกชนที่ได้รับผลกระทบด้านชั่วโมงการทำงานและรายได้ไปหารายได้เพื่อประคองชีวิตโดยการค้าขาย เป็นต้น ในด้านช่วงอายุของแรงงานการทำงาน 0 ชั่วโมงอยู่ในกลุ่มช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไปมากที่สุด ประมาณร้อยละ 20.00 - 29.00 แต่ในปี พ.ศ. 2563 สัดส่วนการทำงาน 0 ชั่วโมงของอายุดังกล่าวลดลง และเพิ่มขึ้นในช่วงอายุ 20 - 39 ปี สะท้อนการได้รับ

ผลกระทบในการถูกลดชั่วโมงการทำงานของแรงงานอายุน้อย ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลภาคบริการในธุรกิจที่พักรวม และบริการด้านอาหารที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดที่เลือกลดชั่วโมงหรือเลิกจ้างแรงงานที่มีอายุน้อย เนื่องจากต้องการรักษาแรงงานที่มีประสบการณ์ ซึ่งเป็นแรงงานหายากไว้ให้นานที่สุด

2. การวิเคราะห์การมีงานทำตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ของภาคใต้

ผู้มีงานทำในช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2563 จำนวน 5.01 - 5.13 ล้านคน ทำงานในอุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง จำนวน 2.09 - 2.16 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 41.45 - 42.56 ของผู้มีงานทำทั้งหมด รองลงมาคือ อุตสาหกรรมบริการขนส่ง การขายปลีก การช้อปปิ้งออนไลน์ จำนวน 0.49 - 0.87 ล้านคน (ร้อยละ 9.54 - 17.23) อยู่ในสถานภาพลูกจ้างเอกชนมากที่สุด จำนวน 1.81 - 1.91 ล้านคน (ร้อยละ 35.89 - 37.35) โดยผู้มีงานทำอยู่ในกลุ่มอายุ 40 - 49 ปีมากที่สุด จำนวน 1.22 - 1.24 ล้านคน (ร้อยละ 23.71 - 24.51) และทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุด จำนวน 1.88 - 1.99 ล้านคน (ร้อยละ 36.83 - 39.25)

ชั่วโมงการทำงานลดลงในปีพ.ศ. 2563 คือ การทำงาน 40 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ลดลง และการทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มมากขึ้นในทุกอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่พักรวมและบริการด้านอาหารเพิ่มขึ้นมากที่สุด และสัดส่วนการทำงาน 0 ชั่วโมงในอุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมงที่ลดลง แต่เพิ่มขึ้นในอุตสาหกรรมที่พักรวมและบริการด้านอาหาร สะท้อนการเคลื่อนย้ายแรงงานที่ได้รับผลกระทบลดชั่วโมงทำงาน ว่างงาน หยุดงานชั่วคราวไปสู่ภาคเกษตรเพื่อรอเวลาและโอกาสที่จะกลับมาสู่ตลาดแรงงานเดิม เช่นเดียวกับภาพรวมทั้งประเทศ ในด้านสถานภาพการทำงาน การทำงาน 0 ชั่วโมง ปี พ.ศ. 2559 - 2562 อยู่ในสถานภาพทำงานส่วนตัวมากที่สุดร้อยละ 44.17 - 48.56 และลดลงเป็นร้อยละ 36.87 ในปี พ.ศ. 2563 รองลงมาคือ ลูกจ้างเอกชน เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 36.33 - 46.32 ในปี พ.ศ. 2559 - 2562 เพิ่มร้อยละ 53.86 ในปี พ.ศ. 2563 กลุ่มอายุ 40 ปีขึ้นไป การทำงาน 0 ชั่วโมงลดลง ขณะที่กลุ่มอายุ 15 - 39 ปีเพิ่มขึ้น สะท้อนถึงแรงงานที่อายุน้อยและมีอายุน้อยจะได้รับผลกระทบโดยลดชั่วโมงการทำงานมากกว่าแรงงานอายุมาก

3. เปรียบเทียบภาพรวมทั้งประเทศและภาคใต้

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในภาพรวมทั้งประเทศและในภาคใต้ พบว่าเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน คือ มีการลดชั่วโมงการทำงานในปี พ.ศ. 2563 ในอุตสาหกรรม อาชีพ สถานภาพการทำงาน และกลุ่มอายุ ที่เหมือนกัน โดยภาคใต้ที่พึ่งพาด้านการท่องเที่ยวและภาคบริการจึงได้รับผลกระทบค่อนข้างมาก และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานในภาคบริการและการค้าไปยังภาคเกษตรกรรม เปลี่ยนสถานภาพลูกจ้างเอกชนเป็นทำงานส่วนตัว และแรงงานอายุน้อยได้รับผลกระทบมากกว่าแรงงานที่มีอายุมาก

4. อภิปรายผลกระทบบนการกลุ่ม (Focus Group)

ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้ มีมุมมองต่อเศรษฐกิจภาคใต้ว่ามีการพึ่งพาเศรษฐกิจต่างประเทศค่อนข้างมากทั้งการท่องเที่ยวและการส่งออกสินค้าเกษตรแปรรูป โดยเศรษฐกิจภาคใต้จะได้รับผลกระทบจากเมกะเทรนด์ 4 ประเด็น คือ (1) การก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย (2) เทคโนโลยีดิสรัปชัน (Technology Disruption) (3) การเปลี่ยนช่องทางเศรษฐกิจและการเมือง สงครามการค้าระหว่างจีนและสหรัฐอเมริกา (4) สภาพภูมิอากาศของโลก (Climate Change) ซึ่งเมกะเทรนด์เหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อ

ต่อเศรษฐกิจในภาคใต้ 4 ด้าน คือ (1) ภาคใต้มีการปลูกพืชเชิงเดี่ยว (ยางพารา และปาล์มน้ำมัน) มีต้นทุนสูง และผลิตภาพ (Productivity) ต่ำ (2) ภาวะความเหลื่อมล้ำ การเติบโตทางเศรษฐกิจกระจุกตัวในผู้ประกอบการรายใหญ่ที่มีการปรับตัวได้ดี มีการลงทุนสูง มีผลิตภาพ (Productivity) สูง แต่ภาคใต้มีผู้ประกอบการรายย่อย (SMEs) และวิสาหกิจชุมชนอยู่จำนวนมาก (3) ปัญหาด้านการศึกษาเรื่องความไม่สอดคล้อง (Mismatch) ทั้งระดับการศึกษา และสาขาการศึกษาที่ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และ (4) ปัญหาหนี้ครัวเรือน ภาคใต้มีภาวะหนี้ครัวเรือนสูง โดยมีการก่อหนี้เร็ว และปริมาณหนี้สูง ส่งผลให้ผลิตภาพแรงงานในการทำงานต่ำ ความเปราะบางของแรงงานและครัวเรือนจะหนักขึ้น และความสามารถในการฟื้นตัวเป็นไปได้ยาก โดยมีความคิดเห็นต่ออนาคต ดังนี้ (1) การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุที่จะมากขึ้นนั้นจะทำให้แรงงานกลุ่มนี้ใช้เวลาในการทำงานน้อยกว่าวัยแรงงาน ดังนั้นผลิตภาพการทำงานจะต่ำ (2) การปรับตัวของผู้ประกอบการคือ การลดเวลาทำงานล่วงเวลา (โอที) และมีการจ้างงานรายวันมากขึ้น (3) ลักษณะงานภาคใต้มีความต้องการแรงงานทักษะต่ำ หรือไม่มีทักษะ (unskill) รวมทั้งยังขาดแคลนแรงงาน แต่เป็นงานที่คนไทยไม่ทำ จึงต้องจ้างแรงงานต่างด้าว (4) ในอนาคตการที่มีแรงงาน unskill จำนวนมาก และมีแรงงานที่มีการศึกษาและทักษะไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานมาก รวมทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุด้วย จะทำให้แรงงานเหล่านั้นไม่สามารถพัฒนาตนเองให้ทันกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สถานประกอบการจะนำเข้ามาใช้ จะยิ่งทำให้เกิดการขาดแคลนแรงงาน และภาวะการว่างงานมากขึ้นจากแรงงานกลุ่มนี้ที่จะตกงานในอนาคต

ธุรกิจที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (โรงแรม) ช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2562 เป็นช่วงปีทองของกิจการมีความต้องการแรงงานมาก เมื่อเกิดวิกฤต COVID-19 ธุรกิจโรงแรมได้รับผลกระทบมากเมื่อขาดลูกค้า มีการลดชั่วโมงการทำงาน ลดวันทำงาน ลดกำลังคน รักษาแรงงานที่จำเป็นไว้บางส่วนเพื่อดูแลสภาพโรงแรม และรักษาภูมิทัศน์โรงแรม โดยพยายามเปิดให้บริการโรงแรมและร้านอาหารไว้ 1 แห่ง เพื่อให้พนักงานได้มีงานทำ มีการใช้แรงงานสัมพันธ์เพื่อทำความเข้าใจกับลูกจ้างที่ทำงานด้วยเพื่อประคองสถานการณ์ให้ถึงที่สุด โดยมองว่าอนาคต รูปแบบการจ้างงาน รูปแบบการทำงาน และทักษะแรงงานที่ต้องการจะเปลี่ยนแปลงไป จะพยายามดึงแรงงานเก่าที่มีประสบการณ์กลับมาทำงานด้วย และโอกาสรับแรงงานจบใหม่มีน้อยมาก

ธุรกิจค้าส่ง ค้าปลีก (ห้างสรรพสินค้า) ปี พ.ศ. 2559 - 2562 ห้างสรรพสินค้ามีปัจจัยลบน้อยกว่าปัจจัยบวก มีการขยายสาขาทุกปี จนกระทั่ง ปี พ.ศ. 2563 การแพร่ระบาดของ COVID-19 ผลักดันธุรกิจให้เข้าสู่โลกดิจิทัลเร็วขึ้นเป็น 10 เท่า มีการปรับระบบงาน ปรับรูปแบบการทำงาน และปรับกระบวนการให้กระชับ เช่น จัดอบรมออนไลน์ ทำงานด้านไอทีที่บ้าน มี New Sale Chanel ผ่านช่องทางต่างๆ ยุบรวมทีมบริหารจาก 2 ห้างสรรพสินค้า มาเป็นชุดเดียวกัน และมองอนาคตหลังจากนี้จะมีการเลิกจ้างมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มแรงงานใกล้เกษียณ กลุ่มผู้ที่มีระดับเงินเดือนสูง และกลุ่มที่มีประสิทธิภาพในการทำงานต่ำ โอกาสรับคนใหม่เข้ามาทำงานมีน้อย จะรับเฉพาะที่จำเป็นจริงๆ และรับเฉพาะงาน Part-time ช่วงสั้นๆ เท่านั้น

ธุรกิจการผลิต (โรงงานผลิตถุงมือทางการแพทย์) กิจการในช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2562 ไม่ดีนัก แต่เมื่อเกิดวิกฤต COVID-19 กลับเป็นผลดีต่อธุรกิจนี้เมื่อสินค้าที่ผลิตเป็นที่ต้องการในตลาดโลก แต่ถึงกระนั้นธุรกิจก็มีการปรับตัวโดยปรับโครงสร้างองค์กรให้สอดคล้องกับสถานการณ์และคำสั่งซื้อ การขยายการผลิตโดยการขยายโรงงาน เพิ่มผลิตภาพแรงงานโดยพิจารณาเรื่องคน เครื่องจักร วิธีการทำงาน

ที่จะส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต เช่น การปรับลดเวลาทำงาน นอกเวลา (โอที) ในสายงานสนับสนุนไปเพิ่มในสายงานหลักด้านการผลิต มีการบริหารจัดการความเสี่ยงในองค์กร มีการใช้แรงงานสัมพันธ์ทำความเข้าใจกับแรงงาน ในเรื่องการลดชั่วโมงการทำงาน โดยเฉพาะกับแรงงานต่างด้าว และมีมุมมองต่ออนาคต คืออุตสาหกรรมการผลิตที่เน้นใช้กำลังคนมาก หากไม่มีการปรับตัวจะอยู่ในโลกการแข่งขันยาก ดังนั้นต้องมอง Smart Technology มาใช้ในการผลิต ซึ่งจะทำให้แรงงานคนหายไป ดังนั้นธุรกิจจะเลือกรักษาแรงงานเดิมไว้และไม่รับคนใหม่เพิ่ม

ทั้งนี้มีการปรับตัวของนายจ้างและลูกจ้าง ดังนี้

การปรับตัวของนายจ้าง

1. ปรับรูปแบบการจ้างงานให้ยืดหยุ่นมากขึ้น ลดต้นทุนมากขึ้น เน้นการใช้เทคโนโลยีแทนคน ใช้ข้อมูลจากโซเชียล AI และ Big Data มาวิเคราะห์ด้านการตลาด มีการจ้างงานรายวัน
2. ปรับกระบวนการให้กระชับ ปรับโครงสร้างองค์กร
3. ปรับรูปแบบ ช่องทางการให้บริการลูกค้า เช่น ช่องทางการจำหน่ายสินค้า
4. ปรับกลยุทธ์การให้บริการลูกค้า
5. ละเลิกการจ้างแรงงานใหม่ หรือจ้างเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น
6. พิจารณาแรงงานที่มีทักษะที่หลากหลาย ทำงานได้หลายอย่าง ทำงานทดแทนกันได้
7. ลดการทำงานนอกเวลา หรือทำเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น
8. ภาคการผลิตเริ่มนำ Smart Technology มาใช้ในการผลิต

การปรับตัวของลูกจ้าง

1. พัฒนาทักษะตนเองให้ทันสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง
2. เรียนรู้การทำงานที่หลากหลาย เพื่อทำงานทดแทนและสามารถทำงานได้หลากหลาย
3. เรียนรู้งานใหม่เมื่อต้องออกจากงานเดิม หรือเปลี่ยนงาน
4. ปรับตัวด้านรายได้ที่ลดลง หรือเปลี่ยนแปลงไป

หน้าที่มากขึ้น

5. ข้อเสนอแนะ

5.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) ภาครัฐเร่งจ้างงานกระจายสู่ท้องถิ่น โดยการเร่งสร้างงานเต็มเวลา และ Part Time เพื่อเป็นช่องทางการสร้างรายได้ให้แรงงานสามารถดำรงชีพอยู่ได้ มีประสบการณ์การทำงาน ลดการว่างงาน และสามารถพัฒนาท้องถิ่นควบคู่ไปด้วยกัน
- 2) เตรียมความพร้อมในการวางแผนกำลังแรงงาน โดยการยกระดับความรู้ความสามารถและทักษะแรงงาน (Upskill/Reskill) ให้สอดคล้องกับการใช้ Smart Technology ในภาคการผลิต และโครงสร้างใหม่ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงหลังการแพร่ระบาดของ COVID-19

3) รัฐส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ (Start Up) โดยเฉพาะในภาคใต้ให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืนเพื่อลดการพึ่งพาระบบเศรษฐกิจจากต่างประเทศ และเร่งหาตลาดต่างประเทศใหม่ๆ ในการส่งออกสินค้าเกษตร ซึ่งเป็นรายได้หลักของประเทศและภาคใต้

4) พิจารณาปรับปรุงกฎระเบียบเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงาน เพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการทำงานและรูปแบบการจ้างงานที่เปลี่ยนไป

5.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ควรศึกษาการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคการผลิตรวมทั้งภาคบริการและการค้าไปยังภาคเกษตรกรรม ในประเด็นปัจจัยที่มีผลต่อการเคลื่อนย้าย และรายได้ที่เปลี่ยนแปลง

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานในมิติชั่วโมงการทำงานฉบับนี้ ผู้ศึกษาใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิ เอกสาร และการใช้ กระบวนการกลุ่ม (Focus Group) นำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ใช้วิธีการพรรณนาและเทคนิค การเปรียบเทียบข้อมูลในตาราง

คณะผู้ศึกษาขอขอบคุณ อาจารย์ชวินันท์ คุณพิทักษ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตร บัณฑิต การจัดการทรัพยากรมนุษย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ซึ่งให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการศึกษาครั้งนี้ ขอขอบคุณสำนักงานสถิติแห่งชาติสำหรับข้อมูลรายงาน การสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากร และขอขอบคุณคุณณัฐน้อย แก้วมีจิ้น ธนาครแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้ คุณรัฐเขตต์ พจนานกกุล บริษัท โรบินสัน จำกัด (มหาชน) คุณสุรเชษฐ์ ภูเดช โรงแรม พี.พี. ไฮเต็ล กรู๊ป และคุณวุฒิไกร สุริยะไพบุลย์วัฒนา บริษัท ศรีตรังโกลฟส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ที่กรุณาให้ข้อมูลสถานการณ์เศรษฐกิจภาคใต้ สถานการณ์และแนวโน้มการจ้างงานในภาคธุรกิจต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา คณะผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การศึกษาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลง ของตลาดแรงงานในมิติชั่วโมงการทำงานนี้จะเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ใช้เป็นข้อมูลในการบริหาร จัดการด้านแรงงานต่อไป

คณะผู้ศึกษา

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
บทสรุปผู้บริหาร	ข
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	2
ขอบเขตของการศึกษา	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	4
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิเคราะห์	
วิธีการดำเนินการวิเคราะห์	8
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	8
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	8
การวิเคราะห์ข้อมูล	9
บทที่ 4 ผลการศึกษา	
การวิเคราะห์การมีงานทำ ตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ภาพรวมทั้งประเทศ	10
การวิเคราะห์การมีงานทำ ตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ภาคใต้	47
เปรียบเทียบภาพรวมทั้งประเทศและภาคใต้	84
การใช้กระบวนการกลุ่ม (Focus Group)	87
บทที่ 5 สรุปผลการวิเคราะห์ อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สังเขปความมุ่งหมาย ความสำคัญ และขอบเขตการศึกษา	92
สรุปผลการวิเคราะห์	94
อภิปรายผล	95
ข้อเสนอแนะ	97

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ 1	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	10
ตารางที่ 2	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม 6 อันดับแรก ปี พ.ศ. 2559 - 2563	11
ตารางที่ 3	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	12
ตารางที่ 4	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมการผลิต จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	13
ตารางที่ 5	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมการก่อสร้าง จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	14
ตารางที่ 6	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	15
ตารางที่ 7	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมการขนส่ง และสถานที่ เก็บสินค้า จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	16
ตารางที่ 8	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการ ด้านอาหาร จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	17
ตารางที่ 9	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน จำแนกตาม อุตสาหกรรม 6 อันดับ	18
ตารางที่ 10	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามประเภทอาชีพ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	19
ตารางที่ 11	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพผู้จัดการ ข้าราชการ ระดับอาวุโสและผู้บัญญัติกฎหมาย จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	20
ตารางที่ 12	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพผู้ประกอบการวิชาชีพต่างๆ จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	21
ตารางที่ 13	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพเจ้าหน้าที่เทคนิค และผู้ประกอบการวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ จำแนกตามชั่วโมง ทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	22
ตารางที่ 14	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพเสมียน จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	23
ตารางที่ 15	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพพนักงานบริการ และ ผู้จำหน่ายสินค้า จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	24

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า	
ตารางที่ 16	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือ ในด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง จำแนกตามชั่วโมงทำงาน ต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	25
ตารางที่ 17	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพช่างฝีมือและ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	26
ตารางที่ 18	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพผู้ควบคุมเครื่องจักร โรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	27
ตารางที่ 19	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพผู้ประกอบการ พื้นฐาน จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	28
ตารางที่ 20	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน จำแนกตาม ประเภทอาชีพ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	29
ตารางที่ 21	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน ปี พ.ศ. 2559 - 2563	30
ตารางที่ 22	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ สถานภาพนายจ้าง จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	31
ตารางที่ 23	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ สถานภาพลูกจ้างรัฐบาล จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	32
ตารางที่ 24	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ สถานภาพลูกจ้างเอกชน จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	33
ตารางที่ 25	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ สถานภาพทำงานส่วนตัว จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	34
ตารางที่ 26	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ สถานภาพช่วยธุรกิจครัวเรือน จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	35
ตารางที่ 27	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน จำแนกตาม สถานภาพการทำงาน ปี พ.ศ. 2559 - 2563	36
ตารางที่ 28	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามกลุ่มอายุ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	37
ตารางที่ 29	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 15 - 19 ปี จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	38

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 30	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 20 - 24 ปี จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	39
ตารางที่ 31	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 25 - 29 ปี จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	40
ตารางที่ 32	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 30 - 34 ปี จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	41
ตารางที่ 33	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 35 - 39 ปี จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	42
ตารางที่ 34	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 40 - 49 ปี จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	43
ตารางที่ 35	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 50 - 59 ปี จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	44
ตารางที่ 36	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	45
ตารางที่ 37	จำนวนและร้อยละของผู้มีประจำแต่ไม่ได้ทำงาน จำแนกตาม กลุ่มอายุ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	46
ตารางที่ 38	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตาม ชั่วโมงทำงาน ต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	47
ตารางที่ 39	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม 6 อันดับแรก ปี พ.ศ. 2559 - 2563	48
ตารางที่ 40	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	49
ตารางที่ 41	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมการผลิต จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	50
ตารางที่ 42	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมการก่อสร้าง จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	51
ตารางที่ 43	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	52
ตารางที่ 44	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมการขนส่ง และสถานที่ เก็บสินค้า จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	53
ตารางที่ 45	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมที่พักแรม และบริการ ด้านอาหาร จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	54

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 46	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงานจำแนก 6 อันดับ	55
ตารางที่ 47	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามประเภทอาชีพ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	56
ตารางที่ 48	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพผู้จัดการ ข้าราชการ ระดับอาวุโสและผู้บัญญัติกฎหมาย จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	57
ตารางที่ 49	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	58
ตารางที่ 50	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพเจ้าหน้าที่เทคนิค และผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ จำแนกตามชั่วโมง ทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	59
ตารางที่ 51	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพเสมียน จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	60
ตารางที่ 52	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพพนักงานบริการ และผู้จำหน่ายสินค้า จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	61
ตารางที่ 53	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือ ในด้านการเกษตร ป่าไม้และประมง จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	62
ตารางที่ 54	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงาน ที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	63
ตารางที่ 55	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพผู้ควบคุมเครื่องจักร โรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	64
ตารางที่ 56	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพผู้ประกอบการอาชีพ งานพื้นฐาน จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	65
ตารางที่ 57	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน จำแนกตาม ประเภทอาชีพ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	66
ตารางที่ 58	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน ปี พ.ศ. 2559 - 2563	67
ตารางที่ 59	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ สถานภาพนายจ้าง จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	68

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 60	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ สถานภาพลูกจ้างรัฐบาล จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	69
ตารางที่ 61	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ สถานภาพลูกจ้างเอกชน จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	70
ตารางที่ 62	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ สถานภาพทำงานส่วนตัว จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	71
ตารางที่ 63	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ สถานภาพช่วยธุรกิจครัวเรือน จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	72
ตารางที่ 64	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน จำแนกตามสถานภาพทำงาน ปี พ.ศ. 2559 - 2563	73
ตารางที่ 65	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามกลุ่มอายุ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	74
ตารางที่ 66	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 15 - 19 ปี จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	75
ตารางที่ 67	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 20 - 24 ปี จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	76
ตารางที่ 68	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 25 - 29 ปี จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	77
ตารางที่ 69	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 30 - 34 ปี จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	78
ตารางที่ 70	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 35 - 39 ปี จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	79
ตารางที่ 71	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 40 - 49 ปี จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559-2563	80
ตารางที่ 72	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 50-59 ปี จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	81
ตารางที่ 73	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563	82
ตารางที่ 74	จำนวนและร้อยละของผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน จำแนกตาม กลุ่มอายุภาคใต้	83

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

แรงงาน (labor) เป็นปัจจัยการผลิตของสถานประกอบการที่มีความสำคัญ ความต้องการแรงงานของสถานประกอบการจะแปรเปลี่ยนไปตามสภาวะทางเศรษฐกิจ เมื่อเศรษฐกิจขยายตัว สถานประกอบการจะมีช่องทางในการพิจารณาใช้กลยุทธ์การเจริญเติบโต ส่งผลให้สถานประกอบการมีความต้องการแรงงานในการทำงานสูงขึ้น หากแต่สถานการณ์ในปัจจุบัน จากข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทย ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) ได้ลดลงตามลำดับโดยในปี พ.ศ. 2559 ผลิตภัณฑ์มวลรวม ร้อยละ 3.4 ปี พ.ศ. 2562 ร้อยละ 2.3 เนื่องจากผลกระทบจากภาวะกีดกันทางการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกากับจีนส่งผลกระทบต่อปริมาณการค้าโลก ทำให้ภาคการส่งออกของไทยหดตัว และต่ำสุดในปี พ.ศ. 2563 ผลิตภัณฑ์มวลรวมติดลบ ร้อยละ 6.1 เนื่องจากได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เมื่อเศรษฐกิจหดตัว สถานประกอบการต่างๆ ได้รับผลกระทบ แรงงานย่อมได้รับผลกระทบตามมาด้วย ทั้งการลดชั่วโมงทำงาน ลดวันทำงาน และการเลิกจ้าง

สำหรับสาเหตุหรือปัจจัยอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อชั่วโมงการทำงานของแรงงาน มีหลายสาเหตุ เช่น การพัฒนาเทคโนโลยีมาใช้ในสถานประกอบการ การนำหุ่นยนต์มาใช้ในภาคอุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ พลาสติก การใช้หุ่นยนต์ยังเป็นเรื่องชวนให้คิดในอีกหลายแง่มุม ทั้งในด้านประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม เช่น ช่วยให้การผลิตมีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดต้นทุน ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงาน อีกทั้งก่อให้เกิดงานใหม่ๆ แต่อีกด้านหนึ่ง เกิดคำถามว่าหุ่นยนต์จะเข้ามาแทนที่แรงงานจนส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน การจ้างงานหรือชั่วโมงการทำงานหรือไม่ (พัชรพร ลิขิตพัฒนไพบูลย์ และนันทินิตย์ ทองศรี, 2561) ระบบเศรษฐกิจที่ประกอบด้วยงานครั้งคราว (Gig Economy หรือ Gig Worker) ตลอด 10 ปีที่ผ่านมา พ.ศ. 2554 - 2564 กลุ่มประเทศสหภาพยุโรป (EU) และสหรัฐอเมริกาได้รับความนิยมนอย่างมาก ความหมายโดยชัดเจนก็คือ เทรนด์ การทำงานรูปแบบใหม่โดยเน้นการจ้างงานในรูปแบบชั่วคราว หรือทำธุรกิจส่วนตัวแบบไม่มีลูกน้อง เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี และความนิยมทำงานบนแพลตฟอร์มออนไลน์ ทำให้มีงานฟรีแลนซ์รูปแบบใหม่ครอบคลุมทั่วโลก สำหรับในประเทศไทยมีการประเมินว่ากลุ่มคนรุ่นใหม่จะนิยมทำงานในรูปแบบนี้มากขึ้น เนื่องจากไม่นิยมเข้าสู่ระบบงานประจำ นิยมทำงานอิสระ ทำงานเป็นครั้งคราว มีความยืดหยุ่นในการทำงานมากขึ้น สามารถกำหนดชั่วโมงการทำงานและชั่วโมงพักผ่อนได้ ด้วยตัวเอง ซึ่งสามารถส่งผลต่อจำนวนชั่วโมงการทำงาน (กัลยรักษ์ นัยรักษ์เสรี, 2560)

ปัจจัยที่สำคัญที่สุดในยุคปัจจุบันที่ทั่วโลกต้องประสบ คือ ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 จากข้อมูลการสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากรทั้งประเทศโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ไตรมาส 1/2564 พบว่า มีผู้ว่างงานกว่า 7.5 แสนคน ซึ่งสูงกว่าไตรมาส 1/2563 เกือบเท่าตัว เฉพาะภาคใต้ในช่วงเวลาเดียวกัน มีผู้ว่างงานกว่า 1.6 แสนคน สูงกว่าปีก่อนในช่วงเดียวกันกว่าเท่าตัว ส่วนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมที่ขอรับสิทธิประโยชน์ว่างงาน ตามมาตรา 33 ในเดือนมิถุนายน 2564 มีจำนวน 307,883 คน เฉพาะภาคใต้ จำนวน 41,827 คน อย่างไรก็ตามโครงสร้างตลาดแรงงานไทยมีลักษณะที่นายจ้างมักปรับตัวโดยการปรับเปลี่ยนชั่วโมงการทำงาน มากกว่าการเพิ่มหรือลดคนงานแบบฉับพลัน ส่วนหนึ่งอาจมาจาก

การหาแรงงานที่มีทักษะเหมาะสมกับงานนั้นทำได้ยากหรืออยู่กันมานานแบบครอบครัว ส่งผลให้ตัวเลขการจ้างงานเปลี่ยนแปลงช้ากว่าสถานะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป เมื่อเศรษฐกิจไม่ฟื้นตัวจึงพยายามรักษาลูกจ้างไว้โดยลดชั่วโมงการทำงานก่อนเมื่อมีความจำเป็นจึงค่อยเลิกจ้าง (มณฑล กปีลาญจน์ และคณะ, 2563)

การเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน ไม่ว่าจะลดชั่วโมงทำงาน ลดวันทำงาน และการเลิกจ้างส่วนมากย่อมมีผลโดยตรงต่อรายได้ การบริโภค การใช้จ่าย และการหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจทั้งสิ้น ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคใต้ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานในมิติชั่วโมงการทำงานในภาพรวมของประเทศ และภาคใต้ โดยแยกประเภทอุตสาหกรรม ประเภทอาชีพ สถานภาพการทำงาน และกลุ่มอายุ เพื่อนำผลจากการศึกษามาจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปใช้ประกอบการวางแผนในการส่งเสริมการมีงานทำ เพื่อแก้ไขปัญหาการว่างงาน และการขาดแคลนแรงงานต่อไป

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ของผู้มีงานทำจำแนกตามอุตสาหกรรม ประเภทอาชีพ สถานภาพการทำงานและกลุ่มอายุ ในช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2563
- 2.2 เพื่อเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของชั่วโมงการทำงานที่เกิดขึ้น ระหว่างภาพรวมทั้งประเทศกับภาคใต้
- 2.3 เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้ประกอบการวางแผนในการส่งเสริมการมีงานทำ เพื่อแก้ไขปัญหาการว่างงานและการขาดแคลนแรงงาน

3. ขอบเขตของการศึกษา

3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษารั้งนี้เป็นการศึกษาจำนวนชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ของผู้มีงานทำ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ประเภทอาชีพ สถานภาพการทำงาน และกลุ่มอายุ

3.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

ศึกษาในภาพรวมทั้งประเทศ และภาคใต้

3.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากรรายปี (เฉลี่ย 4 ไตรมาส) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 - 2563

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 4.1 ได้รับทราบการเปลี่ยนแปลงของชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ของผู้มีงานทำจำแนกตามอุตสาหกรรม ประเภทอาชีพ สถานภาพการทำงาน และกลุ่มอายุ ในช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2563
- 4.2 ได้รับทราบการเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของชั่วโมงการทำงานที่เกิดขึ้นระหว่างภาพรวมทั้งประเทศกับภาคใต้
- 4.3 นำผลการศึกษาที่ได้มาจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้ประกอบการวางแผนในการส่งเสริมการมีงานทำ เพื่อแก้ไขปัญหาการว่างงาน และการขาดแคลนแรงงาน

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

ชั่วโมงทำงาน หมายถึง จำนวนชั่วโมงทำงานจริงทั้งหมด ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ สำหรับบุคคลที่มีอาชีพมากกว่าหนึ่งอาชีพ (ชั่วโมงทำงาน หมายถึง ยอดรวมของชั่วโมงทำงานทุกอาชีพ)

การมีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน หมายถึง ผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ (จำนวนชั่วโมงทำงาน เป็น 0 ชั่วโมง)

อุตสาหกรรม หมายถึง ประเภทของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ได้ดำเนินการ โดยสถานประกอบการที่บุคคลนั้นกำลังทำงานอยู่ หรือประเภทของธุรกิจซึ่งบุคคลนั้นได้ดำเนินการ อยู่ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ การจัดจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมตาม Thailand Standard Industrial Classification, (TSIC 2009) โดยจัดแบ่งตามหมวดใหญ่ (section) 21 หมวด

อาชีพ หมายถึง ประเภทหรือชนิดของงานที่บุคคลนั้นทำอยู่ สำหรับบุคคลที่มีมากกว่า 1 อาชีพ ให้นับอาชีพที่มีชั่วโมงทำงานมากที่สุด ถ้าชั่วโมงแต่ละอาชีพเท่ากันให้นับอาชีพที่มีรายได้มากกว่า ถ้าชั่วโมงทำงานและรายได้แต่ละอาชีพเท่ากันให้นับอาชีพที่ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์พอใจมากที่สุด หรือทำมานานที่สุด การจัดจำแนกประเภทอาชีพ ปรึบใช้ตาม International Standard Classification of Occupation, 2008 (ISIC - 08) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) โดยจัดแบ่งตามหมวดใหญ่ (major) 10 หมวด

นายจ้าง หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองเพื่อหวังผลกำไร หรือส่วนแบ่ง และได้จ้างบุคคลอื่นมาทำงานในธุรกิจในฐานะลูกจ้าง

ทำงานส่วนตัว หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองโดยลำพังผู้เดียวหรืออาจมีบุคคลอื่นมาร่วมกิจการด้วยเพื่อหวังผลกำไรหรือส่วนแบ่ง และไม่ได้จ้างลูกจ้างแต่อาจมีสมาชิกในครัวเรือนหรือผู้ฝึกงานมาช่วยทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนอย่างอื่นสำหรับงานที่ทำ

ลูกจ้างรัฐบาล หมายถึง ข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตลอดจนลูกจ้างประจำ และชั่วคราวของรัฐบาลและหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

ลูกจ้างเอกชน หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้กับเอกชน หรือธุรกิจของเอกชน รวมทั้งผู้ที่รับจ้างทำงานบ้าน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แรงงาน (labor) เป็นปัจจัยการผลิตชนิดหนึ่งที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากปัจจัยการผลิตประเภทอื่นๆ เช่น ที่ดิน และทุน เพราะแรงงานมีความรู้สึกนึกคิด มีชีวิตจิตใจ ดังนั้น เมื่อมีระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการทำงาน ซึ่งได้แก่ สภาพของการทำงาน วิธีการทำงาน ชั่วโมงการทำงาน จะมีผลกระทบต่อการทำงาน หรือมีผลต่อการผลิตเป็นอันมาก ตลอดจนศีลธรรมและวัฒนธรรมต่างๆ ก็มีผลต่อการทำงานมาก เช่นเดียวกัน นอกจากนี้แรงงานยังเป็นผู้กำหนดกิจกรรมต่างๆ ในทางเศรษฐกิจอีกด้วย จะเห็นได้จากการที่ปัจจัยการผลิตประเภทอื่น เช่น ที่ดินและทุน ล้วนมีเจ้าของทั้งสิ้นแต่แรงงานเป็นเจ้าของตัวแรงงานเอง ดังนั้น จึงมีสิทธิ์ตัดสินใจว่าจะทำงานหรือจะพักผ่อน หรือจะศึกษาต่อเพื่อให้ได้รายได้สูงขึ้นในอนาคต เป็นต้น

ในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ราคาสินค้าตกต่ำ การจ้างงานชบเซา ธุรกิจจะต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาวะเพื่อความอยู่รอด แทนที่จะไล่คนงานออกหรือปลดคนงาน ก็อาจจะลดชั่วโมงทำงานลง และก็จ่ายอัตราค่าจ้างต่ำลง กฎหมายอาจจะต้องเปิดช่องให้มีการยืดหยุ่นได้ มิฉะนั้นนายจ้างหรือธุรกิจอาจจะเลือกวิธีปลดคนงานออกซึ่งเป็นการเพิ่มการว่างงาน แต่ถ้ากฎหมายไม่ยืดหยุ่นและยังห้ามปลดคนงานซึ่งเป็นการปิดประตูอีกทางหนึ่ง ธุรกิจก็อาจจะประสบปัญหาและไม่มีทางออกถึงขั้นเลิกกิจการได้ ในบางครั้งธุรกิจอาจดีขึ้นชั่วคราว หน่วยผลิตจะต้องปรับตัวแทนที่จะจ้างคนงานเพิ่มขึ้น อาจจะจ้างแรงงานล่วงเวลามากขึ้น ก็อาจจะเป็นการเพียงพอ แทนที่จะต้องรับภาระต้นทุนคงที่ที่ตามมา (ธเนศ ศรีวิชัยลัมพันธ์, 2558, หน้า 38 - 39)

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ได้กำหนดเวลาทำงานตามที่นายจ้าง ลูกจ้างตกลงกัน ดังนี้ เวลาทำงานปกติ งานทั่วไปไม่เกิน 8 ชั่วโมงต่อวัน หรือตามที่นายจ้าง ลูกจ้าง ตกลงกัน และไม่เกิน 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของลูกจ้าง ได้แก่ งานที่ต้องทำใต้ดิน ใต้น้ำ ในถ้ำ ในอุโมงค์ หรือในที่อับอากาศ งานเกี่ยวกับกัมมันตภาพรังสี งานเชื่อมโลหะ งานขนส่งวัตถุอันตราย งานผลิตสารเคมีอันตราย และงานที่ต้องทำด้วยเครื่องมือ หรือเครื่องจักร ซึ่งผู้ได้รับความสั่นสะเทือน อันอาจเป็นอันตราย และงานที่ต้องทำเกี่ยวกับความร้อนหรือความเย็นอันอาจเป็นอันตราย ซึ่งโดยสภาพของงานมีความเสี่ยง อันตรายสูงหรือมีภาวะแวดล้อมในการทำงานเกินมาตรฐานความปลอดภัยที่กำหนดไว้ ซึ่งไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขที่แหล่งกำเนิดได้ และต้องจัดให้มีการป้องกันตัวบุคคล ให้มีเวลาทำงานปกติไม่เกิน 7 ชั่วโมงต่อวัน และไม่เกิน 42 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

การคุ้มครองแรงงาน การคุ้มครองแรงงานทั่วไป ได้กำหนดชั่วโมงทำงานปกติไม่เกินวันละ 8 ชั่วโมง งานอันตรายไม่เกินวันละ 7 ชั่วโมง การทำงานล่วงเวลาและการทำงานในวันหยุด เมื่อรวมกันแล้วไม่เกิน 36 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ วันหยุดมี 3 ประเภท คือ วันหยุดประจำสัปดาห์ วันหยุดตามประเพณีนิยม และการหยุดพักผ่อนประจำปี

การคุ้มครองแรงงานเกิดขึ้นโดยมีเจตนารมณ์ เพื่อให้การใช้แรงงานเป็นไปด้วยความยุติธรรมเหมาะสม และเหตุผลดังนี้

(1) เหตุผลทางเศรษฐกิจ ถือว่าแรงงานเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งอันหนึ่งในการผลิตและการเพิ่มพูนรายได้ของรัฐ บ้านเมืองจะเจริญในทางเศรษฐกิจหรือไม่เพียงใดนั้นแรงงานย่อมมีส่วนอยู่ไม่น้อย ดังนั้น แรงงาน

จึงเป็นทรัพยากรที่มีค่าของของรัฐ ที่ควรได้รับการดูแลรักษาไว้เพื่อสร้างผลประโยชน์ให้แก่ชาตินานที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

(2) เหตุผลในทางสังคม ถือว่าลูกจ้างอยู่ในฐานะค่อนข้างเสียเปรียบ และนายจ้างเป็นผู้อยู่ในสถานะที่ได้เปรียบเพราะเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต ในขณะที่ลูกจ้างมีแต่เพียงแรงงานที่จะขายให้แก่ นายจ้างเท่านั้น ความจำเป็นทางเศรษฐกิจทำให้ลูกจ้างไม่อาจเป็นผู้ตั้งเงื่อนไขต่อรองกับนายจ้าง เนื่องจากอุปทานแรงงานมีมากกว่าอุปสงค์แรงงาน จึงมีแรงงานที่พร้อมจะทำตามเงื่อนไขหรือความพอใจของนายจ้างอยู่มากมาย ดังนั้น จึงเกิดแนวความคิดที่ว่ารัฐควรมีหน้าที่และมีความจำเป็นที่จะต้องปกป้องคุ้มครองลูกจ้างผู้มีฐานะอ่อนแอกว่าในทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตต่อไปในสังคมอย่างผาสุก

(3) เหตุผลในทางศีลธรรมและมนุษยธรรม การเกิดสภาพการจ้างงานที่กดขี่ทารุณโหดร้ายอย่างในประเทศตะวันตกสมัยปฏิรูปอุตสาหกรรมในอดีตมีส่วนผลักดันให้รัฐเข้าไปคุ้มครองการใช้แรงงาน ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนและรัฐบาลไม่ต้องการให้ลูกจ้างคนงานทั่วไป โดยเฉพาะผู้ใช้แรงงานที่เป็นหญิงและเด็ก ถูกใช้แรงงานมากจนเกินไป อันขัดต่อศีลธรรมอันดีและมนุษยธรรมที่มนุษย์พึงจะมีให้แก่กัน (จินตนา พรพิไลพรรณ, 2548, หน้า201)

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ยงยุทธ แฉล้มวงษ์ (2563) ศึกษาเรื่อง ผลกระทบการระบาดของ COVID-19 ที่มีต่อตลาดแรงงาน โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากร ไตรมาสที่ 2 ปี 2563 เปรียบเทียบกับไตรมาสที่ 1 ปี 2563 และไตรมาสที่ 2 ปี 2562 ศึกษา 4 กรณี คือ (1) กรณีที่ตลาดแรงงานเริ่มถูกกระทบมาตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ต่อเนื่องมาถึงไตรมาสที่ 2 (กิจการที่การจ้างงานลดลงจากไตรมาสแรก ถึงไตรมาส 2) (2) กรณีตลาดแรงงานตอบสนองต่อการใช้มาตรการควบคุมการระบาดของ COVID-19 ในไตรมาสที่ 2 (กิจการที่การจ้างงานลดลงในไตรมาสที่ 2) (3) กรณีการจ้างงานฟื้นตัวโดยที่ยังไม่ได้รับการเยียวยาจากรัฐบาลแต่จากการเริ่มผ่อนคลายของ ศบค. (กิจการที่ได้รับผลกระทบแต่การจ้างงานฟื้นตัวได้ในไตรมาส 2) (4) กรณีกลุ่มที่สถานประกอบการค่อนข้างเข้มแข็ง (กิจการอยู่ได้และยังไม่ได้ลดการจ้างงานต่อเนื่องมา 2 ไตรมาส) ผลการวิเคราะห์พบว่าตลาดแรงงานส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 ทั้ง 44 สาขา แต่อยู่รอดมาได้ 12 สาขา และฟื้นตัวเร็ว 10 สาขา และอุตสาหกรรมจะต้องปรับปรุงตัวเองให้มีประสิทธิภาพมากกว่าเดิมจึงจะสามารถแข่งขันและอยู่รอดได้ ความต้องการแรงงานจะกลับมาฟื้นตัวอีกครั้ง แต่ความต้องการแรงงานอาจจะไม่เหมือนเดิม แรงงานเก่า แรงงานใหม่ต้องตื่นตัวในการ up-skill และ re-skill เน้นด้านพหุทักษะ และมีข้อเสนอแนะเร่งด่วน คือ ตลาดแรงงานต้องการรูปแบบการทำงานที่แตกต่างไปจากเดิม นั่นคือ การทำงานในตลาดแรงงานที่ยืดหยุ่น (Flexible works) เนื่องจากตำแหน่งงานเต็มเวลามีจำกัด แต่ยังมีงาน part-time ของนายจ้างที่ธุรกิจบางประเภทไม่สามารถดำเนินกิจการได้เต็มเวลา และมองว่าวิธีการทำงานในตลาดแรงงานยุคใหม่ในรูปแบบ work from home โดยเฉพาะของคน generation Z ที่จะทำงานหลายอย่างกับนายจ้างหลายคน ช่วงเวลานี้จึงมีความจำเป็นที่ควรเปิดโอกาสให้มีการให้ค่าจ้างเป็นรายชั่วโมงและ/หรือการจ้างงานไม่เต็มเวลา เพื่อเพิ่มโอกาสในการทำงานของผู้ที่ตกงานและผู้ประกอบการที่ยังไม่สามารถดำเนินธุรกิจได้เต็มเวลา

ธนาคารแห่งประเทศไทย (2563) จากรายงานนโยบายการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย เดือนกันยายน 2563 หัวข้อ **ส่งตลาดแรงงานไทย...ฟื้นตัวแค่ไหนหลังเปิดเมือง** สรุปว่า การระบาดของ COVID-19 ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อตลาดแรงงานไทย โดยข้อเท็จจริง พบว่า (1) ในไตรมาสที่ 2 ของปี 2563

ที่มีการปิดเมือง ผู้ว่างงานและผู้เสมือนว่างงานมีจำนวนรวมสูงถึง 6 ล้านคน โดยผู้ว่างงานเพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัว ส่วนผู้เสมือนว่างงานสูงสุดเป็นประวัติการณ์ โดยผู้เสมือนว่างงานเป็นกลุ่มแรงงานที่แม้ไม่ตกงานแต่มีรายได้ต่ำตามจำนวนชั่วโมงที่น้อยลง (2) แต่ละสาขาเศรษฐกิจได้รับผลกระทบไม่เท่ากัน (3) มีแรงงานเคลื่อนย้ายกลับสู่ภูมิภาคมากกว่า 1 ล้านคน โดยส่วนหนึ่งยังคงตกงาน และผู้ที่ทำงานใหม่ได้ส่วนใหญ่กลับเข้าสู่สาขาที่มีผลิตภาพและรายได้ต่ำโดยเฉพาะภาคเกษตร

EIC, In Focus Outlook Q3/2020 : ตลาดแรงงานไทยในภาวะวิกฤติอุตสาหกรรมที่ฟื้นตัว ผลการศึกษา EIC มองว่าผลกระทบที่รุนแรงของ COVID-19 ต่อเศรษฐกิจนำไปสู่การว่างงานที่สูงที่สุดของตลาดแรงงานไทยนับตั้งแต่วิกฤติการเงินโลก และนอกจากการว่างงานจะสูงแล้ว ภาวการณ์มีงานทำยังอ่อนแอลงมากจากชั่วโมงการทำงานที่ลดลง การหยุดงานชั่วคราวที่เพิ่มสูงและ การย้ายไปสู่ภาคเกษตรที่กำลังประสบปัญหาหารายได้ตกต่ำ โดยชั่วโมงการทำงานเฉลี่ยหดตัวสูงซึ่งลดลงต่อเนื่องจากแนวโน้มระยะยาวที่ลดลงมาตลอดตั้งแต่ปี 2013 ซึ่งจำนวนชั่วโมงการทำงานเฉลี่ยถือเป็นตัวแปรที่สำคัญต่อการประเมินภาวะตลาดแรงงาน และจำนวนชั่วโมงถือเป็นตัวกำหนดรายได้ที่สำคัญของการทำโอทีอีกด้วย วิกฤติการณ์ที่เกิดขึ้นส่งผลให้เกิดการหดตัวอย่างมีนัยสำคัญในจำนวนของงานเต็มเวลา (full time jobs) และการลดลงของงานเต็มเวลาและงานล่วงเวลาบางส่วนถูกทดแทนด้วยงานต่ำระดับ

สภาองค์การนายจ้างส่งสัญญาณ 10 วิธีใหม่ลูกจ้าง (19 ตุลาคม 2563, ไทยรัฐออนไลน์) (1) อุปสงค์ของตลาดแรงงานยังไม่ฟื้นตัว (2) หลายอาชีพจะเปลี่ยนไปหรือหายไปหลังโควิด (3) แรงงานต้องปรับตัวเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจดิจิทัล เพราะนายจ้างเร่งนำเทคโนโลยีมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน เพิ่มผลผลิต เพิ่มความสามารถการแข่งขัน (4) ความท้าทายของแรงงานภายใต้ทักษะใหม่ (5) ทุกอาชีพที่เกี่ยวกับออนไลน์กำลังถูกคุกคาม ถูกแทนที่ด้วยออนไลน์ (6) มีแนวโน้มการจ้างงานแบบไม่ต้องเข้าสำนักงานสำหรับบางหน้าที่ (7) งานที่ต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงจะมีอัตราเร่งตัวขึ้น (8) การทำงานเต็มเวลาจะกลายเป็นงานฟรีแลนซ์ พาร์ทไทม์ ทำงานที่บ้าน และมีค่าจ้างรายชั่วโมง (9) อาชีพดั้งเดิมยังคงอยู่เฉพาะงานบางประเภทที่ไม่สามารถใช้เทคโนโลยีแทนคน (10) ความไม่แน่นอนของการลงทุนใหม่และการย้ายฐานการผลิตที่ไทยอาจไม่ใช่แหล่งลงทุนในฝันเหมือนอดีต

มณฑล กปิลกาญจน์ และคณะ (2563) ได้เขียนบทความเรื่อง ผลกระทบโควิด 19 ต่อตลาดแรงงานไทย ได้ให้ความเห็นว่า โครงสร้างตลาดแรงงานไทยมีลักษณะที่นายจ้างมักปรับตัว โดยการปรับเปลี่ยนชั่วโมงการทำงานมากกว่าการเพิ่มหรือลดคนงานแบบฉับพลัน ส่วนนี้อาจมาจากการหาแรงงานที่มีทักษะเหมาะสมกับงานนั้นทำได้ยากหรืออยู่กันมานานแบบครอบครัว ส่งผลให้ตัวเลขการจ้างงานเปลี่ยนแปลงช้ากว่าสถานะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป เมื่อเศรษฐกิจไม่ดีนายจ้างจึงพยายามรักษาลูกจ้างไว้โดยลดชั่วโมงการทำงานก่อน เมื่อมีความจำเป็นจึงค่อยเลิกจ้าง ตัวเลขผู้เสมือนว่างงาน หรือผู้ที่ทำงานไม่ถึง 4 ชั่วโมงต่อวันจึงสูง ซึ่งการที่แรงงานกลุ่มนี้ยังมีงานทำแต่มีชั่วโมงทำงานอยู่ในระดับต่ำสะท้อนความเปราะบางของตลาดแรงงานไทย แรงงานกลุ่มนี้ได้รับผลกระทบจากรายได้ที่ลดลงตามชั่วโมงการทำงาน และหากเศรษฐกิจฟื้นตัวช้าจนส่งผลให้หลายธุรกิจต้องปิดตัวลงไปในที่สุด กลุ่มคนที่เสมือนว่างงานก็จะเปลี่ยนสถานภาพไปเป็นผู้ว่างงานได้

กิริยา กุลกลการ (2563) ได้เสนอใน เวทีเสวนา “การรักษาการจ้างงาน - ตัวอย่างที่ดี” เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2563 มาตรการหนึ่งที่ประเทศในกลุ่ม OECD นำมาเสนอเมื่อเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ คือ

การรักษางาน หรือ Retention Job (RJ) เป็นการรักษาการเลิกจ้างงานของนายจ้างไม่ให้สูงเกินไป มีการช่วยเหลือปรับเกณฑ์ให้ต่ำเพื่อนายจ้างเข้าร่วมได้ ซึ่งรูปแบบการรักษางานทำได้หลายวิธี เช่น หั่นชั่วโมงทำงานให้สั้นลง และการอุดหนุนค่าจ้างให้รัฐอยู่ในกลไกของการเป็น Co-payment ร่วมจ่ายค่าจ้างด้วยกัน แต่ต้องยอมรับว่านโยบายรักษางานนั้นต้องทำให้ชัดเจนว่างานแบบไหนที่อยากรักษาไว้และไม่ควรเป็นงานที่อยู่ในกลุ่ม Displacement Effect เช่น กลุ่มที่จะมีหุ่นยนต์เข้ามาแทนที่ เพราะในที่สุดก็จะเกิดการเลิกจ้างอยู่ดี นโยบายนี้ต้องลดการสูญเสียให้มากที่สุด และเมื่อวิกฤตจบนโยบายต้องยุติทันที

พัชรพร ลีพิพัฒน์ไพบูลย์, นันทินิตย์ ทองศรี (2561) ได้เขียนบทความเรื่องหุ่นยนต์ในภาคอุตสาหกรรม กระแสใหม่ที่แรงงานต้องกังวลจริงหรือ ไว้ดังนี้ การเพิ่มขึ้นของการใช้หุ่นยนต์ส่งผลกระทบต่อแรงงานเพราะมีต้นทุนที่ต้องปรับตัวในการพัฒนาทักษะให้เข้ากับเทคโนโลยีหรืองานใหม่ และมีความเสี่ยงที่อาจตกงานหากมีทักษะไม่เพียงพอ งานศึกษาจำนวนมากยังคงถกเถียงกันว่าหุ่นยนต์จะเข้ามาช่วยสร้างงานหรือแย่งงาน ประสบการณ์จากประเทศที่พัฒนาแล้ว อาทิ เยอรมนี ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ สิงคโปร์ พบว่าเทคโนโลยีไม่ได้ทำให้แรงงานตกงานอย่างรุนแรง เพราะ (1) ใช้หุ่นยนต์มานานแล้วทำให้มีการเตรียมตัวที่ดีทั้งด้านตลาดแรงงาน และนโยบายของรัฐในการเพิ่มทักษะแรงงานให้รองรับกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป (2) มีข้อบังคับทำให้การปลดคนงานเป็นไปได้ยากและมีค่าใช้จ่ายสูง (3) สภาพแรงงานเข้มแข็งและมีอำนาจการต่อรอง แต่แรงงานบางส่วนอาจประสบปัญหาในการปรับตัว ในการพัฒนาทักษะเพื่อทำงานร่วมกับเทคโนโลยี เช่น ในสิงคโปร์เกือบ 1 ใน 10 ของแรงงานยอมที่จะย้ายงานมากกว่าพัฒนาทักษะของตนเอง ขณะที่ประเทศกำลังพัฒนาจะมีอัตราการปลดคนงาน เช่น บริษัท Foxconn ผู้ผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์รายใหญ่ของโลกได้ปลดพนักงานในจีนออกกว่า 60,000 คน เพื่อหันไปใช้หุ่นยนต์แทน รวมถึงกรณีที่ขาดการเตรียมความพร้อมของแรงงานต่อ เช่นกัน โดยเฉพาะงานที่เกี่ยวข้องกับระบบควบคุมหุ่นยนต์ อาทิ นักพัฒนาวิศวกรรมด้านซอฟต์แวร์และนักวิเคราะห์ข้อมูล โดยอาชีพดังกล่าวมีอัตราการเติบโตที่เร่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง และสัดส่วนนักพัฒนาวิศวกรรมด้านซอฟต์แวร์ทั่วโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 18.2 ล้านคน ในปี 2013 เป็น 26.4 ล้านคนในปี 2019 ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่าหุ่นยนต์จะเข้ามามีบทบาททั้งช่วยสร้างงานและแย่งงาน แต่อาจแตกต่างกันในแต่ละประเทศขึ้นอยู่กับความสามารถในการปรับตัวของแรงงาน และนโยบายของภาครัฐในการสนับสนุนให้แรงงานสามารถทำงานร่วมกับหุ่นยนต์ได้

กัลยรักษ์ นัยรักษ์เสรี (2560) ได้กล่าวถึงงานชั่วคราว หรือ gig ไว้ว่า เป็นงานที่รับจ้างเป็นระยะเวลาสั้นๆ และจบเป็นครั้งๆ ไป ไม่ยึดติดกับที่ใดที่หนึ่ง ตัวอย่างเช่น งานพาร์ทไทม์ งานฟรีแลนซ์ จุดเด่นของรูปแบบการทำงานนี้คือมีอิสระ ไม่ว่าจะเป็นการเลือกรับงานหรือเวลาทำงาน โดยค่าตอบแทนขึ้นอยู่กับจำนวนงานและความยากง่ายของงานที่ทำ ซึ่งระบบเศรษฐกิจที่ประกอบด้วยลักษณะการทำงานในรูปแบบนี้เรียกว่า Gig Economy สำหรับยุคปัจจุบัน การเติบโตของโลกออนไลน์ และแนวคิดเศรษฐกิจแบ่งปัน (Sharing Economy) ทำให้ Gig Economy ยิ่งเฟื่องฟู ประเภทงาน gig ก็เริ่มมีความหลากหลาย บวกกับค่านิยมของคนยุคใหม่ที่ต้องการมีอิสระเป็นตัวของตัวเองก็ยิ่งทำให้ gig worker เพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆ จนกลายเป็นที่พูดถึงกันในวงกว้างว่างานรูปแบบ gig ที่ว่านี้จะเข้ามาแทนที่รูปแบบงานนั่งโต๊ะที่เราทำกันอยู่ในไม่ช้า สำหรับอาชีพยอดนิยมนอกเหนือจาก gig worker ชาวไทยคือ รับจ้างทั่วไป ธุรกิจส่วนตัว ขายสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ และลงทุนในหุ้นหรือสินทรัพย์อื่นๆ สำหรับอาชีพรับจ้างทั่วไปนั้นมีตั้งแต่ทำสวน แม่บ้าน บาร์ิสต์ร้านกาแฟ ไปจนถึงวิชาชีพเฉพาะทาง อย่างแพทย์พยาบาล นักออกแบบกราฟิก นักกฎหมายและที่ปรึกษาทางการเงิน เป็นต้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิเคราะห์

ในการศึกษาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานในมิติชั่วโมงการทำงาน เป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ จากการสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นหลัก เพื่อศึกษา เปรียบเทียบการเปลี่ยนของชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ระหว่างปี พ.ศ. 2559 - 2563 ของประชากรในภาพรวมทั้งประเทศ และภาคใต้ โดยผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. วิธีดำเนินการวิเคราะห์
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิธีดำเนินการวิเคราะห์

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) วิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) และวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) ที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน รูปแบบการจ้างงาน การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการอุตสาหกรรม ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 กฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงาน ชั่วโมงการทำงาน และงานวิเคราะห์วิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ทั้งประเทศ และภาคใต้ ระหว่างปี พ.ศ. 2559 - 2563

กลุ่มตัวอย่าง ตามนิยามของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ จากการสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากร โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) ไตรมาสที่ 2 (เมษายน - มิถุนายน) ไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม - กันยายน) และไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม - ธันวาคม) ระหว่างปี พ.ศ. 2559 - 2563 โดยนำข้อมูล 4 ไตรมาส มาเฉลี่ยเป็นข้อมูลรายปี

ข้อจำกัดของข้อมูล

- จากการสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากร คือ การปิดตัวเลขในตารางสถิติผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปิดเศษเป็นหลักพันโดยอิสระจากกัน

- ปี พ.ศ. 2564 รายงานข้อมูลชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ มีการเปลี่ยนแปลงการแบ่งช่วงชั่วโมงเป็น 0, 1 - 34, 35 - 49, 50 ขึ้นไป) และไม่มีการจำแนกตามสถานภาพและกลุ่มอายุ จึงไม่สามารถนำข้อมูลปี พ.ศ. 2564 มาวิเคราะห์ได้

3.2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน รูปแบบการจ้างงาน รูปแบบการทำงาน การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงาน ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ชั่วโมงการทำงาน กฎระเบียบ/กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และอื่นๆ ทั้งในรูปแบบของข่าวสารงานวิเคราะห์ งานวิจัย บทความ ฯลฯ

3.3 ข้อมูลจากการใช้กระบวนการกลุ่ม (Focus Group) ตัวแทนภาคธุรกิจต่างๆ ได้แก่ การค้าส่ง ค้าปลีก การผลิต โรงแรมและที่พัก และธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ใช้วิธีการพรรณนาและเทคนิคการเปรียบเทียบข้อมูล (Comparison Techniques) ในรูปของจำนวน ร้อยละ และตาราง

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์

การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานในมิติชั่วโมงการทำงานครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากการศึกษาเอกสารต่างๆ ได้แก่ หนังสือ บทความวิชาการ วารสารด้านเศรษฐกิจและด้านแรงงาน และการทำกระบวนการกลุ่ม (Focus Group) ผู้แทนภาคธุรกิจ และธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้ โดยผู้ศึกษาใช้ข้อมูลจำนวนผู้มีงานทำ และชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ จากการสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ระหว่างปี พ.ศ. 2559 - 2563 เพื่อให้ได้มาซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ครบถ้วนสมบูรณ์ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการศึกษา โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. การวิเคราะห์การมีงานทำ ตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ภาพรวมทั้งประเทศ
2. การวิเคราะห์การมีงานทำ ตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ภาคใต้
3. เปรียบเทียบการมีงานทำ ตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ภาพรวมทั้งประเทศ และภาคใต้
4. การใช้กระบวนการกลุ่ม (Focus Group)

1. การวิเคราะห์การมีงานทำตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ภาพรวมทั้งประเทศ

จากการรวบรวมข้อมูลผู้มีงานทำทั้งประเทศ ปี พ.ศ. 2559 - 2563 โดยจำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ สามารถแสดงผลได้ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงาน	2559		2560		2561		2562		2563	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	37,629	100.00	37,399	100.00	37,995	100.00	37,613	100.00	37,680	100.00
0 ชั่วโมง	363	0.96	416	1.11	336	0.88	364	0.97	1,015	2.69
1 - 9 ชั่วโมง	187	0.50	193	0.52	160	0.42	164	0.44	227	0.60
10 - 19 ชั่วโมง	888	2.36	819	2.19	884	2.33	841	2.24	1,190	3.16
20 - 29 ชั่วโมง	2,423	6.44	2,310	6.18	2,534	6.67	2,682	7.13	3,148	8.35
30 - 34 ชั่วโมง	1,875	4.98	1,857	4.97	2,021	5.32	2,424	6.44	2,639	7.00
35 - 39 ชั่วโมง	4,399	11.69	4,325	11.56	4,452	11.72	4,440	11.80	4,549	12.07
40 - 49 ชั่วโมง	19,300	51.29	19,681	52.63	20,098	52.90	19,912	52.94	19,286	51.18
50 ชั่วโมงขึ้นไป	8,194	21.78	7,798	20.85	7,510	19.76	6,786	18.04	5,626	14.93

จากตารางที่ 1 ช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2563 ผู้มีงานทำทั้งประเทศ จำนวน 37.39 - 38.00 ล้านคน ประมาณครึ่งหนึ่งมีการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 51.00 - 53.00) รองลงมาคือ ทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 14.00 - 22.00 และทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 11.00 - 13.00 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้น และการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ลดลง

1.1 การมีงานทำ พิจารณาชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม 6 อันดับแรก
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

ประเภท อุตสาหกรรม	2559		2560		2561		2562		2563	
รวม	37,629	100.00	37,399	100.00	37,995	100.00	37,613	100.00	37,680	100.00
เกษตรกรรม	12,000	31.89	12,015	32.13	12,251	32.24	11,821	31.43	11,810	31.34
การผลิต	6,231	16.56	6,046	16.17	6,270	16.50	6,125	16.28	5,976	15.86
การก่อสร้าง	2,212	5.88	2,055	5.49	2,140	5.63	2,191	5.83	2,232	5.92
การขายส่ง/ ขายปลีก	6,288	16.71	6,263	16.75	6,281	16.53	6,245	16.60	6,277	16.66
การขนส่งฯ	1,177	3.13	1,213	3.24	1,244	3.27	1,301	3.46	1,326	3.52
ที่พักแรมฯ	2,712	7.21	2,778	7.43	2,833	7.46	2,850	7.58	2,870	7.62
อื่นๆ	7,009	18.62	2,029	18.79	6,976	18.36	7,080	18.82	7,189	19.07

จากตารางที่ 2 เมื่อพิจารณาการทำงานตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า ผู้มีงานทำอยู่ในอุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมงมากที่สุด จำนวน 11.81 - 12.25 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 31.00 - 33.00 ของผู้มีงานทำทั้งหมด รองลงมาคือ อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ ร้อยละ 16.00 - 17.00 อุตสาหกรรมการผลิต ร้อยละ 15.00 - 17.00 อุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ร้อยละ 7.00 - 8.00 อุตสาหกรรมการก่อสร้าง ร้อยละ 5.00 - 6.00 และอุตสาหกรรมขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ร้อยละ 3.00 - 4.00

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง
จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	12,000	12,015	12,251	11,821	11,810
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	1.97	2.44	1.68	2.26	2.82
1 - 9 ชั่วโมง	1.29	1.33	0.97	0.84	0.89
10 - 19 ชั่วโมง	6.13	5.46	5.84	5.29	6.27
20 - 29 ชั่วโมง	15.58	14.95	16.09	15.54	17.22
30 - 34 ชั่วโมง	10.58	10.72	11.05	12.19	13.02
35 - 39 ชั่วโมง	13.92	13.86	14.84	14.94	15.32
40 - 49 ชั่วโมง	35.52	37.05	36.47	36.69	34.22
50 ชั่วโมงขึ้นไป	15.01	14.19	13.06	12.24	10.24

จากตารางที่ 3 ผู้มีงานทำในอุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง จำนวน 11.81 - 12.25 ล้านคน โดยทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.00 - 38.00 ของผู้มีงานทำในอุตสาหกรรมนี้ และมีชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ใกล้เคียงกันในช่วง 20 - 29 ชั่วโมง, 30 - 34 ชั่วโมง, 35 - 39 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 10.00 - 16.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ช่วงชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์อื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 37.05 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 34.22 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 15.01 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 10.24 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.26 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 2.82 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมการผลิต จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	6,231	6,046	6,270	6,125	5,976
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.31	0.29	0.29	0.28	1.51
1 - 9 ชั่วโมง	0.12	0.10	0.08	0.37	0.65
10 - 19 ชั่วโมง	0.40	0.45	0.41	0.93	1.71
20 - 29 ชั่วโมง	1.65	1.53	1.59	2.58	4.22
30 - 34 ชั่วโมง	1.93	1.67	2.11	3.74	4.25
35 - 39 ชั่วโมง	3.13	3.04	3.05	3.26	3.57
40 - 49 ชั่วโมง	66.36	65.10	64.90	64.43	69.20
50 ชั่วโมงขึ้นไป	26.10	27.81	27.57	24.41	14.89

จากตารางที่ 4 ผู้มีงานทำในอุตสาหกรรมการผลิต จำนวน 5.98 - 6.27 ล้านคน โดยทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.00 - 70.00 ของผู้มีงานทำในอุตสาหกรรมนี้ รองลงมาคือทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 14.00 - 28.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงมากที่สุดในปี พ.ศ. 2563 จากร้อยละ 27.81 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 14.89 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่ชั่วโมงการทำงานช่วงอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 - 2562 จากร้อยละ 66.36 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 64.43 ในปี พ.ศ. 2562 และปรับตัวเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 เป็นร้อยละ 69.20 และการทำงาน 0 ชั่วโมงปรับเพิ่มขึ้น จากร้อยละ 0.31 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 1.51 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมการก่อสร้าง จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	2,212	2,055	2,140	2,191	2,232
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	1.13	1.20	1.33	1.06	3.74
1 - 9 ชั่วโมง	0.07	0.10	0.14	0.23	0.40
10 - 19 ชั่วโมง	0.84	0.75	0.65	0.90	1.70
20 - 29 ชั่วโมง	2.48	2.22	2.25	3.49	5.03
30 - 34 ชั่วโมง	3.41	3.46	4.12	5.27	6.33
35 - 39 ชั่วโมง	2.69	2.42	2.52	2.69	3.10
40 - 49 ชั่วโมง	70.55	74.16	74.68	72.25	69.27
50 ชั่วโมงขึ้นไป	18.82	15.68	14.31	14.10	10.44

จากตารางที่ 5 ผู้มีงานทำในอุตสาหกรรมการก่อสร้าง จำนวน 2.06 - 2.23 ล้านคน โดยมากกว่าครึ่งทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 69.00 - 75.00) รองลงมาคือ การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 10.00 - 19.00 ของการมีงานทำในอุตสาหกรรมนี้

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ช่วงอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 74.68 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 69.27 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 18.82 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 10.44 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.33 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 3.74 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมจักรยานยนต์
จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	6,288	6,263	6,281	6,245	6,277
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.28	0.34	0.24	0.18	1.78
1 - 9 ชั่วโมง	0.10	0.12	0.19	0.15	0.30
10 - 19 ชั่วโมง	0.54	0.64	0.72	0.69	1.09
20 - 29 ชั่วโมง	2.02	1.93	1.79	2.27	3.33
30 - 34 ชั่วโมง	2.28	2.23	2.47	3.55	3.97
35 - 39 ชั่วโมง	4.66	4.50	4.72	4.91	5.22
40 - 49 ชั่วโมง	56.14	58.99	59.96	61.21	59.23
50 ชั่วโมงขึ้นไป	33.97	31.25	29.91	27.05	25.07

จากตารางที่ 6 ผู้มีงานทำในอุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมจักรยานยนต์ จำนวน 6.25 - 6.29 ล้านคน ประมาณครึ่งหนึ่งทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 56.00 - 62.00) รองลงมาคือ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 25.00 - 34.00 ของผู้มีงานทำในอุตสาหกรรมนี้

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ช่วงอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 61.21 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 59.23 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 33.97 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 25.07 ในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.34 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 1.78 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมการขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	1,177	1,213	1,244	1,301	1,326
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.57	0.50	0.66	0.25	3.50
1 - 9 ชั่วโมง	0.08	0.05	0.15	0.24	0.46
10 - 19 ชั่วโมง	0.43	0.72	0.53	0.80	1.49
20 - 29 ชั่วโมง	2.03	1.89	1.64	2.75	3.82
30 - 34 ชั่วโมง	2.30	2.05	2.68	3.78	4.31
35 - 39 ชั่วโมง	4.66	5.32	4.48	4.44	5.32
40 - 49 ชั่วโมง	57.42	58.51	62.52	61.67	58.92
50 ชั่วโมงขึ้นไป	32.51	30.95	27.34	26.07	22.18

จากตารางที่ 7 ผู้มีงานทำในอุตสาหกรรมการขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า จำนวน 1.18 - 1.33 ล้านคน ประมาณครึ่งหนึ่งทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 57.00 - 63.00) รองลงมาคือ 50 ชั่วโมงขึ้นไป ต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 22.00 - 33.00 ของผู้มีงานทำในอุตสาหกรรมนี้

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ช่วงอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 สะท้อนการได้รับผลกระทบจากวิกฤติโควิด-19 ในอุตสาหกรรมนี้ โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 61.67 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 58.92 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 32.51 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 22.18 ในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมงปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.25 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 3.50 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	2,712	2,778	2,833	2,850	2,870
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.63	0.60	0.53	0.45	5.20
1 - 9 ชั่วโมง	0.11	0.08	0.11	0.14	0.37
10 - 19 ชั่วโมง	0.65	0.71	0.70	0.68	1.28
20 - 29 ชั่วโมง	2.53	2.47	2.28	2.72	3.60
30 - 34 ชั่วโมง	3.08	3.44	3.27	4.11	5.33
35 - 39 ชั่วโมง	6.67	6.02	6.23	6.56	7.42
40 - 49 ชั่วโมง	52.77	54.18	56.15	57.67	51.46
50 ชั่วโมงขึ้นไป	33.56	32.51	30.72	27.68	25.32

จากตารางที่ 8 ผู้มีงานทำในอุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร จำนวน 2.71 - 2.87 ล้านคน ประมาณครึ่งหนึ่งทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 51.00 - 58.00) รองลงมาคือ 50 ชั่วโมงขึ้นไป ต่อสัปดาห์ ร้อยละ 25.00 - 34.00 ของผู้มีงานทำในอุตสาหกรรมนี้

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ช่วงอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 สะท้อนการได้รับผลกระทบจากวิกฤติโควิด-19 ในอุตสาหกรรมนี้ โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 57.67 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 51.46 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 33.56 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 25.32 ในปีพ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง ลดลงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 - 2562 และปรับเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 5.20 ในปี พ.ศ. 2563

การมีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชั่วโมง)

การมีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน คือ ผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ จำนวนชั่วโมงเป็น 0 ชั่วโมง ซึ่งสามารถแสดงข้อมูลได้ตามตารางที่ 9

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน จำแนกตามอุตสาหกรรม 6 อันดับ

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

อุตสาหกรรม	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้ที่มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (พันคน)	363	416	336	364	1,015
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	65.61	70.62	61.54	74.24	32.97
การผลิต	5.42	4.21	5.47	4.76	8.94
การก่อสร้าง	6.94	5.94	8.52	6.45	8.25
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์	4.91	5.10	4.60	3.09	11.04
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	1.85	1.45	2.47	0.90	4.58
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	4.72	4.00	4.50	3.53	14.77
อื่นๆ	10.55	8.68	12.90	7.03	19.45

จากตารางที่ 9 ผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน หรือการทำงาน 0 ชั่วโมง จำนวน 0.34 - 0.42 ล้านคน และปรับเพิ่มขึ้นเป็น 1.02 ล้านคนในปี พ.ศ. 2563 หรือเพิ่มขึ้น 2.78 เท่า จากปี พ.ศ. 2562 เมื่อพิจารณาตามอุตสาหกรรม พบว่า อยู่ในอุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.00 - 75.00 ของผู้มีงานทำ 0 ชั่วโมงทั้งหมด ในช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2562 และปรับลดลง เป็นร้อยละ 32.97 ในปี พ.ศ. 2563

1.2 การมีงานทำ พิจารณาชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ จำแนกตามประเภทอาชีพ
 ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามประเภทอาชีพ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

ประเภทอาชีพ	2559		2560		2561		2562		2563	
รวม	37,620	100.00	37,399	100.00	38,002	100.00	37,613	100.00	37,680	100.00
1. ผู้จัดการ ข้าราชการ ระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย	1,480	3.93	1,407	3.76	1,394	3.67	1,378	3.66	1,624	4.31
2. ผู้ประกอบวิชาชีพ ด้านต่างๆ	2,160	5.74	2,146	5.74	2,084	5.48	2,117	5.63	2,274	6.04
3. เจ้าหน้าที่เทคนิค และผู้ประกอบวิชาชีพ ที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	1,692	4.50	1,742	4.66	1,759	4.63	1,690	4.49	1,784	4.74
4. เสมียน	1,563	4.15	1,563	4.18	1,598	4.21	1,697	4.51	1,645	4.36
5. พนักงานบริการ และผู้จำหน่ายสินค้า	7,643	20.32	7,589	20.29	7,644	20.11	7,573	20.13	7,504	19.92
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือ ในด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง	10,759	28.60	11,078	29.62	11,334	29.82	10,833	28.80	10,828	28.74
7. ช่างฝีมือ และ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	4,486	11.93	4,170	11.15	4,243	11.16	4,242	11.28	4,170	11.07
8. ผู้ควบคุมเครื่องจักร โรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงาน ด้านการประกอบ	3,689	9.81	3,581	9.57	3,714	9.77	3,726	9.91	3,625	9.62
9. ผู้ประกอบอาชีพ งานพื้นฐาน	4,078	10.84	4,042	10.81	4,179	11.00	4,288	11.40	4,185	11.11
10. คนงาน	70	0.19	78	0.21	53	0.14	69	0.18	41	0.11

จากตารางที่ 10 ประเภทอาชีพที่มีผู้มีงานทำมากที่สุดคือ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้และประมง จำนวน 10.76 - 11.33 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 28.00 - 30.00 ของผู้มีงานทำทั้งหมด รองลงมาคือ ประเภทอาชีพพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า ร้อยละ 20.00 - 21.00 ประเภทอาชีพผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน ร้อยละ 11.00 - 12.00 ประเภทอาชีพช่างฝีมือ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 11.00 - 12.00

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติ
กฎหมาย จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	1,480	1,407	1,394	1,378	1,624
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.39	0.43	0.40	0.51	1.83
1 - 9 ชั่วโมง	0.16	0.13	0.04	0.35	0.32
10 - 19 ชั่วโมง	0.71	0.37	0.33	0.86	1.48
20 - 29 ชั่วโมง	1.98	1.38	1.40	3.45	3.41
30 - 34 ชั่วโมง	2.23	1.66	1.99	3.34	2.98
35 - 39 ชั่วโมง	15.39	15.15	15.14	16.13	14.53
40 - 49 ชั่วโมง	62.79	65.34	65.38	62.04	59.15
50 ชั่วโมงขึ้นไป	16.35	15.55	15.32	13.32	16.31

จากตารางที่ 11 ผู้มีงานทำในประเภทอาชีพผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติ
กฎหมาย จำนวน 1.38 - 1.62 ล้านคน เป็นการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.00 -
66.00 ของผู้มีงานทำในประเภทอาชีพนี้ รองลงมาคือ ทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 13.00 - 17.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 0 ชั่วโมงเพิ่มขึ้นจากทุกปีที่ผ่านมาจากร้อยละ 0.51 ในปี
พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 1.83 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 16.13 ในปี
พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 14.53 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.
2560 - 2562 แต่ลดลงจากปี พ.ศ. 2559 จากร้อยละ 16.35 เป็นร้อยละ 16.31 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	2,160	2,146	2,084	2,117	2,274
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	1.30	0.78	0.70	0.66	3.09
1 - 9 ชั่วโมง	0.35	0.26	0.28	0.32	0.73
10 - 19 ชั่วโมง	1.38	0.80	0.72	1.18	3.46
20 - 29 ชั่วโมง	3.31	2.25	2.76	5.78	5.85
30 - 34 ชั่วโมง	2.48	1.61	1.96	2.87	2.97
35 - 39 ชั่วโมง	32.54	33.68	32.58	31.34	28.72
40 - 49 ชั่วโมง	53.14	54.82	55.64	53.25	50.67
50 ชั่วโมงขึ้นไป	5.50	5.80	5.35	4.60	4.51

จากตารางที่ 12 ผู้มีงานทำในประเภทอาชีพผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ จำนวน 2.08 - 2.27 ล้านคน เป็นการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 - 56.00 ของผู้มีงานทำในประเภทอาชีพนี้ รองลงมาคือ ทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 28.00 - 34.00

การทำงานต่อสัปดาห์ 35 - 39 ชั่วโมง 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ช่วงชั่วโมงอื่นๆ เพิ่มขึ้น โดยการทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 33.68 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 28.72 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 55.64 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 50.67 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.30 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 3.09 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพเจ้าหน้าที่เทคนิค และผู้ประกอบการวิชาชีพ
ที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	1,692	1,742	1,759	1,690	1,784
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.37	0.29	0.28	0.15	2.24
1 - 9 ชั่วโมง	0.08	0.10	0.15	0.41	0.58
10 - 19 ชั่วโมง	0.27	0.42	0.31	0.65	1.94
20 - 29 ชั่วโมง	1.77	1.28	1.40	3.21	4.19
30 - 34 ชั่วโมง	2.09	0.95	1.43	3.44	3.43
35 - 39 ชั่วโมง	14.77	13.88	14.00	13.83	13.89
40 - 49 ชั่วโมง	70.02	73.59	73.13	69.23	66.90
50 ชั่วโมงขึ้นไป	10.62	9.47	9.31	9.07	6.83

จากตารางที่ 13 ผู้มีงานทำประเภทอาชีพเจ้าหน้าที่เทคนิค และผู้ประกอบการวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ จำนวน 1.69 -1.78 ล้านคน เป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.00 - 74.00 ของผู้มีงานทำประเภทอาชีพนี้ รองลงมา คือ ผู้ทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 13.00 - 15.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ช่วงชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์อื่นๆ เพิ่มขึ้น โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 73.59 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 66.90 ในปีพ.ศ. 2563 การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 10.62 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 6.83 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.37 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 2.24 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพเสมียน จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	1,563	1,563	1,598	1,697	1,645
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.26	0.20	0.24	0.16	2.19
1 - 9 ชั่วโมง	0.04	0.12	0.18	0	0.39
10 - 19 ชั่วโมง	0.14	0.07	0.17	0.56	1.71
20 - 29 ชั่วโมง	1.65	0.93	1.18	3.51	4.42
30 - 34 ชั่วโมง	1.44	0.91	0.98	2.80	2.80
35 - 39 ชั่วโมง	18.97	19.43	19.33	18.24	18.25
40 - 49 ชั่วโมง	69.50	69.99	70.94	68.23	65.24
50 ชั่วโมงขึ้นไป	7.99	8.36	6.98	6.36	5.00

จากตารางที่ 14 ผู้มีงานทำในประเภทอาชีพเสมียน จำนวน 1.56 - 1.70 ล้านคน ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.00 - 71.00 ของผู้มีงานทำในประเภทอาชีพนี้ รองลงมาคือการทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 18.00 - 20.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลงการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ช่วงอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 70.94 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 65.24 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 8.36 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 5.00 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมงปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.26 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 2.19 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า
จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	7,643	7,589	7,644	7,573	7,504
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.48	0.41	0.32	0.27	3.03
1 - 9 ชั่วโมง	0.14	0.09	0.21	0.16	0.40
10 - 19 ชั่วโมง	0.66	0.76	0.78	0.69	1.20
20 - 29 ชั่วโมง	2.32	2.17	2.06	2.51	3.41
30 - 34 ชั่วโมง	2.60	2.71	2.52	3.64	4.21
35 - 39 ชั่วโมง	7.62	7.77	7.76	7.95	8.38
40 - 49 ชั่วโมง	47.26	49.50	52.09	53.42	50.47
50 ชั่วโมงขึ้นไป	38.91	36.59	34.26	31.37	28.90

จากตารางที่ 15 ผู้มีงานทำในประเภทอาชีพพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า จำนวน 7.50 - 7.64 ล้านคน ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.00 - 54.00 ของผู้มีงานทำประเภทอาชีพนี้ รองลงมาคือ การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 28.00 - 39.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ช่วงอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 53.42 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 50.47 ของปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 38.91 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 28.90 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมงปรับเพิ่มขึ้นจาก ร้อยละ 0.48 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 3.03 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	10,759	11,078	11,334	10,833	10,828
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	2.91	2.53	1.38	2.38	2.89
1 - 9 ชั่วโมง	1.24	1.28	0.83	0.81	0.86
10 - 19 ชั่วโมง	6.30	5.55	5.81	5.35	6.40
20 - 29 ชั่วโมง	16.36	15.38	16.79	16.04	17.69
30 - 34 ชั่วโมง	10.80	10.67	11.38	12.35	12.99
35 - 39 ชั่วโมง	14.71	14.53	15.72	15.83	16.12
40 - 49 ชั่วโมง	33.68	35.69	35.00	34.88	32.71
50 ชั่วโมงขึ้นไป	14.00	14.37	13.09	12.36	10.35

จากตารางที่ 16 ผู้มีงานทำในประเภทอาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง จำนวน 10.76 - 11.33 ล้านคน ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.00 - 36.00 ของผู้มีงานทำประเภทอาชีพนี้ รองลงมาคือ 20 - 29 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และ 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 14.00 - 17.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ช่วงอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 35.69 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 32.71 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 14.37 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 10.35 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.38 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 2.89 ในปี พ.ศ. 2563 แต่ยังคงลดลงจากร้อยละ 2.91 ในปีพ.ศ. 2559

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	4,486	4,170	4,243	4,242	4,170
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.56	0.59	0.70	0.59	2.29
1 - 9 ชั่วโมง	0.17	0.14	0.14	0.27	0.54
10 - 19 ชั่วโมง	0.80	0.68	0.69	0.95	1.81
20 - 29 ชั่วโมง	3.14	2.59	2.58	3.50	5.13
30 - 34 ชั่วโมง	3.32	3.03	3.52	4.87	5.69
35 - 39 ชั่วโมง	6.30	5.83	5.55	5.98	6.68
40 - 49 ชั่วโมง	63.95	66.84	67.05	65.88	64.70
50 ชั่วโมงขึ้นไป	21.78	20.31	19.79	17.96	13.16

จากตารางที่ 17 ผู้มีงานทำในประเภทอาชีพช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 4.17 - 4.49 ล้านคน เป็นการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.00 - 68.00 ของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพนี้ รองลงมาคือ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 13.00 - 22.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลงการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ช่วงชั่วโมงอื่นๆ เพิ่มขึ้น โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 67.05 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 64.70 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 21.78 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 13.16 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.59 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 2.29 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	3,689	3,581	3,714	3,726	3,625
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.49	0.43	0.40	0.29	2.36
1 - 9 ชั่วโมง	0.11	0.08	0.14	0.31	0.49
10 - 19 ชั่วโมง	0.37	0.38	0.30	0.77	1.47
20 - 29 ชั่วโมง	1.25	1.20	0.95	2.44	3.73
30 - 34 ชั่วโมง	1.59	1.39	1.38	3.23	3.76
35 - 39 ชั่วโมง	3.64	3.59	3.63	3.73	4.02
40 - 49 ชั่วโมง	58.71	57.27	58.19	58.14	63.66
50 ชั่วโมงขึ้นไป	33.84	35.66	35.02	31.08	20.51

จากตารางที่ 18 ผู้มีงานทำในประเภทอาชีพผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ จำนวน 3.58 - 3.71 ล้านคน เป็นการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 57.00 - 64.00 ของผู้มีงานทำประเภทอาชีพนี้

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 - 2563 จากร้อยละ 35.66 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 20.51 ในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่การทำงาน ช่วงชั่วโมงอื่นๆ เพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.49 ในปี พ.ศ.2559 เป็นร้อยละ 2.36 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	4,078	4,042	4,179	4,288	4,185
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.69	0.83	0.57	0.53	2.82
1 - 9 ชั่วโมง	0.61	0.60	0.57	0.44	0.59
10 - 19 ชั่วโมง	1.87	1.78	2.03	1.93	2.68
20 - 29 ชั่วโมง	4.65	4.58	4.47	5.37	6.91
30 - 34 ชั่วโมง	5.06	5.05	5.45	6.30	7.62
35 - 39 ชั่วโมง	7.22	6.66	7.33	6.89	7.39
40 - 49 ชั่วโมง	61.39	64.06	64.21	64.35	60.70
50 ชั่วโมงขึ้นไป	18.51	16.43	15.37	14.19	11.29

จากตารางที่ 19 ผู้มีงานทำในประเภทอาชีพผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน จำนวน 4.04 - 4.29 ล้านคน โดยทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00 - 65.00 ของผู้มีงานทำประเภทอาชีพนี้ รองลงมาคือ การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 11.00 - 19.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่ช่วงชั่วโมงอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้น โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 64.35 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 60.70 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 18.51 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 11.29 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.69 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 2.82 ในปี พ.ศ. 2563

การมีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน

การมีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน คือ ผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ จำนวนชั่วโมงเป็น 0 ชั่วโมง ซึ่งสามารถแสดงข้อมูลได้ตามตารางที่ 20

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน จำแนกตามประเภทอาชีพ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

ประเภทอาชีพ	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.) (พันคน)	466	416	278	364	1,015
รวม	99.99	100.00	100.00	99.81	99.98
1. ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโสและผู้บริหารระดับสูง	1.28	1.44	2.01	1.93	2.93
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	6.03	4.01	5.25	3.85	6.92
3. เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	1.35	1.23	1.78	0.71	3.94
4. เสมียน	0.88	0.73	1.41	0.73	3.54
5. พนักงานบริการ และผู้จำหน่ายสินค้า	7.94	7.49	8.74	5.70	22.43
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้และประมง	67.21	67.41	56.25	70.84	30.79
7. ช่างฝีมือ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	5.37	5.88	10.61	6.84	9.40
8. ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	3.86	3.73	5.34	2.92	8.42
9. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	6.07	8.06	8.62	6.30	11.62

จากตารางที่ 20 ผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน หรือการทำงาน 0 ชั่วโมงอยู่ในประเภทอาชีพ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้และประมง มากที่สุดร้อยละ 56.25 - 70.84 ในช่วงปีพ.ศ. 2559 - 2562 และมีการปรับลดลง เป็นร้อยละ 30.79 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่ประเภทอาชีพอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มขึ้นมากที่สุดประเภทอาชีพพนักงานบริการ และผู้จำหน่ายสินค้า จากร้อยละ 8.74 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 22.43 ในปี พ.ศ. 2563

1.3 การมีงานทำ พิจารณาชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

สถานภาพการทำงาน	2559		2560		2561		2562		2563	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	37,693	100.00	37,399	100.00	38,002	100.00	37,613	100.00	37,680	100.00
นายจ้าง	1,065	2.82	1,000	2.67	999	2.63	956	2.54	916	2.43
ลูกจ้างรัฐบาล	3,562	9.45	3,549	9.49	3,503	9.22	3,483	9.26	3,575	9.49
ลูกจ้างเอกชน	14,889	39.50	14,656	39.19	14,888	39.18	15,177	40.35	15,032	39.89
ทำงานส่วนตัว	11,891	31.55	11,831	31.63	12,020	31.63	11,808	31.39	12,067	32.02
ช่วยธุรกิจครัวเรือน	6,245	16.57	6,320	16.90	6,557	17.25	6,149	16.35	6,055	16.07
การรวมกลุ่ม	42	0.11	44	0.12	35	0.09	40	0.11	36	0.10

จากตารางที่ 21 ผู้มีงานทำ ทำงานในสถานภาพลูกจ้างเอกชนมากที่สุด จำนวน 14.66 - 15.18 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 39.00 - 41.00 ของผู้มีงานทำทั้งหมด รองลงมาคือ สถานภาพทำงานส่วนตัว ร้อยละ 31.00 - 32.00 สถานภาพช่วยธุรกิจครัวเรือน ร้อยละ 16.00 - 17.00

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ สถานภาพนายจ้าง จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	1,065	1,000	999	956	916
ร้อยละ	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	1.42	1.98	1.58	1.99	3.91
1 - 9 ชั่วโมง	1.46	0.91	0.88	1.34	1.49
10 - 19 ชั่วโมง	3.24	2.85	2.72	3.15	3.90
20 - 29 ชั่วโมง	4.65	3.41	3.37	4.06	5.44
30 - 34 ชั่วโมง	4.14	3.26	3.78	4.76	5.01
35 - 39 ชั่วโมง	4.94	4.73	4.26	4.68	4.95
40 - 49 ชั่วโมง	54.63	58.64	60.30	58.40	55.74
50 ชั่วโมงขึ้นไป	25.52	24.21	23.09	21.62	19.55

จากตารางที่ 22 ผู้มีงานทำที่มีสถานภาพนายจ้าง จำนวน 0.92 - 1.07 ล้านคน โดยนายจ้างทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.00 - 61.00 ของผู้มีงานทำในสถานภาพนี้ รองลงมาคือ 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไป ร้อยละ 19.00 - 26.00

ในด้านการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลง ช่วงชั่วโมงอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้น โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 60.30 ในปีพ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 55.74 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 25.52 ในปี พ.ศ.2559 เป็นร้อยละ 19.55 ในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมงเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.99 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 3.91 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ สถานภาพลูกจ้างรัฐบาล จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	3,562	3,549	3,503	3,483	3,575
ร้อยละ	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.64	0.62	0.49	0.45	1.53
1 - 9 ชั่วโมง	0.23	0.14	0.16	0.22	0.46
10 - 19 ชั่วโมง	0.79	0.42	0.34	0.52	3.15
20 - 29 ชั่วโมง	4.95	2.14	2.69	5.85	6.08
30 - 34 ชั่วโมง	1.50	0.94	1.09	1.86	1.40
35 - 39 ชั่วโมง	48.77	49.53	48.96	48.53	46.88
40 - 49 ชั่วโมง	36.49	40.28	40.77	37.15	34.73
50 ชั่วโมงขึ้นไป	6.61	5.93	5.51	5.42	5.77

จากตารางที่ 23 ผู้มีงานทำที่มีสถานภาพลูกจ้างรัฐบาล จำนวน 3.48 - 3.58 ล้านคน โดยลูกจ้างรัฐบาลทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.00 - 50.00 รองลงมาคือ 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 34.00 - 41.00

ในด้านการทำงาน 30 - 34 ชั่วโมง, 35 - 39 ชั่วโมง และ 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะช่วงชั่วโมงอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้น โดยการทำงาน 30 - 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 1.86 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 1.40 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 49.53 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 46.88 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 40.77 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 34.73 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.64 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 1.53 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ สถานภาพลูกจ้างเอกชน จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	14,889	14,656	14,888	15,177	15,032
ร้อยละ	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.71	0.89	0.54	0.55	2.97
1 - 9 ชั่วโมง	0.39	0.30	0.25	0.31	0.54
10 - 19 ชั่วโมง	1.46	1.15	0.97	1.29	1.99
20 - 29 ชั่วโมง	4.05	2.56	2.83	3.81	5.01
30 - 34 ชั่วโมง	3.56	2.49	2.96	4.33	4.97
35 - 39 ชั่วโมง	2.93	2.75	2.93	2.91	3.11
40 - 49 ชั่วโมง	68.73	71.71	72.25	71.35	70.73
50 ชั่วโมงขึ้นไป	18.17	18.15	17.27	15.45	10.67

จากตารางที่ 24 ผู้มีงานทำที่มีสถานภาพลูกจ้างเอกชนจำนวน 14.66 - 15.18 ล้านคน โดยลูกจ้างเอกชนทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุดร้อยละ 68.00 - 73.00 รองลงมาคือ 50 ชั่วโมงขึ้นไป ต่อสัปดาห์ ร้อยละ 10.00 - 19.00

ในด้านการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะช่วงชั่วโมงอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้น โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 72.25 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 70.73 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 18.17 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 10.67 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.71 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 2.97 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ สถานภาพทำงานส่วนตัว จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	11,890	11,831	12,020	11,808	12,067
ร้อยละ	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	2.54	2.05	1.36	2.07	3.93
1 - 9 ชั่วโมง	0.70	0.71	0.52	0.55	0.62
10 - 19 ชั่วโมง	3.27	2.99	3.23	2.89	3.66
20 - 29 ชั่วโมง	10.11	9.15	9.41	9.34	10.80
30 - 34 ชั่วโมง	7.20	7.14	7.36	8.40	9.12
35 - 39 ชั่วโมง	10.99	10.99	11.56	11.92	12.40
40 - 49 ชั่วโมง	36.24	38.73	39.88	39.96	37.26
50 ชั่วโมงขึ้นไป	28.95	28.24	26.67	24.86	22.20

จากตารางที่ 25 ผู้มีงานทำที่มีสถานภาพทำงานส่วนตัว จำนวน 11.81 - 12.07 ล้านคน โดยการทำงานส่วนตัวทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุดร้อยละ 36.00 - 40.00 รองลงมาคือ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 22.00 - 29.00

ในด้านการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะช่วงชั่วโมงอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้น โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 39.96 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 37.26 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดจากร้อยละ 28.95 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 22.20 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.54 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 3.93 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ สถานภาพช่วยธุรกิจครัวเรือน จำแนกตามชั่วโมงทำงาน
ต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	6,245	6,320	6,556	6,149	6,055
ร้อยละ	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.02	0.02	0	0	0.03
1 - 9 ชั่วโมง	0.91	0.78	0.66	0.50	0.68
10 - 19 ชั่วโมง	4.58	3.99	4.56	4.15	4.95
20 - 29 ชั่วโมง	12.22	11.72	12.66	12.30	13.57
30 - 34 ชั่วโมง	9.19	9.16	9.43	10.78	11.46
35 - 39 ชั่วโมง	12.73	12.87	13.90	13.86	14.22
40 - 49 ชั่วโมง	38.79	40.32	39.28	40.48	39.37
50 ชั่วโมงขึ้นไป	21.54	21.14	19.50	17.92	15.72

จากตารางที่ 26 ผู้มีงานทำที่มีสถานภาพช่วยธุรกิจครัวเรือน จำนวน 6.06 - 6.56 ล้านคน โดยการช่วยธุรกิจครัวเรือนทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด ร้อยละ 38.00 - 41.00 รองลงมาคือ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 15.00 - 22.00

ในด้านการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะช่วงชั่วโมงอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้น โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 40.32 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 39.37 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 21.54 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 15.72 ในปี พ.ศ. 2563

การมีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน

การมีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน คือ ผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ จำนวนชั่วโมงเป็น 0 ชั่วโมง ซึ่งสามารถแสดงข้อมูลได้ตามตารางที่ 27

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน จำแนกตามสถานภาพการทำงาน
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

สถานภาพทำงาน	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชั่วโมง) (พันคน)	447	416	278	364	1,015
รวม	99.98	100.00	99.53	99.51	100.00
นายจ้าง	3.40	4.76	5.68	5.42	3.53
ลูกจ้างรัฐบาล	5.10	5.26	6.19	4.34	5.37
ลูกจ้างเอกชน	23.63	31.40	28.74	22.90	43.96
ทำงานส่วนตัว	67.54	58.28	58.92	67.02	46.75
ช่วยธุรกิจครัวเรือน	0.31	0.31	0	0	0.19
การรวมกลุ่ม	0	0	0	0	0.21

จากตารางที่ 27 ผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน หรือการทำงาน 0 ชั่วโมง เมื่อพิจารณาตามสถานภาพการทำงาน พบว่า อยู่ในกลุ่มสถานภาพทำงานส่วนตัวมากที่สุด ร้อยละ 58.28 - 67.54 ในปี พ.ศ. 2559 - 2562 และลดลงเหลือร้อยละ 46.75 ในปี พ.ศ. 2563 รองลงมาคือ ลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 22.90 - 31.40 ในปี พ.ศ. 2559 - 2562 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 43.96 ในปี พ.ศ. 2563

1.4 การมีงานทำ พิจารณาชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ จำแนกตามกลุ่มอายุ

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามกลุ่มอายุ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

กลุ่มอายุ	2559		2560		2561		2562		2563	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	37,693	100.00	37,399	100.00	38,002	100.00	37,613	100.00	37,680	100.00
15 - 19 ปี	836	2.22	764	2.04	782	2.06	661	1.76	620	1.65
20 - 24 ปี	3,007	7.98	2,944	7.87	3,044	8.01	2,964	7.88	2,904	7.71
25 - 29 ปี	4,069	10.80	4,050	10.83	4,154	10.93	4,173	11.10	4,134	10.97
30 - 34 ปี	4,205	11.15	4,082	10.91	4,070	10.71	4,048	10.76	4,013	10.65
35 - 39 ปี	4,609	12.23	4,468	11.95	4,363	11.48	4,266	11.34	4,154	11.02
40 - 49 ปี	9,493	25.18	9,348	25.00	9,331	24.55	9,198	24.45	9,092	24.13
50 - 59 ปี	7,625	20.23	7,744	20.71	8,023	21.11	8,067	21.45	8,211	21.79
60 ปีขึ้นไป	3,849	10.21	3,999	10.69	4,235	11.14	4,236	11.26	4,552	12.08

จากตารางที่ 28 เมื่อพิจารณาผู้มีงานทำ จำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า ผู้มีงานทำมีกลุ่มอายุ 40 - 49 ปี มากที่สุด จำนวน 9.09 - 9.49 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 24.00 - 26.00 ของผู้มีงานทำทั้งหมด รองลงมาคือ 50 - 59 ปี ร้อยละ 20.00 - 22.00 อายุ 35 - 39 ปี ร้อยละ 11.00 - 13.00

ตารางที่ 29 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 15 - 19 ปี จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	836	764	782	661	620
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.84	0.83	0.75	0.80	2.35
1 - 9 ชั่วโมง	2.20	1.65	2.36	1.39	1.03
10 - 19 ชั่วโมง	6.67	5.40	7.62	4.94	8.02
20 - 29 ชั่วโมง	9.77	8.72	9.66	10.41	12.27
30 - 34 ชั่วโมง	6.91	7.34	6.92	7.79	9.37
35 - 39 ชั่วโมง	8.99	7.91	8.37	7.57	8.73
40 - 49 ชั่วโมง	51.81	55.53	53.26	56.46	49.27
50 ชั่วโมงขึ้นไป	12.81	12.62	11.05	10.63	8.96

จากตารางที่ 29 ผู้มีงานทำในกลุ่มอายุ 15 - 19 ปี จำนวน 6.20 - 8.36 แสนคน เป็นผู้ที่ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.00 - 57.00 ของผู้มีงานทำในกลุ่มอายุนี้ รองลงมาคือทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ และทำงาน 20 - 29 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 9.00 - 13.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 1 - 9 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ช่วงชั่วโมงทำงานอื่น เพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 1 - 9 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 2.36 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 1.03 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 56.46 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 49.27 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 12.81 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 8.96 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.84 ในปี พ.ศ. 2559 เป็น ร้อยละ 2.35 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 30 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 20 - 24 ปี จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	3,007	2,944	3,044	2,964	2,904
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.66	0.79	0.49	0.51	2.47
1 - 9 ชั่วโมง	0.39	0.38	0.49	0.42	0.49
10 - 19 ชั่วโมง	2.63	2.28	2.32	2.15	2.68
20 - 29 ชั่วโมง	6.37	5.28	5.84	6.03	7.04
30 - 34 ชั่วโมง	5.10	4.93	4.84	6.05	6.75
35 - 39 ชั่วโมง	8.23	8.13	9.00	8.65	9.54
40 - 49 ชั่วโมง	57.18	58.72	58.93	60.14	58.25
50 ชั่วโมงขึ้นไป	19.45	19.49	18.09	16.05	12.79

จากตารางที่ 30 ผู้มีงานทำในกลุ่มอายุ 20 - 24 ปี จำนวน 2.90 - 3.04 ล้านคน เป็นผู้ที่ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 57.00 - 61.00 ของผู้มีงานทำในกลุ่มอายุนี้ รองลงมาคือทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 12.00 - 20.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ช่วงชั่วโมงทำงานอื่น เพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 60.14 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 58.25 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 19.49 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 12.79 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.66 ในปี พ.ศ. 2559 เป็น ร้อยละ 2.47 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 25 - 29 ปี จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	4,069	4,050	4,154	4,173	4,134
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.72	0.60	0.44	0.45	2.36
1 - 9 ชั่วโมง	0.35	0.30	0.16	0.30	0.47
10 - 19 ชั่วโมง	1.77	1.18	1.26	1.49	2.40
20 - 29 ชั่วโมง	5.08	3.54	3.97	4.62	6.01
30 - 34 ชั่วโมง	3.98	3.20	3.49	5.00	5.59
35 - 39 ชั่วโมง	9.70	9.69	10.67	10.54	10.81
40 - 49 ชั่วโมง	58.50	61.07	60.32	60.53	59.53
50 ชั่วโมงขึ้นไป	19.90	20.43	19.68	17.07	12.82

จากตารางที่ 31 ผู้มีงานทำในกลุ่มอายุ 25 - 29 ปี จำนวน 4.05 - 4.17 ล้านคน เป็นผู้ที่ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 58.00 - 61.00 ของผู้มีงานทำในกลุ่มอายุนี้ รองลงมาคือ ทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 12.00 - 21.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ช่วงชั่วโมงทำงานอื่น เพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 60.53 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 59.53 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 20.43 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 12.82 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.72 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 2.36 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 32 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 30 - 34 ปี จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	4,205	4,082	4,070	4,048	4,013
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.73	0.71	0.51	0.49	2.61
1 - 9 ชั่วโมง	0.44	0.33	0.22	0.28	0.58
10 - 19 ชั่วโมง	1.62	1.35	1.17	1.43	2.35
20 - 29 ชั่วโมง	5.35	3.73	4.04	5.08	6.04
30 - 34 ชั่วโมง	4.08	3.39	3.51	5.26	5.55
35 - 39 ชั่วโมง	10.34	10.24	10.47	10.29	10.27
40 - 49 ชั่วโมง	56.93	59.99	59.97	59.11	58.50
50 ชั่วโมงขึ้นไป	20.51	20.26	20.11	18.06	14.10

จากตารางที่ 32 ผู้มีงานทำในกลุ่มอายุ 30 - 34 ปี จำนวน 4.01 - 4.21 ล้านคน เป็นผู้ที่ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 56.00 - 60.00 ของผู้มีงานทำในกลุ่มอายุนี้ รองลงมาคือทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 14.00 - 21.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 35 - 39 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ช่วงชั่วโมงทำงานอื่น เพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 10.47 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 10.27 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 59.99 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 58.50 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 20.51 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 14.10 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.73 ในปี พ.ศ. 2559 เป็น ร้อยละ 2.61 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 33 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 35 - 39 ปี จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	4,609	4,468	4,363	4,266	4,154
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.82	0.77	0.58	0.58	2.57
1 - 9 ชั่วโมง	0.44	0.36	0.18	0.34	0.52
10 - 19 ชั่วโมง	1.91	1.51	1.17	1.48	2.50
20 - 29 ชั่วโมง	5.51	4.29	4.19	5.15	6.22
30 - 34 ชั่วโมง	4.24	3.58	4.16	5.34	5.56
35 - 39 ชั่วโมง	10.90	11.02	10.64	10.92	10.99
40 - 49 ชั่วโมง	54.10	57.30	58.34	57.77	57.43
50 ชั่วโมงขึ้นไป	22.09	21.17	20.74	18.43	14.21

จากตารางที่ 33 ผู้มีงานทำในกลุ่มอายุ 35 - 39 ปี จำนวน 4.27 - 4.61 ล้านคน เป็นผู้ที่ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.00 - 59.00 ของผู้มีงานทำในกลุ่มอายุนี้ รองลงมาคือทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 14.00 - 23.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ช่วงชั่วโมงทำงานอื่น เพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 58.34 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 57.43 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 22.09 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 14.21 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.82 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 2.57 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 34 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 40 - 49 ปี จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	9,493	9,348	9,330	9,198	9,092
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	1.07	1.14	0.64	0.92	2.58
1 - 9 ชั่วโมง	0.43	0.46	0.28	0.34	0.53
10 - 19 ชั่วโมง	2.11	1.86	1.85	1.79	2.70
20 - 29 ชั่วโมง	6.75	5.63	5.77	6.34	7.47
30 - 34 ชั่วโมง	5.29	4.66	5.06	5.96	6.31
35 - 39 ชั่วโมง	11.37	11.49	11.74	11.78	12.17
40 - 49 ชั่วโมง	50.24	52.40	53.86	53.59	52.63
50 ชั่วโมงขึ้นไป	22.75	22.37	20.79	19.29	15.62

จากตารางที่ 34 ผู้มีงานทำในกลุ่มอายุ 40 - 49 ปี จำนวน 9.09 - 9.49 ล้านคน เป็นผู้ที่ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 - 54.00 ของผู้มีงานทำในกลุ่มอายุนี้ รองลงมาคือทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 15.00 - 23.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ช่วงชั่วโมงทำงานอื่น เพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงร้อยละ 53.86 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 52.63 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 22.75 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 15.62 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.14 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 2.58 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 35 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 50 - 59 ปี จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	7,625	7,744	8,023	8,067	8,211
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	1.57	1.47	0.90	1.28	2.81
1 - 9 ชั่วโมง	0.62	0.53	0.42	0.43	0.54
10 - 19 ชั่วโมง	2.59	2.51	2.55	2.45	3.34
20 - 29 ชั่วโมง	8.90	7.58	8.11	8.43	9.52
30 - 34 ชั่วโมง	6.38	5.97	6.36	7.27	7.94
35 - 39 ชั่วโมง	14.46	14.71	14.47	14.36	14.55
40 - 49 ชั่วโมง	43.79	46.74	47.57	47.55	44.90
50 ชั่วโมงขึ้นไป	21.68	20.49	19.61	18.23	16.40

จากตารางที่ 35 ผู้มีงานทำในกลุ่มอายุ 50 - 59 ปี จำนวน 7.63 - 8.21 ล้านคน เป็นผู้ที่ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.00 - 48.00 ของผู้มีงานทำในกลุ่มอายุนี้นี้ รองลงมาคือทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 16.00 - 22.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ช่วงชั่วโมงทำงานอื่น เพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 47.57 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 44.90 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 21.68 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 16.40 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.57 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 2.81 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 36 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 60 ปี ขึ้นไป จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	3,849	3,999	4,235	4,236	4,552
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	2.65	1.97	1.44	2.20	3.40
1 - 9 ชั่วโมง	1.32	1.08	0.96	0.91	1.09
10 - 19 ชั่วโมง	5.06	4.30	5.02	4.70	5.39
20 - 29 ชั่วโมง	13.46	12.20	13.15	13.06	14.43
30 - 34 ชั่วโมง	8.60	8.26	8.66	9.68	10.44
35 - 39 ชั่วโมง	12.80	12.74	13.40	13.44	13.21
40 - 49 ชั่วโมง	34.86	38.22	38.59	37.95	35.64
50 ชั่วโมงขึ้นไป	21.25	21.23	18.79	18.08	16.39

จากตารางที่ 36 ผู้มีงานทำในกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 3.85 - 4.55 ล้านคน เป็นผู้ที่ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.00 - 39.00 ของผู้มีงานทำในกลุ่มอายุนี้ รองลงมาคือทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 16.00 - 22.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ช่วงชั่วโมงทำงานอื่น เพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 38.59 ในปี พ.ศ.2561 เป็นร้อยละ 35.64 ในปี พ.ศ.2563 การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงจากร้อยละ 21.25 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 16.39 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.65 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 3.40 ในปี พ.ศ. 2563

การมีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน

การมีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน คือ ผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ จำนวนชั่วโมงเป็น 0 ชั่วโมง ซึ่งสามารถแสดงข้อมูลได้ตามตารางที่ 37

ตารางที่ 37 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน จำแนกตามกลุ่มอายุ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

กลุ่มอายุ	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชั่วโมง) (พันคน)	447	416	278	364	1,015
รวม	100.02	100.00	99.96	100.03	100.01
15 - 19 ปี	1.56	1.54	2.12	1.46	1.44
20 - 24 ปี	4.40	5.60	5.40	4.17	7.05
25 - 29 ปี	6.51	5.79	6.51	5.16	9.61
30 - 34 ปี	6.84	6.97	7.41	5.49	10.30
35 - 39 ปี	8.43	8.26	9.10	6.78	10.51
40 - 49 ปี	22.69	25.63	21.58	23.17	23.13
50 - 59 ปี	26.81	27.29	25.97	28.25	22.70
60 ปีขึ้นไป	22.78	18.93	21.87	25.54	15.27

จากตารางที่ 37 เมื่อพิจารณาผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน หรือการทำงาน 0 ชั่วโมงตามกลุ่มอายุ พบว่า เป็นผู้มีอายุ 50 - 59 ปี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 22.70 - 28.25 ของผู้ทำงาน 0 ชั่วโมง รองลงมาคือ อายุ 40 - 49 ปี ร้อยละ 21.58 - 25.63 ในด้านการเปลี่ยนแปลงกลุ่มอายุ 15 - 39 ปี มีสัดส่วนการทำงาน 0 ชั่วโมงเพิ่มขึ้น ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่กลุ่มอายุ 40 ปีขึ้นไป มีการทำงาน 0 ชั่วโมงลดลงในปี พ.ศ. 2563

2. การวิเคราะห์การมีงานทำ ตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ภาคใต้

จากการรวบรวมข้อมูลผู้มีงานทำภาคใต้ ปี พ.ศ. 2559 - 2563 โดยจำแนกตามชั่วโมงทำงาน สามารถแสดงได้ตามตารางที่ 38

ตารางที่ 38 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงาน	2559		2560		2561		2562		2563	
	5,082	100.00	5,014	100.00	5,099	100.00	5,081	100.00	5,126	100.00
0 ชั่วโมง	115	2.27	202	4.04	98	1.92	112	2.20	279	5.44
1 - 9 ชั่วโมง	90	1.77	121	2.42	63	1.24	70	1.37	69	1.34
10 - 19 ชั่วโมง	379	7.46	395	7.87	358	7.02	306	6.03	365	7.13
20 - 29 ชั่วโมง	742	14.60	662	13.21	738	14.47	681	13.41	757	14.76
30 - 34 ชั่วโมง	467	9.20	463	9.24	533	10.46	571	11.23	542	10.58
35 - 39 ชั่วโมง	681	13.41	605	12.06	610	11.95	648	12.75	631	12.30
40 - 49 ชั่วโมง	1,898	37.34	1,878	37.46	1,950	38.24	1,994	39.25	1,888	36.83
50 ชั่วโมงขึ้นไป	710	13.96	687	13.70	749	14.68	699	13.76	595	11.61

จากตารางที่ 38 ผู้มีงานทำในภาคใต้ช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2563 จำนวน 5.01 - 5.13 ล้านคน ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.00 - 40.00 ของผู้มีงานทำทั้งหมด รองลงมาคือทำงาน 20 - 29 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 13.00 - 15.0 ทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 11.0 - 15.00 โดยในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 0 ชั่วโมงเพิ่มขึ้น และการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ลดลง

2.1 การมีงานทำ พิจารณาชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ จำแนกตามอุตสาหกรรม
 ตารางที่ 39 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม 6 อันดับแรก
 ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

ประเภท อุตสาหกรรม	2559		2560		2561		2562		2563	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	5,082	100.00	5,014	100.00	5,099	100.00	5,081	100.00	5,126	100.00
เกษตรกรรม การป่าไม้และ การประมง	2,163	42.56	2,086	41.60	2,142	42.01	2,106	41.45	2,146	41.87
การผลิต	394	7.75	403	8.04	421	8.26	403	7.93	416	8.12
การก่อสร้าง	292	5.75	267	5.33	269	5.28	300	5.90	294	5.74
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์	874	17.20	864	17.23	854	16.75	838	16.49	489	9.54
การขนส่งและ สถานที่เก็บสินค้า	105	2.07	107	2.13	109	2.14	114	2.24	110	2.15
ที่พักแรมและ บริการด้าน อาหาร	433	8.52	452	9.01	469	9.20	487	9.59	477	9.31
อื่นๆ	821	16.16	835	16.65	835	16.38	833	16.40	1,194	23.29

จากตารางที่ 39 เมื่อพิจารณาการทำงานตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า ผู้มีงานทำในภาคใต้ ช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2563 อยู่ในอุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมงมากที่สุด จำนวน 2.09 - 2.16 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 41.00 - 43.00 ของผู้มีงานทำทั้งหมด รองลงมาคือ อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ ร้อยละ 9.00 - 18.00 อุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ร้อยละ 8.00 - 10.00 อุตสาหกรรมการผลิต ร้อยละ 8.00 - 9.00 อุตสาหกรรมก่อสร้าง ร้อยละ 5.00 - 6.00 และอุตสาหกรรม การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า ร้อยละ 2.00 - 3.00

ตารางที่ 40 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง
จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	2,163	2,086	2,142	2,106	2,146
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	3.38	7.37	2.93	3.88	4.31
1 - 9 ชั่วโมง	3.78	5.32	2.57	2.57	2.62
10 - 19 ชั่วโมง	15.86	16.66	14.65	12.89	14.40
20 - 29 ชั่วโมง	29.16	25.87	28.89	26.47	27.59
30 - 34 ชั่วโมง	15.51	15.52	17.51	19.09	17.14
35 - 39 ชั่วโมง	11.66	10.55	11.33	12.32	12.94
40 - 49 ชั่วโมง	15.00	13.67	15.11	15.25	14.89
50 ชั่วโมงขึ้นไป	5.65	5.03	7.01	7.53	6.11

จากตารางที่ 40 ผู้มีงานทำในอุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง จำนวน 2.09 - 2.16 ล้านคน โดยเป็นผู้ทำงาน 20 - 29 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.00 - 30.00 ของผู้มีงานทำในอุตสาหกรรมนี้ และมีชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ที่ใกล้เคียงกันในช่วง 10 - 19 ชั่วโมง, 30 - 34 ชั่วโมง, 35 - 39 ชั่วโมง และ 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ที่ร้อยละ 10.00 - 20.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 30 - 34 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมงและ 50 ชั่วโมงขึ้นไป ต่อสัปดาห์ ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์อื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 30 - 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 19.09 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 17.14 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 15.25 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 14.89 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 7.53 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 6.11 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.88 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 4.31 ในปี พ.ศ. 2563 แต่ลดลงจากร้อยละ 7.37 ในปี พ.ศ. 2560

ตารางที่ 41 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมการผลิต จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	394	403	421	403	416
รวม	100.00	100.00	99.78	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	1.04	1.91	0	1.00	3.69
1 - 9 ชั่วโมง	0.76	0.52	1.04	0.37	0.46
10 - 19 ชั่วโมง	1.37	1.82	1.78	1.24	1.83
20 - 29 ชั่วโมง	4.68	5.13	4.47	5.37	7.33
30 - 34 ชั่วโมง	6.04	6.43	6.24	7.97	7.42
35 - 39 ชั่วโมง	9.57	6.96	5.99	8.07	7.90
40 - 49 ชั่วโมง	60.29	59.30	62.65	62.15	58.96
50 ชั่วโมงขึ้นไป	16.25	17.93	17.61	13.85	12.41

จากตารางที่ 41 ผู้มีงานทำในอุตสาหกรรมการผลิต จำนวน 3.94 - 4.21 แสนคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.00 - 63.00 ของผู้มีงานทำในอุตสาหกรรมนี้ รองลงมาคือทำงาน 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไป ร้อยละ 12.00 - 18.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 30 - 34 ชั่วโมง, 35 - 39 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้น โดยการทำงาน 30 - 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 7.97 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 7.42 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 8.07 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 7.90 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 62.65 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 58.96 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 17.93 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 12.41 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมงเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.04 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 3.69 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 42 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมการก่อสร้าง จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	292	267	269	300	294
รวม	99.93	100.00	99.75	100.00	99.67
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	4.02	4.74	4.02	2.71	8.67
1 - 9 ชั่วโมง	0	0.20	0	0.32	0
10 - 19 ชั่วโมง	1.08	1.54	1.48	1.23	1.82
20 - 29 ชั่วโมง	2.32	3.82	3.52	4.66	5.39
30 - 34 ชั่วโมง	4.07	5.70	5.79	6.17	7.12
35 - 39 ชั่วโมง	5.13	5.11	4.33	4.62	5.03
40 - 49 ชั่วโมง	70.06	68.22	69.42	69.44	64.69
50 ชั่วโมงขึ้นไป	13.25	10.66	11.19	10.84	6.95

จากตารางที่ 42 ผู้มีงานทำในอุตสาหกรรมการก่อสร้าง จำนวน 2.67-3.00 แสนคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.00 - 71.00 ของผู้มีงานทำ ในอุตสาหกรรมนี้ รองลงมาคือ ทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 6.00 - 14.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลง ในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 70.06 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 64.69 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 13.25 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 6.95 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.71 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 8.67 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 43 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การช้อปปิ้ง การช้อปปิ้งออนไลน์
 จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	874	864	854	838	849
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.70	1.05	0.57	0.64	3.01
1 - 9 ชั่วโมง	0.24	0.30	0.30	0.52	0.36
10 - 19 ชั่วโมง	1.13	1.69	1.61	1.23	1.43
20 - 29 ชั่วโมง	3.79	4.54	3.52	3.04	4.82
30 - 34 ชั่วโมง	5.02	4.80	5.41	5.53	5.80
35 - 39 ชั่วโมง	7.83	6.78	6.51	7.73	7.16
40 - 49 ชั่วโมง	51.33	53.12	53.82	55.97	53.51
50 ชั่วโมงขึ้นไป	29.95	27.73	28.25	25.35	23.92

จากตารางที่ 43 ผู้มีงานทำในอุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การช้อปปิ้ง การช้อปปิ้งออนไลน์ จำนวน 8.38 - 8.74 แสนคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.00 - 56.00 ของผู้มีงานทำในอุตสาหกรรมนี้ รองลงมาคือ ทำงาน 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไป ร้อยละ 23.00 - 30.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 35 - 39 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไป ต่อสัปดาห์ ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 7.83 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 7.16 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 55.97 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 53.51 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 29.95 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 23.92 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.05 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 3.01 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 44 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมการขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	105	107	109	114	110
รวม	99.91	99.84	99.80	100.01	99.90
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.94	2.52	1.23	0.49	12.33
1 - 9 ชั่วโมง	0	0	0	0.85	0
10 - 19 ชั่วโมง	0.71	1.75	2.08	1.08	1.96
20 - 29 ชั่วโมง	4.06	3.13	4.49	3.34	4.33
30 - 34 ชั่วโมง	4.42	3.82	6.06	4.92	5.30
35 - 39 ชั่วโมง	6.99	9.49	7.79	9.01	5.44
40 - 49 ชั่วโมง	56.62	55.53	56.31	59.08	58.95
50 ชั่วโมงขึ้นไป	26.18	23.61	21.84	21.24	11.54

จากตารางที่ 44 ผู้มีงานทำในอุตสาหกรรมการขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า จำนวน 1.05 - 1.14 แสนคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.00 - 60.00 ของผู้มีงานทำ ในอุตสาหกรรมนี้ รองลงมาคือ ทำงาน 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไป ร้อยละ 11.00 - 27.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 35 - 39 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไป ต่อสัปดาห์ ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมง การทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 9.49 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 5.44 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 59.08 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 58.95 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 26.18 ในปีพ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 11.54 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.52 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 12.33 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 45 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ อุตสาหกรรมที่พักแรม และบริการด้านอาหาร จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	433	452	469	487	477
รวม	99.93	100.00	99.83	100.00	99.99
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	1.74	1.44	1.17	0.91	11.95
1 - 9 ชั่วโมง	0	0.11	0	0.30	0.37
10 - 19 ชั่วโมง	1.26	1.41	1.01	0.85	1.81
20 - 29 ชั่วโมง	5.17	4.37	4.62	4.39	5.86
30 - 34 ชั่วโมง	5.13	6.59	7.03	6.79	7.77
35 - 39 ชั่วโมง	9.17	7.62	8.54	8.42	8.39
40 - 49 ชั่วโมง	53.95	52.65	50.58	54.28	44.70
50 ชั่วโมงขึ้นไป	23.52	25.80	26.87	24.05	19.14

จากตารางที่ 45 ผู้มีงานทำในอุตสาหกรรมที่พักแรม และบริการด้านอาหาร จำนวน 4.33 - 4.87 แสนคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.00 - 55.00 ของผู้มีงานทำ ในอุตสาหกรรมนี้ รองลงมาคือ ทำงาน 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไป ร้อยละ 19.00 - 27.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 35 - 39 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไป ต่อสัปดาห์ ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 9.17 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 8.39 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 54.28 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 44.70 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 26.87 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 19.14 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมงเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.74 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 11.95 ในปีพ.ศ. 2563

การมีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน

การมีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน คือ ผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ จำนวนชั่วโมงเป็น 0 ชั่วโมง ซึ่งสามารถแสดงข้อมูลได้ตามตารางที่ 46

ตารางที่ 46 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน จำแนกตามอุตสาหกรรม 6 อันดับ

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

อุตสาหกรรม	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชั่วโมง) (พันคน)	115	202	98	112	279
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	63.48	76.24	64.29	73.21	32.97
การผลิต	3.48	3.96	4.08	3.57	5.38
การก่อสร้าง	10.43	6.44	11.22	7.14	8.96
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์	5.22	4.46	5.10	4.46	9.32
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	0.87	1.49	1.02	0.89	5.02
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	6.96	2.97	5.10	3.57	20.43
อื่นๆ	9.57	4.46	9.18	7.14	17.92

จากตารางที่ 46 ผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน หรือการทำงาน 0 ชั่วโมง อยู่ในอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง มากที่สุด ร้อยละ 63.48 - 76.24 ในช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2562 และปรับลดลง เป็นร้อยละ 32.97 ในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่อุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ปรับเพิ่มสูงขึ้นจากร้อยละ 6.96 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 20.43 ในปี พ.ศ. 2563

2.2 การมีงานทำ พิจารณาชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ จำแนกตามประเภทอาชีพ ภาคใต้

ตารางที่ 47 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามประเภทอาชีพ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

ประเภทอาชีพ	2559		2560		2561		2562		2563	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	5,078	99.99	5,047	100.00	5,105	99.99	5,081	100.00	5,126	100.00
1. ผู้จัดการ	127	2.50	121	2.39	116	2.27	123	2.42	150	2.93
2. ผู้ประกอบวิชาชีพ	232	4.56	241	4.78	229	4.49	230	4.53	233	4.55
3. เจ้าหน้าที่เทคนิค	161	3.16	165	3.27	161	3.14	155	3.05	173	3.38
4. เสมียน	161	3.18	167	3.31	170	3.33	167	3.29	173	3.37
5. พนักงานบริการ และผู้จำหน่ายสินค้า	1,077	21.20	1,092	21.65	1,102	21.59	1,085	21.35	1,082	21.11
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือ ในด้านการเกษตร	2,036	40.10	2,001	39.64	2,022	39.61	1,987	39.11	2,014	39.30
7. ช่างฝีมือ	532	10.48	492	9.75	526	10.30	516	10.16	498	9.72
8. ผู้ควบคุมเครื่องจักร โรงงานและเครื่องจักร	222	4.36	240	4.76	230	4.50	230	4.53	228	4.44
9. ผู้ประกอบอาชีพ งานพื้นฐาน	528	10.39	525	10.41	549	10.76	586	11.54	574	11.20
10. คนงาน	3	0.06	2	0.04	0	0	1	0.02	0	0

จากตารางที่ 47 ประเภทอาชีพที่มีผู้มีงานทำมากที่สุดคือ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง จำนวน 2.01 - 2.04 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 39.00 - 41.00 รองลงมาคือ ประเภทอาชีพพนักงานบริการ และผู้จำหน่ายสินค้า ร้อยละ 21.00 - 22.00 ประเภทอาชีพผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน ร้อยละ 10.00 - 12.00 ประเภทอาชีพช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 9.00 - 11.00

ตารางที่ 48 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโสและผู้บัญญัติกฎหมาย จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	127	121	116	123	150
รวม	99.74	100.00	99.84	98.44	99.53
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.83	1.94	2.48	0.57	3.40
1 - 9 ชั่วโมง	0	0.82	0	0	0
10 - 19 ชั่วโมง	1.40	1.90	0.88	1.18	1.44
20 - 29 ชั่วโมง	4.55	2.41	1.99	3.23	3.40
30 - 34 ชั่วโมง	4.89	3.70	3.61	5.03	2.99
35 - 39 ชั่วโมง	20.48	21.28	17.00	17.25	15.07
40 - 49 ชั่วโมง	51.63	50.19	52.02	53.54	50.75
50 ชั่วโมงขึ้นไป	15.96	17.75	21.85	17.65	22.48

จากตารางที่ 48 ผู้มีงานทำในอาชีพผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโสและผู้บัญญัติกฎหมาย จำนวน 1.16 - 2.27 แสนคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 - 54.00 ของผู้มีงานทำในอาชีพนี้ รองลงมาคือ ทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 15.00 - 23.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 30 - 34 ชั่วโมง, 35 - 39 ชั่วโมง และ 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 30 - 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 5.03 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 2.99 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 21.28 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 15.07 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 53.54 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 50.75 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.48 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 3.40 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 49 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	232	241	229	230	233
รวม	100.00	100.00	100.00	99.35	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.98	1.35	1.26	1.25	6.33
1 - 9 ชั่วโมง	0.46	0.76	0.49	0	1.10
10 - 19 ชั่วโมง	1.87	3.08	1.22	1.41	3.95
20 - 29 ชั่วโมง	5.64	5.08	3.12	4.32	5.98
30 - 34 ชั่วโมง	2.73	1.77	2.88	2.50	3.56
35 - 39 ชั่วโมง	39.43	36.27	38.50	39.64	31.85
40 - 49 ชั่วโมง	41.34	44.83	45.39	44.21	41.50
50 ชั่วโมงขึ้นไป	7.55	6.85	7.13	6.02	5.73

จากตารางที่ 49 ผู้มีงานทำในอาชีพผู้ประกอบการวิชาชีพด้านต่างๆ จำนวน 2.29 - 2.33 แสนคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.00 - 46.00 ของผู้มีงานทำในอาชีพนี้ รองลงมาคือ ทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไป ร้อยละ 31.00 - 40.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 35 - 39 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไป ต่อสัปดาห์ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 39.64 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 31.85 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 45.39 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 41.50 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 7.55 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 5.73 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.35 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 6.33 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 50 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพเจ้าหน้าที่เทคนิค และผู้ประกอบการวิชาชีพ
ที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	161	165	161	155	173
รวม	99.78	98.87	99.98	100.00	99.79
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.94	0.54	1.07	0.58	4.49
1 - 9 ชั่วโมง	0	0	0	0.42	0
10 - 19 ชั่วโมง	0.49	0	0.59	0.73	0.86
20 - 29 ชั่วโมง	3.29	3.26	2.24	2.58	3.85
30 - 34 ชั่วโมง	3.09	2.14	1.92	2.32	3.36
35 - 39 ชั่วโมง	20.39	20.64	18.97	19.94	16.71
40 - 49 ชั่วโมง	61.25	60.04	65.68	62.29	62.04
50 ชั่วโมงขึ้นไป	10.34	12.24	9.51	11.16	8.47

จากตารางที่ 50 ผู้มีงานทำในอาชีพเจ้าหน้าที่เทคนิค และผู้ประกอบการวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ จำนวน 1.55 - 1.73 แสนคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00 - 66.00 ของผู้มีงานทำในอาชีพนี้ รองลงมาคือ ทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 16.00 - 21.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 35 - 39 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 20.64 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 16.71 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 65.68 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 62.04 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 11.16 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 8.47 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.07 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 4.49 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 51 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพเสมียน จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	161	167	170	167	173
รวม	99.98	99.61	98.86	99.97	99.80
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0.59	0.62	0	0.27	6.08
1 - 9 ชั่วโมง	0	0.85	0.09	0	0
10 - 19 ชั่วโมง	0.24	0	0	0.32	1.30
20 - 29 ชั่วโมง	2.96	2.59	1.03	2.54	3.29
30 - 34 ชั่วโมง	3.15	2.19	0.84	2.71	2.57
35 - 39 ชั่วโมง	23.53	21.31	21.45	19.35	19.93
40 - 49 ชั่วโมง	60.35	63.92	65.69	67.34	59.81
50 ชั่วโมงขึ้นไป	9.16	8.14	9.76	7.44	6.81

จากตารางที่ 51 ผู้มีงานทำในอาชีพเสมียน จำนวน 1.61 - 1.73 แสนคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.00 - 68.00 ของผู้มีงานทำในอาชีพนี้ รองลงมาคือ ทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 19.00 - 24.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 30 - 34 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไป ต่อสัปดาห์ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 30 - 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 3.15 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 2.57 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 67.34 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 59.81 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 9.76 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 6.81 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.62 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 6.08 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 52 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	1,077	1,092	1,102	1,085	1,082
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	1.21	1.21	0.86	0.77	5.78
1 - 9 ชั่วโมง	0.25	0.27	0.27	0.53	0.34
10 - 19 ชั่วโมง	1.66	1.88	1.58	1.07	1.62
20 - 29 ชั่วโมง	4.63	4.53	4.50	3.96	5.53
30 - 34 ชั่วโมง	5.38	5.30	5.68	6.19	6.29
35 - 39 ชั่วโมง	10.39	9.84	9.53	9.67	9.34
40 - 49 ชั่วโมง	44.57	45.83	46.86	49.39	46.52
50 ชั่วโมงขึ้นไป	31.90	31.13	30.72	28.42	24.58

จากตารางที่ 52 ผู้มีงานทำในอาชีพพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า จำนวน 1.08 - 1.10 ล้านคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.00 - 50.00 ของผู้มีงานทำในอาชีพนี้ รองลงมาคือ ทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 24.00 - 32.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 35 - 39 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไป ต่อสัปดาห์ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 10.39 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 9.34 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 49.39 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 46.52 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 31.90 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 24.58 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.21 ในปี พ.ศ. 2559 - 2560 เป็นร้อยละ 5.78 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 53 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	2,036	2,001	2,022	1,987	2,014
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	3.80	6.76	2.50	3.97	4.49
1 - 9 ชั่วโมง	3.28	4.51	2.20	2.33	2.54
10 - 19 ชั่วโมง	16.22	16.39	13.75	12.74	14.52
20 - 29 ชั่วโมง	30.50	26.29	29.19	27.04	28.28
30 - 34 ชั่วโมง	15.81	15.50	19.24	19.55	17.39
35 - 39 ชั่วโมง	10.99	11.33	11.50	12.59	13.13
40 - 49 ชั่วโมง	13.80	13.52	14.39	14.37	13.67
50 ชั่วโมงขึ้นไป	5.61	5.69	7.23	7.40	5.98

จากตารางที่ 53 ผู้มีงานทำในอาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้และประมง จำนวน 1.99 - 2.04 ล้านคน โดยเป็นผู้ทำงาน 20 - 29 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.00 - 31.00 ของผู้มีงานทำในอาชีพนี้ รองลงมาคือ ทำงาน 30 - 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 15.00 - 20.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 30 - 34 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไป ต่อสัปดาห์ ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 30 - 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 19.55 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 17.39 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 14.39 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 13.67 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 7.40 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 5.98 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.97 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 4.49 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 54 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำแนกตาม ชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	532	492	526	516	498
รวม	100.00	100.00	99.84	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	2.38	2.96	2.04	1.61	5.93
1 - 9 ชั่วโมง	0.41	0.41	0	0.40	0.44
10 - 19 ชั่วโมง	1.33	1.66	1.22	1.57	2.14
20 - 29 ชั่วโมง	5.18	5.21	3.83	5.43	6.89
30 - 34 ชั่วโมง	6.49	7.20	6.72	7.39	7.64
35 - 39 ชั่วโมง	9.40	8.56	7.77	8.44	8.07
40 - 49 ชั่วโมง	59.24	59.20	63.14	61.25	57.66
50 ชั่วโมงขึ้นไป	15.57	14.81	15.12	13.91	11.27

จากตารางที่ 54 ผู้มีงานทำในอาชีพช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 4.92 - 5.32 แสนคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.00 - 64.00 ของผู้มีงานทำในอาชีพนี้ รองลงมาคือ ทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 11.00 - 16.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 35 - 39 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไป ต่อสัปดาห์ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 9.40 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 8.07 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 63.14 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 57.66 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 15.57 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 11.27 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.96 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 5.93 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 55 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	222	240	230	230	228
รวม	100.00	99.75	99.83	100.00	99.71
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	1.36	2.03	1.63	1.05	9.86
1 - 9 ชั่วโมง	0.15	0	0	0.72	0
10 - 19 ชั่วโมง	1.08	1.18	1.19	1.02	1.52
20 - 29 ชั่วโมง	4.11	3.83	3.05	3.24	3.98
30 - 34 ชั่วโมง	4.82	4.32	4.09	4.65	5.17
35 - 39 ชั่วโมง	8.67	8.41	6.68	9.30	7.00
40 - 49 ชั่วโมง	58.18	58.31	60.88	61.58	59.77
50 ชั่วโมงขึ้นไป	21.63	21.67	22.32	18.46	12.40

จากตารางที่ 55 ผู้มีงานทำในอาชีพผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ จำนวน 2.22 - 2.40 แสนคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.00 - 62.00 ของผู้มีงานทำในอาชีพนี้ รองลงมาคือ ทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 12.00 - 23.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 35 - 39 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไป ต่อสัปดาห์ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 9.30 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 7.00 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 61.58 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 59.77 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 22.32 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 12.40 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.03 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 9.86 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 56 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ ประเภทอาชีพผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	528	525	549	586	574
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	2.51	3.10	1.67	1.48	6.23
1 - 9 ชั่วโมง	2.76	2.81	2.46	1.65	1.20
10 - 19 ชั่วโมง	4.06	5.15	5.32	4.25	4.56
20 - 29 ชั่วโมง	6.74	7.39	6.03	7.37	9.14
30 - 34 ชั่วโมง	7.41	7.09	8.36	7.87	8.88
35 - 39 ชั่วโมง	10.12	8.40	8.77	8.89	8.48
40 - 49 ชั่วโมง	53.54	53.91	56.57	57.64	52.63
50 ชั่วโมงขึ้นไป	12.85	12.16	10.82	10.83	8.88

จากตารางที่ 56 ผู้มีงานทำในอาชีพผู้ประกอบการอาชีพงานพื้นฐาน จำนวน 5.28 - 5.86 แสนคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.00 - 58.00 ของผู้มีงานทำในอาชีพนี้ รองลงมาคือ ทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 8.00 - 13.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 1 - 9 ชั่วโมง, 35 - 39 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 1 - 9 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 2.81 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 1.20 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 10.12 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 8.48 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 57.64 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 52.63 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 12.85 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 8.88 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.10 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 6.23 ในปี พ.ศ. 2563

การมีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน

การมีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน คือ ผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ จำนวนชั่วโมงเป็น 0 ชั่วโมง ซึ่งสามารถแสดงข้อมูลได้ตามตารางที่ 57

ตารางที่ 57 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน จำแนกตามประเภทอาชีพ
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

ประเภทอาชีพ	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.) (พันคน)	125	192	92	112	279
รวม	99.99	100.00	98.58	100.00	100.02
1. ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญญัติกฎหมาย	0.84	1.22	3.12	0.63	1.83
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	1.81	1.70	3.12	2.58	5.30
3. เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพ ที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	1.21	0.46	1.85	0.80	2.79
4. เสมียน	0.76	0.54	0	0.41	3.77
5. พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	10.41	6.91	10.24	7.52	22.44
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง	61.83	70.56	54.65	70.67	32.41
7. ช่างฝีมือ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	10.12	7.58	11.63	7.44	10.59
8. ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	2.41	2.54	4.05	2.16	8.06
9. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	10.60	8.49	9.92	7.79	12.83

จากตารางที่ 57 ผู้ที่มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน หรือการทำงาน 0 ชั่วโมง อยู่ในประเภทอาชีพ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้และการประมง มากที่สุด ร้อยละ 54.65 - 70.67 ในช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2562 และปรับลดเป็นร้อยละ 32.41 ในปี พ.ศ. 2563 ซึ่งเป็นประเภทอาชีพเดียวที่การทำงาน 0 ชั่วโมง ลดลงในปี พ.ศ. 2563 และเพิ่มขึ้นมากที่สุดในประเภทอาชีพพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า จากร้อยละ 10.41 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 22.44 ในปี พ.ศ. 2563

2.3 การมีงานทำ พิจารณาชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ จำแนกตามสถานภาพการทำงานภาคใต้
ตารางที่ 58 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

สถานภาพทำงาน	2559		2560		2561		2562		2563	
รวม	5,050	100.00	5,014	100.00	5,096	100.00	5,078	100.00	5,126	100.00
นายจ้าง	192	3.80	177	3.52	175	3.44	182	3.58	175	3.41
ลูกจ้างรัฐบาล	469	9.29	485	9.66	472	9.26	462	9.09	471	9.20
ลูกจ้างเอกชน	1,812	35.89	1,871	37.32	1,896	37.20	1,895	37.31	1,914	37.35
ทำงานส่วนตัว	1,738	34.41	1,692	33.74	1,732	33.99	1,730	34.07	1,795	35.03
ช่วยธุรกิจครัวเรือน	837	16.58	785	15.65	818	16.04	808	15.91	767	14.96
การรวมกลุ่ม	2	0.03	5	0.10	3	0.06	3	0.05	3	0.06

จากตารางที่ 58 ผู้มีงานทำ ทำงานในสถานภาพลูกจ้างเอกชน มากที่สุด จำนวน 1.81 - 1.91 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 35.89 - 37.35 ของผู้มีงานทำทั้งหมด รองลงมาคือ สถานภาพทำงานส่วนตัว ร้อยละ 33.74 - 35.03 สถานภาพช่วยธุรกิจครัวเรือน ร้อยละ 14.96 - 16.58

ตารางที่ 59 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ สถานภาพนายจ้าง จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	192	177	175	182	175
ร้อยละ	100.00	100.01	99.99	99.99	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	4.33	6.25	6.20	5.46	7.38
1 - 9 ชั่วโมง	5.23	4.56	4.76	6.14	6.20
10 - 19 ชั่วโมง	13.43	13.64	12.04	14.05	14.30
20 - 29 ชั่วโมง	8.55	9.58	10.42	9.03	11.41
30 - 34 ชั่วโมง	5.65	5.43	5.68	6.35	5.65
35 - 39 ชั่วโมง	7.30	6.27	4.95	6.13	6.34
40 - 49 ชั่วโมง	35.96	35.63	35.90	35.31	32.31
50 ชั่วโมงขึ้นไป	19.55	18.65	20.04	17.52	16.41

จากตารางที่ 59 ผู้มีงานทำในสถานภาพนายจ้าง จำนวน 1.75 - 1.92 แสนคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.00 - 36.00 ของผู้มีงานทำในอาชีพนี้ รองลงมาคือทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 16.00 - 21.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 30 - 34 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 30 - 34 ชั่วโมงลดลงจากร้อยละ 6.35 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 5.65 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 35.96 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 32.31 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 20.04 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 16.41 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 6.25 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 7.38 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 60 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ สถานภาพลูกจ้างรัฐบาล จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	469	485	472	462	471
ร้อยละ	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	1.01	0.85	0.81	0.50	2.65
1 - 9 ชั่วโมง	0	0.27	0.17	0	0.67
10 - 19 ชั่วโมง	1.01	0.83	0.49	0.51	2.52
20 - 29 ชั่วโมง	1.81	2.24	2.13	3.77	5.38
30 - 34 ชั่วโมง	1.41	1.14	1.31	1.47	1.96
35 - 39 ชั่วโมง	47.49	42.43	42.22	41.05	36.69
40 - 49 ชั่วโมง	41.03	45.90	45.97	44.70	42.44
50 ชั่วโมงขึ้นไป	6.11	6.33	6.90	7.67	7.70

จากตารางที่ 60 ผู้มีงานทำในสถานภาพลูกจ้างรัฐบาล จำนวน 4.62 - 4.85 แสนคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.00 - 46.00 ของผู้มีงานทำในอาชีพนี้ รองลงมาคือการทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 36.00 - 48.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 35 - 39 ชั่วโมง และ 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ลดลงจากร้อยละ 47.49 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 36.69 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 45.97 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 42.44 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.85 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 2.65 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 61 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ สถานภาพลูกจ้างเอกชน จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	1,812	1,871	1,896	1,895	1,914
ร้อยละ	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	3.28	5.01	2.02	1.60	7.84
1 - 9 ชั่วโมง	1.23	1.72	0.61	0.83	0.72
10 - 19 ชั่วโมง	4.65	5.22	3.63	3.15	4.51
20 - 29 ชั่วโมง	9.47	9.21	10.93	10.02	11.22
30 - 34 ชั่วโมง	5.89	5.90	8.05	8.10	7.95
35 - 39 ชั่วโมง	7.47	6.49	6.60	7.51	6.59
40 - 49 ชั่วโมง	57.67	55.68	57.90	58.30	53.59
50 ชั่วโมงขึ้นไป	10.33	10.77	10.27	10.30	7.58

จากตารางที่ 61 ผู้มีงานทำในสถานภาพลูกจ้างเอกชน จำนวน 1.81 - 1.91 ล้านคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.00 - 59.00 ของผู้มีงานทำในอาชีพนี้ รองลงมาคือทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 7.00 - 11.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 1 - 9 ชั่วโมง, 30 - 34 ชั่วโมง, 35 - 39 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 7.51 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 6.59 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 58.30 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 53.59 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 10.77 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 7.58 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5.01 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 7.84 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 62 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ สถานภาพทำงานส่วนตัว จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	1,738	1,692	1,732	1,730	1,795
ร้อยละ	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	3.83	5.49	2.46	2.34	5.73
1 - 9 ชั่วโมง	2.05	2.75	1.24	1.63	1.46
10 - 19 ชั่วโมง	9.88	9.61	8.79	6.88	8.67
20 - 29 ชั่วโมง	19.00	17.78	17.60	16.93	17.84
30 - 34 ชั่วโมง	12.01	12.66	14.03	15.09	13.88
35 - 39 ชั่วโมง	11.41	10.64	10.83	12.60	12.10
40 - 49 ชั่วโมง	22.67	22.73	24.61	25.69	24.36
50 ชั่วโมงขึ้นไป	19.14	18.34	20.45	10.83	15.97

จากตารางที่ 62 ผู้มีงานทำในสถานภาพทำงานส่วนตัว จำนวน 1.69 - 1.80 ล้านคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.00 - 26.00 ของผู้มีงานทำในอาชีพนี้ รองลงมาคือทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 10.00 - 20.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 1 - 9 ชั่วโมง, 30 - 34 ชั่วโมง, 35 - 39 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 30 - 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 15.09 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 13.88 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 12.60 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 12.10 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 25.69 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 24.36 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5.49 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 5.73 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 63 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ สถานภาพช่วยธุรกิจครัวเรือน จำแนกตามชั่วโมงทำงาน
ต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	837	785	818	808	767
ร้อยละ	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	0	0.07	0	0	0
1 - 9 ชั่วโมง	3.19	4.17	1.99	1.55	1.90
10 - 19 ชั่วโมง	13.98	13.47	12.26	10.08	11.29
20 - 29 ชั่วโมง	23.24	20.46	20.56	20.50	22.93
30 - 34 ชั่วโมง	14.08	15.63	16.18	17.93	15.83
35 - 39 ชั่วโมง	11.45	11.03	11.47	12.59	13.44
40 - 49 ชั่วโมง	21.11	21.05	22.04	22.92	21.78
50 ชั่วโมงขึ้นไป	12.91	14.12	15.47	14.38	12.80

จากตารางที่ 63 ผู้มีงานทำในสถานภาพช่วยธุรกิจครัวเรือน จำนวน 7.67 - 8.37 แสนคน โดยเป็น
ผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.00 - 23.00 ของผู้มีงานทำในอาชีพนี้ รองลงมาคือ
ทำงาน 20 - 29 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 20.00 - 24.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลงการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไป ปรับลดลง
ในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง
ลดลงจากร้อยละ 22.92 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 21.78 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไป
ต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 15.47 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 12.80 ในปี พ.ศ. 2563

การมีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน

การมีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน คือ ผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ จำนวนชั่วโมงเป็น 0 ชั่วโมง ซึ่งสามารถแสดงข้อมูลได้ตามตารางที่ 64

ตารางที่ 64 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน จำแนกตามสถานภาพการทำงาน ปี พ.ศ. 2559-2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

สถานภาพการทำงาน	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชั่วโมง) (พันคน)	139	202	96	83	279
รวม	99.84	100.00	99.23	99.58	99.83
นายจ้าง	5.96	5.45	11.28	11.90	4.62
ลูกจ้างรัฐบาล	3.39	2.04	3.97	2.79	4.47
ลูกจ้างเอกชน	42.73	46.32	39.82	36.33	53.86
ทำงานส่วนตัว	47.76	45.92	44.17	48.56	36.87
ช่วยธุรกิจครัวเรือน	0	0.27	0	0	0
การรวมกลุ่ม	0	0	0	0	0

จากตารางที่ 64 ผู้ที่มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน หรือการทำงาน 0 ชั่วโมง ปี พ.ศ. 2559 - 2562 ในสถานภาพลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 36.33 - 46.32 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 53.86 ในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ทำงานส่วนตัว ร้อยละ 44.17 - 48.56 ในปี พ.ศ. 2559 - 2562 ลดลงเป็นร้อยละ 36.87 ในปี พ.ศ. 2563

2.4 การมีงานทำ พิจารณาชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ จำแนกตามกลุ่มอายุ ภาคใต้
 ตารางที่ 65 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามกลุ่มอายุ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

กลุ่มอายุ	2559		2560		2561		2562		2563	
รวม	5,050	100.00	5,047	100.00	5,096	100.00	5,081	100.00	5,127	99.98
15 - 19 ปี	157	3.11	139	2.75	149	2.92	127	2.50	110	2.14
20 - 24 ปี	450	8.92	442	8.77	445	8.74	443	8.71	424	8.27
25 - 29 ปี	556	11.00	546	10.82	557	10.93	550	10.83	559	10.90
30 - 34 ปี	583	11.55	574	11.37	571	11.21	566	11.15	567	11.06
35 - 39 ปี	614	12.16	603	11.95	583	11.44	573	11.28	571	11.14
40 - 49 ปี	1,238	24.51	1,237	24.51	1,225	24.05	1,224	24.08	1,216	23.71
50 - 59 ปี	939	18.60	965	19.12	1,009	19.80	1,027	20.21	1,048	20.44
60 ปีขึ้นไป	513	10.16	541	10.71	556	10.91	571	11.23	631	12.31

จากตารางที่ 65 เมื่อพิจารณาผู้มีงานทำ จำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า ผู้มีงานทำมีกลุ่มอายุ 40 - 49 ปี มากที่สุด จำนวน 1.22 - 1.24 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 23.71 - 24.51 ของผู้มีงานทำทั้งหมด รองลงมาคือ กลุ่มอายุ 50 - 59 ปี ร้อยละ 18.60 - 20.44 และกลุ่มอายุ 25 - 29 ปี กลุ่มอายุ 30 - 34 ปี และ 35 - 39 ปี ใกล้เคียงกันคือร้อยละ 10.00 - 13.00

ตารางที่ 66 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 15 - 19 ปี จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	157	139	149	127	110
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	2.52	2.93	2.30	1.78	5.80
1 - 9 ชั่วโมง	6.07	6.76	5.28	4.05	2.86
10 - 19 ชั่วโมง	13.09	12.90	15.97	11.69	15.58
20 - 29 ชั่วโมง	15.08	15.04	16.00	16.06	17.57
30 - 34 ชั่วโมง	9.27	10.33	13.40	12.25	11.68
35 - 39 ชั่วโมง	9.33	8.68	6.82	9.22	8.18
40 - 49 ชั่วโมง	39.18	36.66	36.31	40.09	34.22
50 ชั่วโมงขึ้นไป	5.46	6.71	3.92	4.86	4.11

จากตารางที่ 66 ผู้มีงานทำกลุ่มอายุ 15 - 19 ปี จำนวน 1.10 - 1.57 แสนคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.00 - 41.00 ของผู้มีงานทำในกลุ่มอายุนี้ รองลงมาคือ การทำงาน 20 - 29 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 15.00 - 18.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 1 - 9 ชั่วโมง, 30 - 34 ชั่วโมง, 35 - 39 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 1 - 9 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 6.76 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 2.86 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 30 - 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 13.40 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 11.68 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 9.33 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 8.18 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 40.09 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 34.22 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 6.71 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 4.11 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.93 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 5.80 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 67 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 20 - 24 ปี จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	450	442	445	443	424
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	1.88	2.74	1.40	1.76	5.94
1 - 9 ชั่วโมง	1.19	1.59	1.01	1.24	0.94
10 - 19 ชั่วโมง	8.59	7.28	5.78	5.63	5.52
20 - 29 ชั่วโมง	12.04	11.67	11.08	11.32	11.81
30 - 34 ชั่วโมง	8.55	9.47	9.48	9.46	10.43
35 - 39 ชั่วโมง	9.98	8.31	8.53	10.02	9.64
40 - 49 ชั่วโมง	47.33	47.05	50.87	49.99	47.01
50 ชั่วโมงขึ้นไป	10.44	11.88	11.86	10.58	8.70

จากตารางที่ 67 ผู้มีงานทำกลุ่มอายุ 20 - 24 ปี จำนวน 4.24 - 4.50 แสนคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.00 - 51.00 ของผู้มีงานทำในกลุ่มอายุนี้ รองลงมาคือการทำงาน 20 - 29 ชั่วโมง ร้อยละ 11.00 - 13.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 1 - 9 ชั่วโมง, 10 - 19 ชั่วโมง, 35 - 39 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 1 - 9 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 1.59 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 0.94 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 10 - 19 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 8.59 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 5.52 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 30 - 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 9.48 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 10.43 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 10.02 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 9.64 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 50.87 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 47.01 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 11.88 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 8.70 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.74 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 5.94 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 68 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 25 - 29 ปี จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	556	546	557	550	559
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	2.48	2.66	0.96	1.36	5.79
1 - 9 ชั่วโมง	0.96	1.34	0.34	0.77	0.92
10 - 19 ชั่วโมง	5.25	5.26	4.37	4.07	5.12
20 - 29 ชั่วโมง	10.24	9.70	10.12	9.16	11.01
30 - 34 ชั่วโมง	7.16	6.93	8.44	9.03	8.67
35 - 39 ชั่วโมง	13.09	12.56	12.93	12.96	11.04
40 - 49 ชั่วโมง	47.12	48.21	49.12	50.31	48.00
50 ชั่วโมงขึ้นไป	13.68	13.35	13.73	12.34	9.45

จากตารางที่ 68 ผู้มีงานทำกลุ่มอายุ 25 - 29 ปี ช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2563 จำนวน 5.46 - 5.59 แสนคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.00 - 51.00 ของผู้มีงานทำในกลุ่มอายุนี้ รองลงมาคือ การทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 11.00 - 14.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 30 - 34 ชั่วโมง, 35 - 39 ชั่วโมง , 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 30 - 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 9.03 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 8.67 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 13.09 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 11.04 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 50.31 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 48.00 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 13.73 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 9.45 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.48 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 5.79 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 69 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 30 - 34 ปี จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	583	574	571	566	567
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	2.11	2.76	1.45	1.34	5.83
1 - 9 ชั่วโมง	1.03	1.59	0.57	0.85	0.99
10 - 19 ชั่วโมง	5.66	5.40	4.58	4.21	5.08
20 - 29 ชั่วโมง	10.57	10.08	10.66	10.25	12.11
30 - 34 ชั่วโมง	6.75	7.93	8.39	9.22	8.39
35 - 39 ชั่วโมง	13.67	12.53	12.12	12.83	12.16
40 - 49 ชั่วโมง	46.46	45.69	48.46	48.33	44.20
50 ชั่วโมงขึ้นไป	13.75	14.03	13.78	12.96	11.25

จากตารางที่ 69 ผู้มีงานทำกลุ่มอายุ 30 - 34 ปี จำนวน 5.66 - 5.83 แสนคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.00 - 49.00 ของผู้มีงานทำในกลุ่มอายุนี้ รองลงมาคือ การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 11.00 - 15.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 30 - 34 ชั่วโมง, 35 - 39 ชั่วโมง , 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไป ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 30 - 34 ชั่วโมงลดลงจากร้อยละ 9.22 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 8.39 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงลดลงจากร้อยละ 13.67 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 12.16 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 48.46 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 44.20 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมง ขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 14.03 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 11.25 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.76 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 5.83 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 70 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 35 - 39 ปี จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	614	603	583	573	571
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	2.44	3.01	1.77	1.77	5.45
1 - 9 ชั่วโมง	1.42	1.80	0.63	0.81	0.79
10 - 19 ชั่วโมง	6.29	6.10	4.18	4.18	5.17
20 - 29 ชั่วโมง	12.17	11.12	11.12	10.85	11.61
30 - 34 ชั่วโมง	7.41	8.12	9.34	9.92	9.35
35 - 39 ชั่วโมง	14.29	13.96	13.48	14.10	13.63
40 - 49 ชั่วโมง	41.35	41.62	44.44	43.80	42.13
50 ชั่วโมงขึ้นไป	14.64	14.27	15.04	14.57	11.87

จากตารางที่ 70 ผู้มีงานทำกลุ่มอายุ 35 - 39 ปี จำนวน 5.71 - 6.14 แสนคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.00 - 45.00 ของผู้มีงานทำในกลุ่มอายุนี้ รองลงมาคือ การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 11.00 - 16.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 1 - 9 ชั่วโมง, 30 - 34 ชั่วโมง, 35 - 39 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 1 - 9 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 1.80 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 0.79 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 30 - 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 9.92 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 9.35 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 14.29 ในปี พ.ศ. 2559 เป็นร้อยละ 13.63 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 44.44 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 42.13 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 15.04 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 11.87 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.01 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 5.45 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 71 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 40 - 49 ปี จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	1,238	1,237	1,225	1,224	1,216
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	2.66	4.08	1.91	2.34	5.15
1 - 9 ชั่วโมง	1.45	2.03	0.89	1.03	1.07
10 - 19 ชั่วโมง	7.27	7.20	6.23	5.25	6.38
20 - 29 ชั่วโมง	13.93	13.06	13.44	13.21	14.32
30 - 34 ชั่วโมง	9.73	9.44	11.15	11.09	10.42
35 - 39 ชั่วโมง	14.67	13.14	12.96	13.18	12.90
40 - 49 ชั่วโมง	35.54	35.51	37.85	38.19	37.13
50 ชั่วโมงขึ้นไป	14.76	15.54	15.58	15.71	12.63

จากตารางที่ 71 ผู้มีงานทำกลุ่มอายุ 40 - 49 ปี จำนวน 1.22 - 1.24 ล้านคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.00 - 39.00 ของผู้มีงานทำในกลุ่มอายุนี้ รองลงมาคือ การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 12.00 - 16.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 30 - 34 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไป ต่อสัปดาห์ ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 30 - 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 11.15 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 10.42 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 38.19 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 37.13 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 15.71 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 12.63 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4.08 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 5.15 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 72 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 50 - 59 ปี จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์
ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	939	965	1,009	1,027	1,048
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	3.57	4.65	2.02	2.69	4.90
1 - 9 ชั่วโมง	1.93	2.31	1.07	1.34	1.16
10 - 19 ชั่วโมง	8.40	9.04	7.69	6.24	7.86
20 - 29 ชั่วโมง	17.64	15.74	16.72	16.07	16.98
30 - 34 ชั่วโมง	10.11	10.19	12.05	12.98	12.09
35 - 39 ชั่วโมง	14.19	13.81	13.18	13.60	13.71
40 - 49 ชั่วโมง	29.39	29.47	31.12	31.88	29.95
50 ชั่วโมงขึ้นไป	14.78	14.78	16.16	15.20	13.36

จากตารางที่ 72 ผู้มีงานทำกลุ่มอายุ 50 - 59 ปี จำนวน 9.39 - 1.05 ล้านคน โดยเป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.00 - 32.00 ของผู้มีงานทำในกลุ่มอายุนี้ รองลงมาคือ การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 13.00 - 17.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 1 - 9 ชั่วโมง, 30 - 34 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมง ขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 1 - 9 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 2.31 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 1.16 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 30 - 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 12.98 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 12.09 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 31.88 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 29.95 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 16.16 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 13.36 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4.65 ในปี พ.ศ. 2560 เป็นร้อยละ 4.90 ในปี พ.ศ. 2563

ตารางที่ 73 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ กลุ่มอายุ 60 ปี ขึ้นไป จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ปี พ.ศ. 2559 - 2563

หน่วย : พันคน/ร้อยละ

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ (พันคน)	513	541	556	571	631
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชม.)	3.77	5.86	3.39	3.53	5.85
1 - 9 ชั่วโมง	4.74	4.52	2.85	3.28	3.35
10 - 19 ชั่วโมง	14.56	13.89	11.96	11.95	12.37
20 - 29 ชั่วโมง	21.99	20.40	21.61	19.85	22.01
30 - 34 ชั่วโมง	11.36	11.74	13.40	15.00	13.07
35 - 39 ชั่วโมง	10.10	10.14	9.82	11.58	11.37
40 - 49 ชั่วโมง	19.62	18.96	21.14	22.04	19.99
50 ชั่วโมงขึ้นไป	13.88	14.49	15.82	12.78	12.00

จากตารางที่ 73 ผู้มีงานทำกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 5.13 - 6.31 แสนคน โดยเป็นผู้ทำงาน 20 - 29 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.00 - 23.00 ของผู้มีงานทำในกลุ่มอายุนี้ รองลงมาคือ การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง ร้อยละ 18.00 - 23.00

ในด้านการเปลี่ยนแปลง การทำงาน 30 - 34 ชั่วโมง, 35 - 39 ชั่วโมง, 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมง ขึ้นไปต่อสัปดาห์ ปรับลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ชั่วโมงการทำงานอื่นๆ ปรับเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 30 - 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 15.00 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 13.07 ในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 22.04 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 19.99 ในปี พ.ศ. 2563 และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจากร้อยละ 15.82 ในปี พ.ศ. 2561 เป็นร้อยละ 12.00 ในปี พ.ศ. 2563 ในขณะที่การทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.53 ในปี พ.ศ. 2562 เป็นร้อยละ 5.85 ในปี พ.ศ. 2563 แต่ใกล้เคียงกับปี พ.ศ. 2560 คือร้อยละ 5.86

ตารางที่ 74 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน จำแนกตามกลุ่มอายุ ภาคใต้

หน่วย : พันคน/ ร้อยละ

สถานภาพทำงาน	2559	2560	2561	2562	2563
ผู้มีงานทำ 0 ชั่วโมง (พันคน)	139	192	96	112	279
รวม	100.07	100.05	100.00	100.00	100.04
15 - 19 ปี	2.87	2.14	3.53	2.06	2.30
20 - 24 ปี	6.10	6.31	6.44	6.99	9.04
25 - 29 ปี	9.91	7.56	5.61	6.72	11.62
30 - 34 ปี	8.83	8.24	8.62	6.81	11.84
35 - 39 ปี	10.77	9.49	10.70	9.05	11.15
40 - 49 ปี	23.69	26.34	24.40	25.63	22.45
50 - 59 ปี	24.05	23.42	21.18	24.73	18.40
60 ปีขึ้นไป	13.85	16.54	19.52	18.01	13.24

จากตารางที่ 74 ผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน หรือการทำงาน 0 ชั่วโมง ช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2562 อยู่ในกลุ่มอายุ 40 - 49 ปี ร้อยละ 23.69 - 26.34 ลดลงเป็นร้อยละ 22.45 ในปี พ.ศ. 2563 อายุ 50-59 ปี ร้อยละ 21.18 - 24.73 ลดลงเป็นร้อยละ 18.40 ในปี พ.ศ. 2563 โดยกลุ่มอายุ 40 - 60 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนการมีงานประจำ แต่ไม่ได้ทำงานลดลงในปี พ.ศ. 2563 ขณะที่ช่วงอายุอื่นๆ เพิ่มขึ้น

3. เปรียบเทียบภาพรวมทั้งประเทศและภาคใต้ ภาพรวมทั้งประเทศ

ผู้มีงานทำในช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2563 จำนวน 37.47 - 38.00 ล้านคน ทำงานในอุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง มากที่สุด จำนวน 11.81 - 12.25 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 31.34 - 32.24 รองลงมาคือ อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ จำนวน 6.25 - 6.29 ล้านคน (ร้อยละ 16.53 - 16.75) เมื่อพิจารณาตามประเภทอาชีพ ทำงานในประเภทอาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมงมากที่สุด จำนวน 10.76 - 11.33 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 28.60 - 29.82 รองลงมาคือ ประเภทอาชีพพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า จำนวน 7.50 - 7.64 ล้านคน (ร้อยละ 19.92 - 20.32) จำแนกตามสถานภาพการทำงาน พบว่าอยู่ในสถานภาพลูกจ้างเอกชน มากที่สุด จำนวน 14.66 - 15.18 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 39.18 - 40.35 รองลงมาคือ สถานภาพทำงานส่วนตัว จำนวน 11.81 - 12.07 ล้านคน (ร้อยละ 31.39 - 32.02) และเมื่อจำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า ผู้มีงานทำอยู่ในกลุ่มอายุ 40 - 49 ปี มากที่สุดจำนวน 9.09 - 9.49 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 24.13 - 25.18 รองลงมาคือกลุ่มอายุ 50 - 59 ปี จำนวน 7.63 - 8.21 ล้านคน (ร้อยละ 20.23 - 21.79)

เมื่อพิจารณาการทำงานตามช่วงชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ พบว่า เป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด จำนวน 19.29 - 20.10 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 51.18 - 52.94 รองลงมาคือ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ จำนวน 5.63 - 8.19 ล้านคน (ร้อยละ 14.93 - 21.78)

การเปลี่ยนแปลงด้านชั่วโมงการทำงานในช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2563 ดังนี้

- การทำงาน 0 ชั่วโมง (การมีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน) ปี พ.ศ. 2559 - 2562 จำนวน 0.34 - 0.42 ล้านคน เพิ่มขึ้นเป็น จำนวน 1.02 ล้านคนในปี พ.ศ. 2563 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 178.85 (2.78 เท่า) ซึ่งเพิ่มขึ้นในทุกอุตสาหกรรม และเพิ่มขึ้นมากในอุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และอุตสาหกรรมการขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า โดยเมื่อพิจารณาร้อยละของผู้ที่ทำงาน 0 ชั่วโมง พบว่า ปี พ.ศ. 2563 เพิ่มขึ้นมากที่สุดในอุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และอุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และลดลงในอุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง ซึ่งสะท้อนถึงการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคบริการและการค้าที่ได้รับผลกระทบมากไปสู่ภาคเกษตรกรรมที่เป็นภูมิลำเนาของแรงงานเหล่านั้น เพื่อรอโอกาสการกลับมาสู่ตลาดแรงงานเดิมเมื่อสถานการณ์โควิด-19 คลี่คลายอีกครั้ง เมื่อพิจารณาด้านสถานภาพการทำงาน กลุ่มลูกจ้างเอกชนได้รับผลกระทบมากที่สุด โดยมีสถานภาพการทำงานส่วนตัวรองรับแรงงานกลุ่มดังกล่าว โดยเมื่อถูกปิดกิจการชั่วคราว รายได้ที่มีหายไปหรือลดลง การประกอบกิจการส่วนตัวจึงเป็นทางออกในการพยุงรายได้ของครอบครัว โดยการผันตัวมาค้าขายสินค้า อาหารที่บ้าน หรือใกล้สถานที่พัก และค้าขายออนไลน์ เป็นต้น โดยกลุ่มอายุที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ กลุ่มอายุ 20 - 34 ปี มีสัดส่วนการทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้สอดคล้องกับข้อมูลการเลิกจ้างของธุรกิจที่พักแรม โรงแรมและบริการด้านอาหารจะตัดลีนใจเลิกจ้างกลุ่มแรงงานที่เพิ่งทำงานมีประสบการณ์ทำงานน้อยออกจากรายงานก่อนกลุ่มอายุอื่นๆ เนื่องจากแรงงานที่มีประสบการณ์ด้านการบริการต้องใช้เวลาในการสร้างสมประสบการณ์ และเป็นแรงงานที่หายากจึงอยากรักษาไว้ให้มากที่สุด

- การทำงาน 1 - 9 ชั่วโมง, 10 - 19 ชั่วโมง, 20 - 29 ชั่วโมง 30 - 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และ 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ผู้ที่ทำงานในช่วงชั่วโมงดังกล่าวมีจำนวนเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2563 การทำงาน 1 - 9 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2562 ร้อยละ 38.41 การทำงาน 10 - 19 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2562 ร้อยละ 41.49 การทำงาน 20 - 29 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2562 ร้อยละ 17.38 การทำงาน

30 - 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2562 ร้อยละ 8.87 และการทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2562 ร้อยละ 2.45 ซึ่งจะเห็นได้ว่าช่วงเวลาการทำงานต่อสัปดาห์ที่ต่ำ จะมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น ในปี พ.ศ. 2563

- การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ มีจำนวนลดลงในปี พ.ศ. 2563 โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ลดลงจาก 19.91 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2562 เป็น 19.29 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2563 หรือลดลงร้อยละ 3.14 การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ลดลงจาก 6.79 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2562 เป็น 5.63 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2563 หรือลดลงร้อยละ 17.09 โดยในปี พ.ศ. 2563 สัดส่วนการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ลดลงในทุกอุตสาหกรรม ยกเว้นเพียงอุตสาหกรรมการผลิตที่มีสัดส่วนการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์เพิ่มขึ้นจากปี 2559 - 2562 ทั้งนี้สะท้อนการปรับตัวของสถานประกอบการ ในทุกกิจการ มีการลดชั่วโมงการทำงานนอกเวลา (โอที) แม้จะไม่ได้รับผลกระทบโดยตรงก็ตาม ในขณะที่อุตสาหกรรมการผลิตบางกิจการได้รับผลทางบวกจากวิกฤติโควิด-19 เช่น วัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ เป็นต้น

ภาพรวมภาคใต้

ผู้มีงานทำในช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2563 จำนวน 5.01 - 5.13 ล้านคน ทำงานในอุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง มากที่สุด จำนวน 2.09 - 2.16 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 41.45 - 42.56 รองลงมาคือ อุตสาหกรรมการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ จำนวน 4.89 - 8.74 แสนคน (ร้อยละ 9.54 - 17.23) เมื่อพิจารณาตามประเภทอาชีพ ทำงานในประเภทอาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านเกษตร ป่าไม้ และประมงมากที่สุด จำนวน 1.99 - 2.04 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 39.11 - 40.10 รองลงมาคือ ประเภทอาชีพพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า จำนวน 1.08 - 1.10 ล้านคน (ร้อยละ 21.20 - 21.65) จำแนกตามสถานภาพการทำงาน พบว่าอยู่ในสถานภาพลูกจ้างเอกชน มากที่สุด จำนวน 1.81 - 1.91 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 35.89 - 37.35 รองลงมาคือ สถานภาพทำงานส่วนตัว จำนวน 1.69 - 1.80 ล้านคน (ร้อยละ 33.74 - 35.03) และเมื่อจำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า ผู้มีงานทำอยู่ในกลุ่มอายุ 40 - 49 ปี มากที่สุด จำนวน 1.22 - 1.24 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 23.71 - 24.51 รองลงมาคือ กลุ่มอายุ 50 - 59 ปี จำนวน 0.94 - 1.05 ล้านคน (ร้อยละ 18.60 - 20.44)

เมื่อพิจารณาการทำงานตามช่วงชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ พบว่า เป็นผู้ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด จำนวน 1.88 - 1.99 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 36.83 - 39.25 รองลงมาคือ 20 - 29 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวน 0.67 - 0.77 ล้านคน (ร้อยละ 13.35 - 15.20)

การเปลี่ยนแปลงด้านชั่วโมงการทำงานในช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2563 ดังนี้

- การทำงาน 0 ชั่วโมง (การมีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน) ปี พ.ศ. 2559 - 2562 จำนวน 0.10 - 0.20 ล้านคน และเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 0.28 ในปี พ.ศ. 2563 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 149.10 (2.49 เท่า) โดยเพิ่มขึ้นในทุกอุตสาหกรรม และเพิ่มขึ้นมากสุดในอุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และอุตสาหกรรมการขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า และสัดส่วนการทำงาน 0 ชั่วโมงสูงสุด ในอุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง แต่ปรับลดลงมากในปี พ.ศ. 2563 และไปเพิ่มในอุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหารแทน ซึ่งสะท้อนการเคลื่อนย้ายแรงงานจากอุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหารที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติโควิด-19 มากไปสู่ภาคเกษตรกรรมซึ่งเป็นภูมิภานาเพื่อตั้งหลักรอการกลับสู่ตลาดแรงงานเดิม ในด้านสถานภาพทำงาน ลูกจ้างเอกชนได้รับผลกระทบมากที่สุด การทำงาน 0 ชั่วโมงเพิ่มขึ้น ขณะที่ทำงานส่วนตัวลดลง

- การทำงาน 1 - 9 ชั่วโมง, 10 - 19 ชั่วโมง, 20 - 29 ชั่วโมง 30 - 34 ชั่วโมง และ 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ผู้มีงานทำในช่วงชั่วโมงดังกล่าวในปี พ.ศ. 2563 เปลี่ยนแปลงจากปีก่อนหน้าไม่มากนัก

- การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และ 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ การทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ลดลงจาก 1.99 ล้านคนในปี พ.ศ. 2562 เป็น 1.89 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2563 หรือลดลงร้อยละ 5.31 การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ลดลงจาก 6.99 แสนคน ในปี พ.ศ. 2562 เป็น 5.95 แสนคนในปี พ.ศ. 2563 หรือลดลงร้อยละ 14.87 โดยการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ลดลงในทุกอุตสาหกรรม อาชีพ สถานภาพการทำงาน และกลุ่มอายุ ในขณะที่การทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ส่วนใหญ่ลดลง ยกเว้นประเภทอาชีพผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโสและผู้บัญญัติกฎหมาย และสถานภาพลูกจ้างรัฐบาลที่เพิ่มขึ้นเล็กน้อย

โดยการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งภาพรวมทั้งประเทศและภาคใต้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ การมีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน หรือการทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มมากขึ้นในปี พ.ศ. 2563 และอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบมากคือ อุตสาหกรรมที่พักรวมและบริการด้านอาหาร อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีกการช้อปปิ้งออนไลน์ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานไปสู่อุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้และประมง สถานภาพทำงานลูกจ้างเอกชน และการส่วนตัวซึ่งเป็นกลุ่มใหญ่ของผู้มีงานทำได้รับผลกระทบมาก และกลุ่มแรงงานอายุน้อยได้รับผลกระทบมากกว่าแรงงานที่มีอายุมาก ในด้านการทำงาน 40 - 49 ชั่วโมง และการทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ปรับตัวลดลงสะท้อนการลดชั่วโมงการทำงานนอกเวลา (โอที)

การเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อตลาดแรงงานมีหลายประการ ทั้งเทคโนโลยีดิสรัปชัน (Technology Disruption) การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเปลี่ยนช่องทางเศรษฐกิจและการเมืองในประเทศ มหาอำนาจจีนและสหรัฐอเมริกา โดยการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลให้เกิดการปรับตัวของสถานประกอบการ เพื่อสามารถอยู่รอดต่อไปได้ เช่น การปรับกระบวนการทำงานให้กระชับ ลดต้นทุน การนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานและเพิ่มผลผลิต การลดต้นทุนการผลิต เป็นต้น จนกระทั่งเมื่อเกิดการระบาดของ COVID-19 ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2562 และมีการประกาศให้เป็นโรคระบาดในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2563 มีการใช้มาตรการทางสาธารณสุขในการควบคุม ป้องกันการแพร่ระบาด โดยการเว้นระยะห่างทางสังคม จำกัดการท่องเที่ยว การกักด่าน การห้ามออกจากเคหสถานในเวลากลางคืน การปิดสถานศึกษา ยกเลิกการจัดงาน การปิดกิจการชั่วคราว ฯลฯ ส่งผลให้เกิดการเลิกจ้าง การให้หยุดงานชั่วคราว การแบ่งสลับกันทำงาน การลดชั่วโมงการทำงาน การยกเลิกการทำงานนอกเวลา (โอที) เป็นต้น โดยทุกอย่างเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ไม่ได้มีการวางแผนล่วงหน้า และไม่สามารถคาดเดาวันสิ้นสุดของเหตุการณ์ได้ จึงเกิดการปรับตัวของสถานประกอบการอีกครั้ง และเป็นตัวเร่งให้มีการเปลี่ยนแปลงที่มีอยู่ก่อนหน้าเป็นการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วขึ้น โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในกระบวนการทำงาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับทักษะของแรงงานที่ต้องปรับเปลี่ยนตาม และจากเหตุการณ์ไม่คาดฝันครั้งนี้จะเป็นบทเรียนให้สถานประกอบการอยู่ในความไม่ประมาท เช่นเดียวกับแรงงานที่ต้องเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่ไม่คาดฝันเช่นกัน ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงชั่วโมงการทำงานที่เกิดขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในปี พ.ศ. 2563 นั้น เกิดจากมาตรการทางสาธารณสุขในการป้องกันการแพร่ระบาดของ COVID-19 เป็นสำคัญ และการปรับตัวของสถานประกอบการหลังจากนี้ เพื่อลดต้นทุน ปรับรูปแบบการทำงานให้ยืดหยุ่น มีกระบวนการทำงานที่กระชับ แรงงานทำงานได้มากกว่า 1 หน้าที่ หรือจ้างงานที่ไม่ยึดติดเป็นรายเดือนเช่นเดิม อาจยังส่งผลต่อชั่วโมงการทำงานที่ลดลงต่อไปก็เป็นได้แม้จะไม่มากเช่นช่วงเกิดการระบาด COVID-19 ก็ตาม

4. การใช้กระบวนการกลุ่ม (Focus Group)

ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคใต้ ได้ดำเนินการศึกษาการใช้กระบวนการกลุ่ม (Focus Group) ในวันที่ 29 สิงหาคม 2564 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบผลการศึกษาวิเคราะห์กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงรวมทั้งรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน ในมิติชั่วโมงการทำงาน กลุ่มเป้าหมายเป็นตัวแทนจากองค์กรต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องประกอบด้วย ผู้แทนธุรกิจที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (โรงแรม พี. พี. โฮเทล กรุ๊ป) ผู้แทนธุรกิจการผลิต (บริษัท ศรีตรังโกลฟส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ผู้แทนธุรกิจการขนส่ง การขายปลีก (บริษัท โรบินสัน จำกัด (มหาชน) และผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้ ซึ่งผู้ศึกษาได้นำประเด็นคำถามที่ได้จากประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 3 ประเด็นคำถาม มาแลกเปลี่ยนในเวทีสนทนากลุ่ม และสามารถสรุปผลการอภิปรายได้ ดังนี้

1. เหตุการณ์หรือปัจจัยที่มีผลกระทบทั้งทางบวกและลบต่อสภาพการจ้างงานระหว่างปี พ.ศ. 2559 - 2563

ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้ (รองผู้อำนวยการ ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้) ได้ให้ข้อมูลด้านเศรษฐกิจภาคใต้ ดังนี้ เศรษฐกิจภาคใต้ เติบโตต่อเนื่องจากการส่งออกสินค้าเกษตรแปรรูป และการท่องเที่ยว โดยเศรษฐกิจภาคใต้มีการพึ่งพาเศรษฐกิจต่างประเทศค่อนข้างมาก รายได้ของคนภาคใต้ มาจากภาคบริการท่องเที่ยว และภาคเกษตรกรรมทั้งผลิตและแปรรูป ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และประมง เป็นตลาดหลักการท่องเที่ยวของภาคใต้ รายได้หลักตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2559 - 2562 มาจากการท่องเที่ยว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจีนด้านการส่งออกตลาดหลักคือ จีนและอเมริกาโดยมีการส่งออกถูงมือยาง ล้อยาง ยางแท่ง และยางชั้น ไปตลาดจีนค่อนข้างมาก

เศรษฐกิจภาคใต้จะได้รับผลกระทบจากเมกะเทรนด์ (Mega Trends) ที่จะเปลี่ยนโลกและจะเชื่อมโยงมากระทบเศรษฐกิจในภาคใต้ จำนวน 4 ประเด็น คือ

1) การก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย มีการเกิดน้อยลง กำลังแรงงานมีน้อยลง และผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปมากขึ้น ตามธรรมชาติของผู้สูงอายุจะมีชั่วโมงการทำงานที่ลดลง ทำให้ครอบครัวและสังคมต้องแบกรับการดูแลมากขึ้น

2) เทคโนโลยีดิสรัปชัน (Technology Disruption) จะมีผลกระทบต่อแรงงานงานที่ไม่สามารถพัฒนาทักษะ (Reskill และ Upskill) ได้

3) การเปลี่ยนช่องทางเศรษฐกิจและการเมือง สงครามการค้าระหว่างจีนและสหรัฐอเมริกา ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของภาคใต้ เพราะเศรษฐกิจภาคใต้มีการพึ่งพาเงินเป็นหลัก เช่น ยางพารา ผลิตภัณฑ์จากยางพารา

4) สภาพภูมิอากาศของโลก (Climate Change) การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ โดยเฉพาะอุณหภูมิที่ค่อยๆ ใต้สูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบในการทำการเกษตร ทั้งการปลูกปาล์ม ยางพารา เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการประมงจากการออกมาตรการลดเรือนกระจกจากประเทศต่างๆ

ความเปราะบางของโครงสร้างเศรษฐกิจในภาคใต้มี ดังนี้

(1) การปลูกพืชเชิงเดี่ยว คือ ยางพารา และปาล์มน้ำมัน ซึ่งมีต้นทุนสูง และผลิตภาพ (productivity) ต่ำ

(2) ภาวะความเหลื่อมล้ำ การเติบโตทางเศรษฐกิจกระจุกตัวอยู่กับผู้ประกอบการรายใหญ่ ซึ่งมีจำนวนน้อย ที่มีความสามารถในการปรับตัวได้ดี มีการลงทุนสูง มีผลิตภาพ (productivity) สูง แต่ภาคได้มีผู้ประกอบการรายย่อย (SMEs) และวิสาหกิจชุมชนอยู่จำนวนมาก ซึ่งมีความสามารถในการปรับตัวจำกัด

(3) ปัญหาทางการศึกษา เรื่องความไม่สอดคล้อง (Mismatch) ทั้งการศึกษาและแขนงการศึกษาที่ไม่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

(4) ปัญหาหนี้ครัวเรือน ภาคใต้มีภาวะหนี้ครัวเรือนสูง โดยมีหนี้เร็ว และมีปริมาณหนี้สูง ซึ่งเมื่อแรงงานมีสัดส่วนหนี้มากขึ้นเรื่อยๆ จะกระทบต่อผลิตภาพแรงงาน คือ productivity ในการทำงานต่ำ เนื่องจากกังวลกับหนี้ที่มีความเปราะบางของแรงงานและครัวเรือนจะหนักขึ้นและฟื้นตัวได้ยาก

ผู้แทนธุรกิจค้าส่ง ค้าปลีก (ผู้จัดการเขต ฝ่ายทรัพยากรบุคคล (ภาคใต้) บริษัท โรบินสัน จำกัด (มหาชน) ได้ให้ข้อมูลทางธุรกิจดังนี้ ในช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2562 ห้างสรรพสินค้าโรบินสัน และห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลไม่มีปัจจัยทางลบมากระทบธุรกิจเลย มีแต่ปัจจัยทางบวก โดยห้างสรรพสินค้า โรบินสันสามารถขยายสาขา 3 - 4 สาขาต่อปี และมีแผนจะขยายสาขาในปี พ.ศ. 2564 ด้วยเช่นกัน

หลังจาก ปี 2563 องค์กรได้รับผลกระทบมากทั้งนายจ้างและลูกจ้าง การเยียวยาจากภาครัฐจะได้เฉพาะพนักงานประจำที่สำนักงานใหญ่ ลำช้า ไม่เพียงพอ

ผู้แทนธุรกิจที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล โรงแรม พี. พี. กรุ๊ป) ได้ให้ข้อมูลธุรกิจดังนี้ ธุรกิจโรงแรมในภาคใต้มีจำนวนมาก ในช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2562 ในส่วนของกิจการที่รับผิดชอบ โรงแรมในจังหวัดภูเก็ตและจังหวัดกระบี่ มีความต้องการแรงงานมาเป็นบุคลากรของโรงแรมจำนวนมาก เนื่องจากสถานประกอบการได้สร้างโรงแรมใหม่และมีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ซึ่งถือเป็นช่วงที่การท่องเที่ยวมีความรุ่งเรืองมาก การทำงานในธุรกิจโรงแรมเน้นงานบริการเป็นสำคัญ มีการนำเอาเทคโนโลยี (IT) เข้ามาใช้ค่อนข้างน้อย เพราะต้องการให้การบริการมีความเป็นธรรมชาติและมีความสวยงามมากที่สุด

ผู้แทนธุรกิจการผลิต (ผู้จัดการฝ่ายจ้างงานและทะเบียนประวัติ บริษัท ศรีตรังโกลด์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ได้ให้ข้อมูลธุรกิจดังนี้ บริษัทฯ มีโรงงานผลิตถุงมือยางทางการแพทย์ โดยกิจการในช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2562 ไม่ได้ดีนัก โดยเฉพาะ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ประสบปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน และกิจการได้กลับมาดีเป็นปีทองใน ปี พ.ศ. 2563 - 2564 ซึ่งสวนทางกับธุรกิจอื่น เนื่องจากสินค้าที่ผลิตเป็นที่ต้องการเมื่อเกิดการระบาดของ COVID - 19

2. การปรับตัวของนายจ้างและลูกจ้าง เมื่อมีเหตุ/ปัจจัยมากระทบกับธุรกิจ

ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้ ได้ให้ข้อมูล ดังนี้

ในด้านชั่วโมงการทำงาน ภาคใต้แบ่งเป็น การทำงานภาคเกษตรกรรม และนอกภาคเกษตรกรรม

1) การทำงานในภาคเกษตรกรรมของภาคใต้จะมีชั่วโมงการทำงานต่ำกว่าภาคอื่น เนื่องจากแรงงานทำงานในสวนยางพารา และสวนปาล์มน้ำมัน ซึ่งเป็นไม้ยืนต้น จึงใช้เวลาทำงานน้อยกว่าการ ปลูกข้าว หรือพืชไร่ ที่ผ่านมามีการเปลี่ยนแปลงชั่วโมงการทำงานมากนัก แต่มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากนอกภาคเกษตรกรรม (การผลิต บริการ และการค้า) เข้ามาในภาคเกษตรกรรมมากขึ้น 2) นอกภาคเกษตรกรรม โดยเฉพาะภาคบริการและการค้า จากการเก็บข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทยโดยดูทั้งตัวเลข และการพูดคุยกับนักธุรกิจ พบว่า หลังการระบาด COVID-19 ชั่วโมงการทำงานลดลงอย่างชัดเจน สถานประกอบการเริ่มปรับลดโอที ลดวันทำงาน ลดค่าจ้าง และลดแรงงาน มีการจ้างงาน Part-time มากขึ้น และตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 - 2560 ในธุรกิจร้านอาหารมีการจ้างรายวันมากขึ้น

โดยในอนาคต ผู้ประกอบการจะหาวิธีลดต้นทุนให้มากที่สุด มีการปรับรูปแบบการจ้างงานให้ยืดหยุ่นมากขึ้น ลดต้นทุนมากขึ้น เช่น การใช้เทคโนโลยีแทนคน โดยจะเร่งการใช้เทคโนโลยีแทนคนมากขึ้น ธุรกิจภาคบริการและการค้า มีการใช้ข้อมูลจากโซเชียล AI และ Big Data มาวิเคราะห์ด้านการตลาด ดังนั้น นักการตลาดจึงอาจต้องมีการลดคนลง และจำเป็นต้องมีทักษะที่สามารถใช้ข้อมูล Big Data มาใช้ในการวิเคราะห์มากขึ้น

ผู้แทนธุรกิจค้าส่ง ค้าปลีก

ปี พ.ศ. 2563 การระบาด COVID-19 เกิดวิกฤติด้านสาธารณสุข และผลักดันให้เข้าสู่โลกดิจิทัลเร็วขึ้น เป็น 10 เท่า เป็นความโชคดีขององค์กรอยู่บ้างที่มีการปรับตัวได้ทันเวลา โดยองค์กรเริ่มพัฒนาการให้บริการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 เป็น New Sale Channel และปรับกระบวนการงานให้กระชับ และในปี พ.ศ. 2563 มีการปรับระบบงาน การทำงาน เช่น การจัดอบรมจากจัดในห้องอบรม เป็นระบบออนไลน์ ทั้งหมด การสรรหาพนักงานใหม่จากการสัมภาษณ์เฉพาะในพื้นที่ที่สามารถสัมภาษณ์และสรรหาได้ทั่วทั้งประเทศไปพร้อมกัน การทำงานด้านไอที (IT) สามารถทำงานที่บ้าน แต่ปฏิบัติการได้ครอบคลุมทั้งประเทศการปรับมาใช้ทีมบริหารชุดเดียวในการบริหารห้างสรรพสินค้าโรบินสัน และห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล โดยไม่ได้จ้างออกแต่มีโครงการเอสอี ไรท์ เข้ามา เพื่อให้องค์กรมีความกระชับมากยิ่งขึ้น ปี พ.ศ. 2563 ห้างสรรพสินค้าโรบินสัน เริ่มใช้เฟสบุ๊คไลฟ์ (Facebook Live) ในการขายสินค้า และห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลเริ่มปรับตัวตาม จนปัจจุบันมีช่องทางการขายประมาณ 10 ช่องทาง โดยตัวแทนธุรกิจค้าส่ง ค้าปลีก เชื่อว่าหลัง COVID-19 ธุรกิจจะต้องปรับตัว ทุกอย่างจะไม่กลับมาเหมือนเดิม การมาใช้บริการในห้างสรรพสินค้าอาจลดลง แต่ต้นทุนด้านความปลอดภัยเพื่อความมั่นใจผู้มาใช้บริการจะเพิ่มขึ้น การปรับตัวต้องมีขึ้นตลอดเวลาเพื่อให้องค์กรอยู่ได้ และลูกจ้างอยู่ได้

ผู้แทนธุรกิจที่พักแรมและบริการด้านอาหาร

การปรับตัวช่วงเกิดการระบาด COVID-19 ตั้งแต่เดือน มีนาคม พ.ศ. 2563 - 2564 องค์กรตั้งรับกับปัญหาที่ไม่รู้วันสิ้นสุด นโยบายของโรงแรมคือพยายามประคองธุรกิจและการจ้างงาน และพยายามรักษาแรงงานที่มีฝีมือไว้ เพราะการจะมีแรงงานฝีมือดีแต่ละคนยากมาก ไม่อยากให้หลุดมือแต่การไม่ทราบเวลาสิ้นสุดของเหตุการณ์ COVID ระลอก 2 - 3 เมื่อขาดลูกค้า จึงมีการลดชั่วโมงการทำงาน ลดวันทำงาน ลดกำลังคน โดยมีการเก็บข้อมูลของพนักงานที่ลาออก เพื่อสถานการณ์กลับมาดีขึ้น คาดหวังว่าแรงงานเหล่านั้นที่มีประสบการณ์อยู่แล้ว จะกลับมาทำงานด้วยกันอีก การประคองลูกจ้างที่มีเพื่อให้มีแรงงานบางส่วนดูแล รักษาสภาพภูมิทัศน์โรงแรมไว้ไม่ให้ทรุดโทรม มีการใช้แรงงานสัมพันธ์ พูดคุย ทำความเข้าใจระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ให้องค์กร อยู่ได้ ลูกจ้างอยู่ได้ โดยปรับกลยุทธ์การให้บริการ โดยเปิดโรงแรมไว้ให้บริการสามารถรับลูกค้าได้ 1 แห่ง เปิดให้บริการร้านอาหาร เพื่อให้ลูกจ้างได้มีงานทำลูกค้ามานั่งทานหน้าหาดชายทะเลได้

แรงงานที่จะได้รับผลกระทบถ้าต้องเลิกจ้างกลุ่มแรกๆ คือ แรงงานอายุ 40 ปีขึ้นไป และแรงงานที่มีอายุงาน ไม่เกิน 1 ปี

ผู้แทนธุรกิจการผลิต มีการปรับตัวดังนี้

- 1) มีการใช้แรงงานสัมพันธ์ และสาธารณสุขสัมพันธ์ไปพร้อมๆ กัน ในสถานการณ์ COVID-19
- 2) ปรับโครงสร้างให้สอดคล้องกับสถานการณ์ คำสั่งซื้อ (Order)
- 3) ใช้แรงงานสัมพันธ์ ทำความเข้าใจกับแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานต่างด้าว ในเรื่องชั่วโมงการทำงานเมื่อต้องปรับลด

4) การขยายการผลิต โดยการขยายโรงงาน เพิ่มผลิตภาพแรงงาน (Productivity) โดยพิจารณาเรื่องคน เครื่องจักร วิธีการทำงาน ที่จะส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต (Cost) เช่น ปรับลดเวลาโอที ในสายงานสนับสนุน (Indirect) เช่น แม่บ้าน รุรการ เป็นต้น และอาจเพิ่มในสายงานหลักที่เป็นฝ่ายผลิต (Direct) และมีการบริหารจัดการความเสี่ยง

3. ความคิดเห็นแนวโน้มตลาดแรงงานในอนาคตเกี่ยวกับชั่วโมงการทำงานของแรงงาน

ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้ ได้ให้ข้อมูล ดังนี้

1) สังคมผู้สูงอายุที่จะเข้ามามากขึ้น จะทำให้แรงงานกลุ่มนี้ใช้เวลาในการทำงานได้น้อยกว่าวัยแรงงาน ผลิตภาพการทำงาน (Productivity) ต่ำ

2) การปรับตัวของผู้ประกอบการ คือ การลดโอที มีการจ้างรายวัน

3) กรณีงานของภาคใต้มีความต้องการแรงงานทักษะต่ำ หรือไม่มีทักษะ (unskill) และยังขาดแคลนแรงงาน แต่เป็นงานที่คนไทยไม่ทำจึงต้องจ้างแรงงานต่างด้าว

4) อนาคตการมีแรงงาน unskill จำนวนมาก แรงงานมีทักษะไม่ตรงความต้องการ และสังคมผู้สูงอายุด้วย จะทำให้แรงงานไม่สามารถพัฒนาตนเองทันเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่จะนำเข้ามาใช้ จะยังทำให้ขาดแคลนแรงงาน และแรงงานกลุ่มนี้ก็ยังต้งงานมากขึ้น ดังนั้นควรเร่งปรับทักษะแรงงาน กลุ่มนี้ (unskill และทักษะไม่สอดคล้อง) เพื่อป้องกันแรงงานกลุ่มนี้จะกลายเป็นผู้ตกงานถาวรในอนาคต

ผู้แทนธุรกิจค้าส่ง ค้าปลีก

มีมุมมองต่ออนาคตว่า คงไม่เหมือนเดิม โดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่จะมากระทบ และปัจจัยย่อยๆ อาทิ คำสั่งภาครัฐ เช่น คำสั่งล็อกดาวน์ ลูกจ้างป่วย COVID หรือกักตัว และหลังจากนี้การเลิกจ้างมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทั้งเพราะเป็นช่วงสิ้นปี และ COVID-19 โดยเฉพาะ กลุ่มแรงงานอายุใกล้เกษียณ กลุ่มเงินเดือนสูง และกลุ่มที่มีประสิทธิภาพในการทำงานไม่ดีนัก สำหรับการรับคนใหม่เข้ามาทำงาน จะรับเข้าปริมาณน้อย และมีการลดคนลง โดยจะรับเฉพาะที่จำเป็นจริงๆ เท่านั้น และจะรับเฉพาะงาน Part-time ช่วงสั้นๆ ดังนั้นจะกระทบแรงงานจบใหม่ ประกอบกับกลุ่มแรงงานจบใหม่ไม่ได้เตรียมตัวรับสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดแบบนี้

ผู้แทนธุรกิจที่พักแรมและบริการด้านอาหาร

การบริหารงานบุคคลมีงานเพิ่มมากขึ้น มีการเตรียมความพร้อมมากขึ้น และผู้ประกอบการมีการปรับตัว อยู่ยากขึ้น แรงงานก็อยู่ยากขึ้นเช่นกัน

1) นักศึกษาจบใหม่ยังมีโอกาสยากที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน

2) แรงงานใหม่ที่จะเข้ามาทำงานในกิจการโรงแรมและที่พักได้ต้องพิจารณาการฉีดวัคซีนเพื่อความปลอดภัยในการให้บริการลูกค้า

3) การรับแรงงานอาจไม่เน้นสาขาที่จำเป็นสำคัญ แต่เน้นทักษะการให้บริการที่ต้องมาจาก mind set ในการทำงานเป็นสำคัญ

4) การปรับลดบุคลากรเพื่อให้องค์กรอยู่ได้ ยังคงต้องมีไปเรื่อยๆ

5) การปรับตัวร่วมกันของนายจ้างและลูกจ้าง เพื่อความอยู่รอดเช่น ให้ที่พัก อาหาร หรือมีการปลูกผัก เลี้ยงปลา เพื่อให้พนักงานมีอาหาร

6) ไม่มีการทำงานนอกเวลา เพราะต้องประหยัด

7) มีการเตรียมความพร้อมให้พนักงาน โดยมีแผนการฝึกอบรม พัฒนาทักษะที่จำเป็น และการปรับตัวด้านความปลอดภัย ตลอดจนแผนการทำงานทดแทนแรงงานกรณีผู้ป่วยหรือต้องกักตัว

ผู้แทนธุรกิจการผลิต

มีมุมมองต่อแนวโน้มอุตสาหกรรมการผลิตที่เน้นใช้กำลังคนมาก หากไม่มีการปรับตัวในอนาคต จะอยู่ในโลกการแข่งขันค่อนข้างยาก ต้องมอง Smart Technology เพื่อมาใช้ในการผลิต แต่เมื่อพัฒนา Smart Technology ได้ แรงงานคนจำนวนมากก็จะได้รับผลกระทบ จะมีการรักษาคนเดิมไว้ได้บางส่วน และไม่รับคนใหม่เข้ามา

บทที่ 5

สรุปผลการวิเคราะห์ อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สังเกตความมุ่งหมาย ความสำคัญ และขอบเขตการศึกษา

1.1 ความมุ่งหมายของการศึกษาวิเคราะห์

เพื่อศึกษาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม ประเภทอาชีพ สถานภาพการทำงานและกลุ่มอายุ ในช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2563 ในภาพรวมทั้งประเทศและภาคใต้ เพื่อนำผลการศึกษาวิเคราะห์ที่ได้มาจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้ประกอบการวางแผนในการส่งเสริมการมีงานทำ เพื่อแก้ไขปัญหาการว่างงาน และการขาดแคลนแรงงาน

1.2 ความสำคัญของปัญหา

แรงงาน (labor) เป็นปัจจัยการผลิตของสถานประกอบการที่มีความสำคัญ ความต้องการแรงงานของสถานประกอบการก็จะแปรเปลี่ยนไปตามสภาวะทางเศรษฐกิจ เมื่อเศรษฐกิจขยายตัว สถานประกอบการจะมีช่องทางในการพิจารณาใช้กลยุทธ์การเจริญเติบโต ส่งผลให้สถานประกอบการมีความต้องการแรงงานในการทำงานสูงขึ้น หากแต่สถานการณ์ในปัจจุบัน จากข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทย ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) ได้ลดลงตามลำดับโดยในปี พ.ศ. 2559 ผลิตภัณฑ์มวลรวม ร้อยละ 3.4 ปี พ.ศ. 2562 ร้อยละ 2.3 เนื่องจากผลกระทบจากภาวะกีดกันทางการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกากับจีนส่งผลกระทบต่อปริมาณการค้าโลก ทำให้ภาคการส่งออกของไทยหดตัว และต่ำสุดในปี พ.ศ. 2563 ผลิตภัณฑ์มวลรวมติดลบ ร้อยละ 6.1 เนื่องจากได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เมื่อเศรษฐกิจหดตัว สถานประกอบการต่างๆ ได้รับผลกระทบ แรงงานย่อมได้รับผลกระทบตามมาด้วย ทั้งการลดชั่วโมงทำงาน ลดวันทำงาน และการเลิกจ้าง

สำหรับสาเหตุหรือปัจจัยอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อชั่วโมงการทำงานของแรงงาน มีหลายสาเหตุ เช่น การพัฒนาเทคโนโลยีมาใช้ในสถานประกอบการ การนำหุ่นยนต์มาใช้ในภาคอุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ พลาสติก การใช้หุ่นยนต์ยังเป็นเรื่องชวนให้คิดในอีกหลายแง่มุม ทั้งในด้านประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม เช่น ช่วยให้การผลิตมีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดต้นทุน ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงาน อีกทั้งก่อให้เกิดงานใหม่ๆ แต่อีกด้านหนึ่ง เกิดคำถามว่าหุ่นยนต์จะเข้ามาแทนที่แรงงานจนส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน การจ้างงานหรือชั่วโมงการทำงานหรือไม่ (พัชรพร ลีพิพัฒน์ไพบูลย์ และนันทนิตย์ ทองศรี, 2561) ระบบเศรษฐกิจที่ประกอบด้วยงานครั้งคราว (Gig Economy หรือ Gig Worker) ตลอด 10 ปีที่ผ่านมา พ.ศ. 2554 - 2564 กลุ่มประเทศสหภาพยุโรป (EU) และสหรัฐอเมริกาได้รับความนิยมน้อยมาก ความหมายโดยชัดเจนก็คือ เทรนด์การทำงานรูปแบบใหม่โดยเน้นการจ้างงานในรูปแบบชั่วคราว หรือทำธุรกิจส่วนตัวแบบไม่มีลูกน้อง เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี และความนิยมทำงานบนแพลตฟอร์มออนไลน์ ทำให้มีงานฟรีแลนซ์รูปแบบใหม่ครอบคลุมทั่วโลก สำหรับในประเทศไทยมีการประเมินว่ากลุ่มคนรุ่นใหม่จะนิยมทำงานในรูปแบบนี้มากขึ้น เนื่องจากไม่นิยมเข้าสู่ระบบงานประจำ นิยมทำงานอิสระ ทำงานเป็นครั้งคราว มีความยืดหยุ่นในการทำงานมากขึ้น สามารถกำหนดชั่วโมงทำงานและชั่วโมงพักผ่อนได้ด้วยตัวเอง ซึ่งสามารถส่งผลต่อจำนวนชั่วโมงทำงาน (กัลยรักษ์ นัยรักษ์เสรี, 2560)

ปัจจัยที่สำคัญที่สุดในยุคปัจจุบันที่ทั่วโลกต้องประสบ คือ ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จากข้อมูลการสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากรทั้งประเทศโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ไตรมาส 1/2564 พบว่า มีผู้ว่างงานกว่า 7.5 แสนคน ซึ่งสูงกว่าไตรมาส 1/2563 เกือบเท่าตัว เฉพาะภาคใต้ในช่วงเวลาเดียวกัน มีผู้ว่างงานกว่า 1.6 แสนคน สูงกว่าปีก่อนในช่วงเดียวกันกว่าเท่าตัว ส่วนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมที่ขอรับสิทธิประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 ในเดือนมิถุนายน 2564 มีจำนวน 307,883 คน เฉพาะภาคใต้ จำนวน 41,827 คน อย่างไรก็ตามโครงสร้างตลาดแรงงานไทยมีลักษณะที่นายจ้างมักปรับตัวโดยการปรับเปลี่ยนชั่วโมงการทำงาน มากกว่าการเพิ่มหรือลดคนงานแบบฉับพลัน ส่วนหนึ่งอาจมาจากการหาแรงงานที่มีทักษะเหมาะสมกับงานนั้นทำได้ยากหรืออยู่กันมานานแบบครอบครัว ส่งผลให้ตัวเลขการจ้างงานเปลี่ยนแปลงช้ากว่าสถานะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป เมื่อเศรษฐกิจไม่ดีขึ้นนายจ้างจึงพยายามรักษาลูกจ้างไว้โดยลดชั่วโมงการทำงานก่อนเมื่อมีความจำเป็นจึงค่อยเลิกจ้าง (มณฑลสิ กปิลกาญจน์ และคณะ, 2563)

การเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน ไม่ว่าจะลดชั่วโมงทำงาน ลดวันทำงาน และการเลิกจ้าง ส่วนมากย่อมมีผลโดยตรงต่อรายได้ การบริโภค การใช้จ่าย การหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ ทั้งสิ้น ศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคใต้ จึงสนใจศึกษาวิเคราะห์เรื่องการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานในมิติชั่วโมงทำงานในภาพรวมทั้งประเทศและภาคใต้ โดยแยกประเภทอุตสาหกรรม ประเภทอาชีพ สถานภาพทำงานและกลุ่มอายุ เพื่อนำผลการศึกษาจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายให้กับหน่วยงานในสังกัดใช้ประกอบการวางแผนในการส่งเสริมการมีงานทำเพื่อแก้ปัญหาการว่างงาน และการขาดแคลนแรงงานต่อไป

1.3 ขอบเขตการศึกษา

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษารุ่นนี้เป็นการศึกษาจำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ของผู้มีงานทำ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ประเภทอาชีพ สถานภาพการทำงานและกลุ่มอายุ

1.3.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

ศึกษาในภาพรวมทั้งประเทศ และภาคใต้

1.3.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากรรายปี (เฉลี่ย 4 ไตรมาส) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 - 2563

1.4 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ใช้ข้อมูล 3 ส่วน ดังนี้

1) ผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ จากการสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากรโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ไตรมาสที่ 1 (มกราคม - มีนาคม) ไตรมาสที่ 2 (เมษายน - มิถุนายน) ไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม - กันยายน) และไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม - ธันวาคม) ระหว่างปี พ.ศ. 2559 - 2563 โดยนำข้อมูล 4 ไตรมาสมาเฉลี่ยเป็นข้อมูลรายปี ในภาพรวมทั้งประเทศและภาคใต้

2) ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน รูปแบบการจ้างงาน รูปแบบการทำงาน การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงาน ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ชั่วโมงการทำงาน กฎระเบียบ/กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และอื่นๆ ทั้งในรูปแบบของข่าวสาร งานวิเคราะห์ งานวิจัย บทความ ฯลฯ

3) ข้อมูลจากการใช้กระบวนการกลุ่ม (Focus Group) ตัวแทนภาคธุรกิจต่างๆ ได้แก่ การค้าส่ง ค้าปลีก การผลิต โรงแรมและที่พัก และธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้

1.5 แหล่งข้อมูล ประกอบด้วย

ข้อมูลทุติยภูมิรายงานการสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ การทบทวนเอกสาร และใช้กระบวนการกลุ่ม (Focus Group)

2. สรุปผลการวิเคราะห์

2.1 การวิเคราะห์การมีงานทำตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ภาพรวมทั้งประเทศ

1) ผู้มีงานทำในช่วงปี พ.ศ. 2559 - 2563 จำนวน 37.40 - 38.00 ล้านคน ทำงานในอุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง มากที่สุด จำนวน 11.81 - 12.25 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 31.34 - 32.24 ของผู้มีงานทำทั้งหมด รองลงมาคือ อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ จำนวน 6.25 - 6.29 ล้านคน (ร้อยละ 16.53 - 16.75) ทำงานในประเภทอาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร มากที่สุด จำนวน 10.76 - 11.33 ล้านคน (ร้อยละ 28.60 - 29.82) ทำงานในสถานภาพลูกจ้างเอกชน มากที่สุด จำนวน 14.66 - 15.18 ล้านคน (ร้อยละ 39.18 - 40.35) ผู้มีงานทำมีกลุ่มอายุ 40 - 49 ปี มากที่สุด จำนวน 9.09 - 9.49 ล้านคน (ร้อยละ 24.13 - 25.18) โดยทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มากที่สุด จำนวน 19.29 - 20.10 ล้านคน (ร้อยละ 51.18 - 52.94)

2) ชั่วโมงการทำงานลดลงในปี พ.ศ. 2563 คือ การทำงาน 40 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ลดลง และการทำงาน 0 ชั่วโมงเพิ่มมากขึ้นในทุกอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และอุตสาหกรรมขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้นมากที่สุด ซึ่งจากสัดส่วนการทำงาน 0 ชั่วโมงในอุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมงที่ปรับลดลง และเพิ่มขึ้นในอุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และอุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ สะท้อนถึงการเคลื่อนย้ายแรงงาน 0 ชั่วโมงไปสู่ภาคเกษตรกรรมเพื่อกลับภูมิลำเนา ประหยัดค่าใช้จ่าย มีรายได้พอจุนเจือครอบครัวรอการเคลื่อนย้ายกลับสู่ตลาดแรงงานเดิมเมื่อสถานการณ์ COVID-19 คลี่คลาย ในด้านสถานภาพการทำงานทุกสถานภาพล้วนถูกลดชั่วโมงการทำงาน โดยเฉพาะลูกจ้างเอกชนมีการทำงาน 0 ชั่วโมงเพิ่มมากขึ้น ขณะที่การทำงานส่วนตัวมีสัดส่วนลดลงในปี พ.ศ. 2563 สะท้อนถึงการปรับตัวของลูกจ้างเอกชนที่ได้รับผลกระทบด้านชั่วโมงการทำงานและรายได้ไปหารายได้เพื่อประคองชีวิตโดยการค้าขาย เป็นต้น ในด้านช่วงอายุของแรงงาน การทำงาน 0 ชั่วโมงอยู่ในกลุ่มช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไปมากที่สุด ประมาณร้อยละ 20.00 - 29.00 แต่ในปี พ.ศ. 2563 สัดส่วนการทำงาน 0 ชั่วโมงของอายุดังกล่าวลดลง และเพิ่มขึ้นในช่วงอายุ 20 - 39 ปี สะท้อนการได้รับผลกระทบในการถูกลดชั่วโมงการทำงานของแรงงานอายุน้อย ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลภาคบริการในธุรกิจที่พักแรมและบริการด้านอาหารที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดที่เลือกลดชั่วโมงหรือเลิกจ้างแรงงานที่มีอายุน้อย เนื่องจากต้องการรักษาแรงงานที่มีประสบการณ์ ซึ่งเป็นแรงงานหายากไว้ให้นานที่สุด

2.2 การวิเคราะห์การมีงานทำตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ของภาคใต้

1) ผู้มีงานทำในช่วงปีพ.ศ. 2559 - 2563 จำนวน 5.01 - 5.13 ล้านคน ทำงานในอุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง จำนวน 2.09 - 2.16 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 41.45 - 42.56 ของผู้มีงานทำทั้งหมด รองลงมาคือ อุตสาหกรรมการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ จำนวน 0.49 - 0.87 ล้านคน (ร้อยละ 9.54 - 17.23) อยู่ในสถานภาพลูกจ้างเอกชนมากที่สุด จำนวน 1.81-1.91 ล้านคน (ร้อยละ 35.89 - 37.35) โดยผู้มีงานทำอยู่ในกลุ่มอายุ 40 - 49 ปีมากที่สุด จำนวน 1.22 - 1.24 ล้านคน (ร้อยละ 23.71 - 24.51) และทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มากที่สุด จำนวน 1.88 - 1.99 ล้านคน (ร้อยละ 36.83 - 39.25)

2) ชั่วโมงการทำงานลดลงในปี พ.ศ. 2563 คือ การทำงาน 40 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ลดลง และการทำงาน 0 ชั่วโมง เพิ่มมากขึ้นในทุกอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร เพิ่มขึ้นมากที่สุด และสัดส่วนการทำงาน 0 ชั่วโมงในอุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมงที่ลดลง แต่เพิ่มขึ้นในอุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สะท้อนการเคลื่อนย้ายแรงงานที่โดนผลกระทบ ลดชั่วโมงทำงาน ว่างงาน หยุตงานชั่วคราวไปสู่ภาคเกษตรเพื่อรอเวลาและโอกาสที่จะกลับมาสู่ตลาดแรงงานเดิม เช่นเดียวกับภาพรวมทั้งประเทศ ในด้านสถานภาพการทำงาน การทำงาน 0 ชั่วโมงปีพ.ศ. 2559 - 2562 อยู่ในสถานภาพทำงานส่วนตัวมากที่สุดร้อยละ 44.17 - 48.56 และลดลงเป็นร้อยละ 36.87 ในปี พ.ศ. 2563 รองลงมาคือ ลูกจ้างเอกชน เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 36.33 - 46.32 ในปี พ.ศ. 2559 - 2562 เพิ่มร้อยละ 53.86 ในปี พ.ศ. 2563 กลุ่มอายุ 40 ปีขึ้นไป การทำงาน 0 ชั่วโมงลดลงขณะที่กลุ่มอายุ 15 - 39 ปีเพิ่มขึ้น สะท้อนถึงแรงงานที่อายุน้อยและมีอายุงานน้อย จะได้รับผลกระทบโดยลดชั่วโมงการทำงานแรงงานอายุมาก

2.3 การเปรียบเทียบภาพรวมทั้งประเทศและภาคใต้

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในภาพรวมทั้งประเทศและในภาคใต้ พบว่าเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน คือ มีการลดชั่วโมงการทำงานในปี พ.ศ. 2563 ในอุตสาหกรรม อาชีพ สถานภาพทำงาน และกลุ่มอายุ ที่เหมือนกันโดยภาคใต้ที่พึ่งพาด้านการท่องเที่ยวและภาคบริการจึงได้รับผลกระทบค่อนข้างมาก และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานในภาคบริการและการค้าไปยังภาคเกษตรกรรม เปลี่ยนสถานภาพ ลูกจ้างเอกชนเป็นทำงานส่วนตัว และแรงงานอายุน้อยได้รับผลกระทบมากกว่าแรงงานที่มีอายุมาก

2.4 การปรับตัวของนายจ้างและลูกจ้าง

การปรับตัวของนายจ้าง

1. ปรับรูปแบบการจ้างงานให้ยืดหยุ่นมากขึ้น ลดต้นทุนมากขึ้น เน้นการใช้เทคโนโลยีแทนคน ใช้ข้อมูลจากโซเชียล AI และ Big Data มาวิเคราะห์ด้านการตลาด มีการจ้างงานรายวัน
2. ปรับกระบวนการให้กระชับ ปรับโครงสร้างองค์กร
3. ปรับรูปแบบ ช่องทางการให้บริการลูกค้า เช่น ช่องทางการจำหน่ายสินค้า
4. ปรับกลยุทธ์การให้บริการลูกค้า
5. ชะลอการจ้างแรงงานใหม่ หรือจ้างเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น
6. พิจารณาแรงงานที่มีทักษะที่หลากหลาย ทำงานได้หลายอย่าง ทำงานทดแทนกันได้
7. ลดการทำงานนอกเวลา หรือทำเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น
8. ภาคการผลิตเริ่มนำ Smart Technology มาใช้ในการผลิต

การปรับตัวของลูกจ้าง

1. พัฒนาทักษะตนเองให้ทันสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง
2. เรียนรู้การทำงานที่หลากหลาย เพื่อทำงานทดแทนและสามารถทำงานได้หลากหลาย
3. เรียนรู้งานใหม่เมื่อต้องออกจากงานเดิม หรือเปลี่ยนงาน
4. ปรับตัวด้านรายได้ที่ลดลง หรือเปลี่ยนแปลงไป

หน้าที่มากขึ้น

3. อภิปรายผล

การ Disruption ในกิจการบางประเภททางเศรษฐกิจเริ่มต้นมาเมื่อหลายปีก่อน เริ่มปรากฏให้เห็นเด่นชัดก่อนเกิดการระบาดโควิด-19 และเมื่อเกิดการระบาดโควิด-19 ยิ่งเร่งตัวให้เกิด Disruption อย่างรวดเร็วขึ้น

วิถีการใช้ชีวิต วิธีการทำงาน พฤติกรรมการอยู่ในสังคม การอุปโภคบริโภค การเดินทาง การเรียนในโรงเรียน มหาวิทยาลัย ฯลฯ เปลี่ยนแปลง จึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการ มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ และทำงานร่วมกันในหลายๆ มิติของชีวิต ในด้านการขับเคลื่อนเศรษฐกิจรูปแบบการทำงานที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจ้างงาน รูปแบบการทำงาน สถานที่ทำงาน ช่วงเวลาการทำงาน จากการทำงานเต็มเวลา 5 - 6 วันต่อสัปดาห์ในสำนักงาน เป็นการทำงานนอกสำนักงาน ไม่ยึดติดเวลา แต่เน้นผลงานแทน การจ้างเหมาทำงานเป็นชิ้น การจ้างงานรายชั่วโมง การใช้เทคโนโลยีมาทำงานร่วมกัน หรือทำงานแทนในบางงานหรือบางกิจกรรม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว สอดคล้องกับผลการศึกษาศึกษาการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานในมิติชั่วโมงการทำงาน ซึ่งผลการศึกษาแบ่งเป็น 4 ส่วน ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ซึ่งศึกษาศึกษาการเปลี่ยนแปลงของชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ของผู้มีงานทำในภาพรวมทั้งประเทศ โดยส่วนแรกเป็นการศึกษาศึกษาการเปลี่ยนแปลงของชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ของผู้มีงานทำจำแนกตามอุตสาหกรรม 6 อันดับแรก ได้แก่ อุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง อุตสาหกรรมการผลิต อุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมขายส่ง ขายปลีก การช้อปปิ้งออนไลน์ อุตสาหกรรมขนส่ง และที่เก็บสินค้า และอุตสาหกรรมที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ส่วนที่สองเป็นการศึกษาศึกษาการเปลี่ยนแปลงของชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ของผู้มีงานทำ จำแนกตามประเภทอาชีพ ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้และประมง พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ ส่วนที่สามเป็นศึกษาศึกษาการเปลี่ยนแปลงของชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ของผู้มีงานทำตามสถานภาพการทำงาน ได้แก่ นายจ้าง ลูกจ้างเอกชน และทำงานส่วนตัว และส่วนที่สี่เป็นการศึกษาศึกษาการเปลี่ยนแปลงของชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ตามช่วงอายุตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 - 2563

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาศึกษาการเปลี่ยนแปลงของชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ของผู้มีงานทำในแต่ละประเภทอุตสาหกรรม ในภาคใต้สอดคล้องกับภาพรวมทั้งประเทศ ซึ่งพบว่าผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชั่วโมง) มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นในปี 2563 ทุกอุตสาหกรรม และเพิ่มสูงมากในอุตสาหกรรมที่พักแรมและ บริการด้านอาหาร อุตสาหกรรมขายส่ง ขายปลีก การช้อปปิ้งออนไลน์ ยกเว้นอุตสาหกรรมเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ที่มีการเปลี่ยนแปลงลดลงมากในช่วงเวลาเดียวกัน

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาศึกษาการเปลี่ยนแปลงของชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ของผู้มีงานทำในแต่ละประเภทอาชีพในภาคใต้สอดคล้องกับภาพรวมทั้งประเทศ ซึ่งพบว่าผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชั่วโมง) มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นในทุกประเภทอาชีพและเพิ่มขึ้นมากในปี พ.ศ. 2563 ในประเภทอาชีพพนักงานบริการ และผู้จำหน่ายสินค้า ส่วนประเภทอาชีพผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้และประมง มีการเปลี่ยนแปลงจำนวนลดลงมากในช่วงเวลาเดียวกัน

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาศึกษาการเปลี่ยนแปลงของชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ของผู้มีงานทำตามสถานภาพการทำงานในภาคใต้สอดคล้องกับภาพรวมทั้งประเทศ ซึ่งพบว่าผู้มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชั่วโมง) มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นสูงมากในปี 2563 ทุกกลุ่มสถานภาพ และภาคใต้มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นสูงกว่าภาพรวมทั้งประเทศมากในกลุ่มสถานภาพลูกจ้างเอกชน

ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาศึกษาการเปลี่ยนแปลงของชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ของผู้มีงานทำตามกลุ่มอายุในภาคใต้สอดคล้องกับภาพรวมทั้งประเทศ แรงงานอายุน้อยมีผู้มีงานทำแต่ไม่ได้ทำงาน (0 ชั่วโมง) เพิ่มขึ้น และแรงงานอายุมากมีการทำงาน 0 ชั่วโมงลดลง

จากผลการศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ EIC (2563) ที่มองว่าผลกระทบที่รุนแรงของ COVID-19 ต่อเศรษฐกิจนำไปสู่การว่างงานที่สูงที่สุดของตลาดแรงงานไทยนับตั้งแต่วิกฤตการเงินโลก และนอกจากการว่างงานจะสูงแล้ว ภาวะการมีงานทำยังอ่อนแอลงมากจากชั่วโมงการทำงานที่ลดลง การหยุดงานชั่วคราวที่เพิ่มสูง และการย้ายไปสู่ภาคเกษตรที่กำลังประสบปัญหาหารายได้ตกต่ำ โดยชั่วโมงการทำงานเฉลี่ยหดตัวสูงซึ่งลดลงต่อเนื่องและมณฑล กบิลกาญจน์ และคณะ ที่ให้ความเห็นว่า “ตัวเลขการจ้างงานเปลี่ยนแปลงช้ากว่าสถานะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป เมื่อเศรษฐกิจไม่ดีขึ้นนายจ้างจึงพยายามรักษาลูกจ้างไว้โดยลดชั่วโมงการทำงานก่อน เมื่อมีความจำเป็นจึงค่อยเลิกจ้าง” ทั้งนี้ คนส่วนใหญ่อาจรู้สึกถึงความรุนแรงของผลกระทบและประเมินไว้ก่อนหน้าว่าจะมีผู้ได้รับผลกระทบหลายล้านคน จึงมีความสงสัยว่าตัวเลขการว่างงานของไทยที่จัดทำบนฐานของการสำรวจอาจครอบคลุมผู้ได้รับผลกระทบน้อยกว่าความเป็นจริง อย่างไรก็ตาม โครงสร้างตลาดแรงงานไทยมีลักษณะที่นายจ้างมักปรับตัวโดยการปรับเปลี่ยนชั่วโมงการทำงาน มากกว่าการเพิ่มหรือลดคนงานแบบฉับพลัน ส่วนหนึ่งอาจมาจากการหาแรงงานที่มีทักษะเหมาะสมกับงานนั้นทำได้ยากหรืออยู่กันมานานแบบครอบครัว ส่งผลให้ตัวเลขการจ้างงานเปลี่ยนแปลงช้ากว่าสถานะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป เมื่อเศรษฐกิจไม่ดีขึ้นนายจ้างจึงพยายามรักษาลูกจ้างไว้โดยลดชั่วโมงการทำงานก่อน เมื่อมีความจำเป็นจึงค่อยเลิกจ้าง

4. ข้อเสนอแนะ

4.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) ภาครัฐควรเร่งจ้างงานกระจายสู่ท้องถิ่น โดยการเร่งสร้างงานเต็มเวลา และ Part Time เพื่อเป็นช่องทางสร้างรายได้ให้แรงงานสามารถดำรงชีพอยู่ได้ มีประสบการณ์การทำงาน ลดการว่างงาน และสามารถพัฒนาท้องถิ่นควบคู่ไปด้วยกัน
- 2) เตรียมความพร้อมในการวางแผนกำลังแรงงาน โดยการยกระดับความรู้ ความสามารถ และทักษะแรงงาน (Upskill/Reskill) ให้สอดคล้องกับการใช้ Smart Technology ในภาคการผลิตและโครงสร้างใหม่ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงหลังการแพร่ระบาดของ COVID-19
- 3) รัฐส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ (Start Up) โดยเฉพาะในภาคใต้ ให้มีความเข้มแข็ง และยั่งยืนเพื่อลดการพึ่งพาระบบเศรษฐกิจจากต่างประเทศ และเร่งหาตลาดต่างประเทศใหม่ๆ ในการส่งออกสินค้าเกษตร ซึ่งเป็นรายได้หลักของประเทศและภาคใต้
- 4) พิจารณาปรับปรุงกฎระเบียบเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงาน เพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการทำงานและรูปแบบการจ้างงานที่เปลี่ยนไป

4.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ควรศึกษาการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคการผลิตและภาคบริการและการค้าไปยังภาคเกษตรกรรม (ในประเด็นปัจจัยที่มีผลต่อการเคลื่อนย้าย และรายได้ที่เปลี่ยนแปลง)

บรรณานุกรม

- กัลยรักษ์ นัยรักษ์เสรี. (2560) EIC Research Series: ใครใครในโลกล้วนอยากเป็น gig.
กองบรรณาธิการ Decode. (2563). แรงงานทราบแล้วเปลี่ยน ค่าจ้างรายชั่วโมงมาแน่ ! กอดงานให้แน่นๆ
เท่ากับกอดแฟน. สืบค้น 3 กันยายน 2564, จาก decode.plus/20200916/.
- จินตนา พรพิไลพรรณ. (2548) เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2563). ส่องตลาดแรงงานไทย...ฟื้นตัวแค่ไหนหลังเปิดเมือง. รายงานนโยบาย
การเงิน.
- ธเนศ ศรีวิชัยลำพันธ์. (2558) เศรษฐศาสตร์แรงงาน. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พัชรพร ลิขิตพัฒนไพบูลย์. นันทนิตย์ ทองศรี. (2561) ทุนยนต์ในภาคอุตสาหกรรม กระแสใหม่ที่แรงงานต้อง
กังวลจริงหรือ.
- มณฑลลี กปิลกาญจน์. พรชนก เทพขาม. นันทนิตย์ ทองศรี. ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2563) ผลกระทบ
โควิด 19 ต่อตลาดแรงงานไทย.
- ยงยุทธ แฉล้มวงษ์. (2563). ผลกระทบการระบาดของ COVID-19 ที่มีต่อตลาดแรงงาน.
- EIC. Outlook in Focus Outlook. (2563). ตลาดแรงงานไทยในภาวะวิกฤติยุคเศรษฐกิจฟื้นตัว. สืบค้น 12
กรกฎาคม 2564. จาก scbeic.com/th/detail/product/7116.
- อื่นๆ : สืบค้นระหว่าง 1 – 15 กรกฎาคม 2564 จาก
[http://fuangfah.econ.cmu.ac.th/teacher/thanes/files/Book%20Econ%20440%20\(2015\).pdf](http://fuangfah.econ.cmu.ac.th/teacher/thanes/files/Book%20Econ%20440%20(2015).pdf).
[https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPoly/EconomicConditions/AAA/3AutomationLobur16Aug
2017.pdf](https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPoly/EconomicConditions/AAA/3AutomationLobur16Aug2017.pdf).
https://www.bot.or.th/Thai/ResearchAndPublication/articles/Pages/Article_120ct2020.aspx.
<https://www.scbeic.com/th/detail/product/4138>.
<https://www.thairath.co.th/business/market/1955966>

ที่ปรึกษา

นางสาวสุวกุล ไตรรัตน์ผลาดล
ผู้อำนวยการกองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน

ทีมงานผู้ศึกษา

นางสาวนภัทร วยทอง
หัวหน้าศูนย์บริหารข้อมูลตลาดแรงงานภาคใต้

นางศิริรัตน์	สุวรรณคง	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ
นางฟองศรี	แก้วมณี	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ
นางสาวปรีดา	จงไกรจักร	เจ้าพนักงานแรงงาน